

Els diners tenen valor, Terrassa no té preu

PROGRAMA ELECTORAL D'ICV-EUiA
Eleccions Municipals Maig 2011
TERRASSA

www.manelperez.cat

ÍNDEX

MANIFEST PROGRAMÀTIC	3
EIX 1- TERRASSA PELS DRETS SOCIALS I LA COHESIÓ	6
1.1 TERRASSA, UNA CIUTAT SENSE POBRESA NI EXCLUSIONS.....	6
1.2 UNA SANITAT PÚBLICA PROPERA.....	10
1.3. EDUCACIÓ: EQUITAT, IGUALTAT I QUALITAT	14
1.4 TERRASSA, CIUTAT UNIVERSITÀRIA.....	18
1.5 CULTURA: UNA TERRASSA CREATIVA I INCLUSIVA.....	19
1.6 DRET A L'HABITATGE.....	24
1.7 MIGRACIÓ I CIUTADANIA. PER LA PLENA CIUTADANIA	28
1.8 COMUNICACIÓ I SOCIETAT 2.0.....	35
1.9 CATALÀ: DRET I DEURE DE CIUTADANIA	37
1.10 CONSUM CRÍTIC I RESPONSABLE	38
1.11 ESPORT PER A TOTHOM	40
EIX 2- TERRASSA PER UNA NOVA ECONOMIA ECOLÒGICA I CREADORA	43
2.1. POLÍTIQUES DE PROMOCIÓ ECONÒMICA I OCUPACIÓ	43
2.2 DESENVOLUPAR EL POTENCIAL DEL COMERÇ DE LA CIUTAT	48
2.3 EL TURISME: UNA EINA DE PROMOCIÓ ECONÒMICA I PROJECCIÓ DE LA CIUTAT	50
2.4 FINANCES LOCALS, SOCIALMENT I AMBIENTALMENT SOSTENIBLES.....	51
2.5 SOSTENIBILITAT: MEDI NATURAL, MOBILITAT, ENERGIA, RESIDUS I AIGUA.....	57
EIX 3: TERRASSA PER LA QUALITAT DEMOCRÀTICA, LA DIVERSITAT I LA CONVIVÈNCIA	64
3.1 QUALITAT DEMOCRÀTICA: PARTICIPACIÓ CIUTADANA I AJUNTAMENTS DE PARETS DE VIDRE	64
3.2 SEGURETAT PÚBLICA, PROTECCIÓ CIVIL I JUSTÍCIA	67
3.3 LLIBERTATS SEXUALS. IGUALTAT DE DRETS, IGUALTAT SOCIAL	69
3.4 IMPULSAR LA MEMÒRIA DEMOCRÀTICA DE TERRASSA.....	72
3.5 TERRASSA PER LA LAÏCITAT.....	74
3.6 PAU, DRETS HUMANS, COOPERACIÓ I SOLIDARITAT.....	76
3.7 TERRASSA, AGENT DE LA CONSTRUCCIÓ EUROPEA	81
3.8. UNA ADMINISTRACIÓ PÚBLICA MODERNA I PROPERA A LA CIUTADANIA....	82
EIX 4. PROGRAMES TRANSVERSALS	85
4.1 ELS/LÉS JOVES TAMBÉ FAN TERRASSA	85
4.2 POLÍTIQUES DE GÈNERE I USOS DEL TEMPS: PER UNA TERRASSA DE DONES I HOMES, LLIURES I IGUALS	99

MANIFEST PROGRAMÀTIC

El context social: una ciutat en transformació, un món en risc

Terrassa és una ciutat que està vivint importants transformacions. La més evident és el seu creixement poblacional: 212.700 habitants segons el padró continu de 2010. Sens dubte aquest augment demogràfic ens aporta, alhora, oportunitats i amenaces.

Entre les primeres, el fet de gaudir de la massa crítica necessària per proveir serveis que fins fa poc semblaven impensables fora de l'àmbit de grans ciutats com Barcelona. La rica oferta cultural i de teixit associatiu de Terrassa seria impossible sense aquest creixement poblacional. Quelcom semblant es pot dir dels potents serveis ferroviaris que gaudirem d'aquí uns mesos.

Pel que fa a les amenaces, sovint s'esmenta el risc de saturació dels serveis públics. Això només serà un problema real si les administracions competents no estan a l'alçada de les circumstàncies en la provisió de serveis de benestar en la quantitat i qualitat necessàries

L'altre element característic d'aquests darrers anys al nostre municipi (i al conjunt del país) és la forta incidència de la crisi econòmica. La crisi econòmica està colpejant amb força la societat catalana, i la terrassenca, amb atur, precarietat i exclusió social. Els Ajuntaments, com a administració més propera a la ciutadania, reben amb major intensitat les conseqüències socials d'una crisi que està afectant amb força els treballadors i les treballadores. Aquesta crisi també ha evidenciat un model de desenvolupament totalment esgotat i incapaç de garantir uns mínims de seguretat i benestar per a la ciutadania, com ara la crisi nuclear que s'està vivint el Japó. Com venim dient a ICV-EUiA des de fa dècades, cal avançar vers models ambientalment sostenibles, econòmicament eficients i socialment equitatius.

L'increment de les necessitats socials es produeixen també en un període de major dificultat de les finances locals per la caiguda dels ingressos dels ajuntaments i la manca d'un finançament adequat. Aquesta crisi coincideix en el temps amb un període de profundes transformacions a la nostra ciutat que s'han accelerat en els darrers anys.

CiU governa avui Catalunya en un context europeu i estatal de predomini tant de les forces conservadores com de les polítiques neoliberals. En nom de les polítiques d'austeritat per reduir el dèficit i l'endeutament de les administracions públiques s'està reduint l'Estat de Benestar, amb el corresponent increment de les desigualtats socials i del risc d'exclusió de part de la ciutadania.

Més que macromagnituds econòmiques, a ICV-EUiA li resulten preocupants les implicacions socials d'aquesta crisi: retorn a l'atur massiu, creixent vulnerabilitat d'amplis segments, degradació de condicions salarials i laborals, etc. Tot plegat està començant a suposar un risc real de ruptura social si aquesta situació s'allarga massa més.

Com afrontar aquests reptes? Alguns ho tenen clar: deixant tot el poder en mans dels mercats. Nosaltres, en canvi, pensem que només ens en sortirem si l'àmbit públic aconsegueix retrobar el lideratge perdut pel camí del desencant i la desafecció. Per raons de proximitat, els nostres ajuntaments són la instància administrativa més ben posicionada per aconseguir aquesta reconciliació amb la ciutadania. Sens dubte, és l'aposta que fem les dones i homes d'ICV-EUiA

El context polític: el canvi no pot ser involució

L'Ajuntament de Terrassa ha de ser protagonista i impulsor d'una sortida de la crisi socialment justa i ecològicament sostenible. A ICV-EUiA, creiem fermament que el nostre Ajuntament, amb els recursos al seu abast, ha de liderar les polítiques per l'equitat, contra l'exclusió social i la pobresa.

Aquestes polítiques han d'afavorir la integració en la diversitat, combatent tot tipus de segregació per l'origen, la cultura, el sexe o l'orientació sexual. Impulsarem un Ajuntament que garanteixi l'accés universal als serveis públics sanitaris, educatius i culturals. Que garanteixi l'accés de tothom a les tecnologies de la informació i la comunicació. El nostre Ajuntament ha de promoure una ciutat educadora i compromesa amb la cultura. Que sigui actiu per garantir el dret a l'habitatge. Cal gestionar amb rigor els recursos públics en uns temps difícils per a les finances locals, però prioritant les polítiques socials ja que per a la nostra coalició són inversió de futur.

En els darrers mandats s'han realitzat actuacions molt importants a la nostra ciutat. Algunes són molt visibles com les de tipus urbanístic (finalització del Parc de Vallparadís, reforma de la Rambla...) o l'obertura de nous equipaments (biblioteques, jutjats...) Altres actuacions s'han centrat més en el suport a les persones i això les fa menys espectaculars però no pas menys importants. Ans al contrari, en l'actual conjuntura de crisi és on les polítiques socials, educatives i de foment de l'activitat econòmica prenen tot el seu sentit.

Des d'ICV-EUiA ens hem fet corresponsables d'aquest esforç mitjançant la nostra participació en el govern municipal de la ciutat. Hi hem dirigit polítiques clau d'aquest suport a les persones com l'Àrea d'Innovació i Desenvolupament Econòmic i les regidories d'Educació i Polítiques de Gènere. Ens n'enorgullim de la tasca realitzada, de la qual donarem compte abastament durant la campanya electoral. Una legislatura més, ICV-EUiA ha marcat la diferència en les polítiques del govern municipal.

Cal remarcar que aquesta transformació no hagués estat possible sense la implicació de la ciutadania. Per tant, no hem estat sols en aquesta transformació. A ICV-EUiA volem posar en valor la complicitat de milers i milers de dones i homes a Terrassa. Això ha fet possible que siguem una de les ciutats que més recicla els seus residus municipals, o que el nostre consum d'aigua estigui per sota de la mitja catalana, o que any rere any s'incrementi la utilització del transport públic. Donem exemple per fer avançar la Terrassa sostenible i ecològica que desitgem. Apostem per una ciutadania crítica, creativa, coresponsable i compromesa amb el futur.

Es pot pensar que aquesta actitud de construcció de benestar social és consubstancial a qualsevol representant polític. Lamentablement, els fets estan mostrant que no tots els partits tenen aquesta prioritat. En pocs mesos de govern a la Generalitat de Catalunya, CiU està apuntant objectius estratègics ben diferents: el desmuntatge sistemàtic del modest sistema de benestar social del qual ens havíem dotat en el nostre país en àmbits tan bàsics com l'educació, la salut o el transport públic. Es podria argumentar que això respon a urgències pressupostàries... si no fos perquè paral·lelament s'amplien els recursos públics per a xarxes privades i elitistes de dotació d'aquests mateixos béns (escoles concertades segregadores, mútues sanitàries, infraestructures de transport privat...) L'afirmació que "no hi ha diners" tampoc no encaixa massa bé amb la rebaixa d'impostos a les rendes dels poderosos que impliquen mesures com l'eliminació de l'Impost de Successions.

I això té res a veure amb les properes eleccions municipals a Terrassa? Doncs sí... i molt. En primer lloc perquè les retallades ja estan suposant aturar inversions compromeses i altament necessàries per a la nostra ciutat, com són els equipaments per a gent gran de Sant Pere Nord o Ca n'Anglada o el retard i l'aturada d'equipaments escolars. Però, sobretot, té a veure perquè correm el risc real d'un govern de dretes a Terrassa que ens apliqui la mateixa lògica de tisora. El candidat de CiU a l'alcaldia ha declarat la seva voluntat de "aprimar l'administració municipal", eufemisme sota el qual s'hi amaga una aposta pel desmantellatge i privatització de serveis públics. Per no parlar del risc d'un acord de legislatura amb l'altra força de dretes, el PP.

¿Per què ICV-EUiA és la millor garantia per aturar aquesta espiral involucionista que s'amaga sota l'etiqueta del canvi? Doncs simplement perquè nosaltres mai no hem jugat ni jugarem a les ambigüitats: som una força inequívocament d'esquerres que no sap d'equidistàncies ni de "grans acords" amb la dreta. Les nostres cartes són a sobre la taula i ben visibles. L'Alternativa per a defensar les garanties socials, els serveis públics, una Terrassa socialment justa i ecològicament sostenible és ICV-EUiA.

Ara bé, s'equivocaria qui interpretés com un xec en blanc la nostra aposta per una majoria d'esquerres plurals a l'Ajuntament. La nova etapa que inicia Terrassa també ha de suposar canvis en prioritats i maneres de fer.

La coherència a l'acció política i de govern de la nostra coalició és la millor carta de presentació a la ciutat; demostrada al llarg de la història d'ICV-EUiA a Terrassa. ICV-EUiA té uns principis programàtics molt clars i difícilment renunciabls. Aquesta no renuncia als nostres valors i el nostre programa l'hem demostrada, a Terrassa, no canviant drets per vots. Els nostres regidors i regidores han demostrat i demostraran que no hi ha gestió sense política, ni política sense valors. No descansem, tenim noves energies, i aspirem, legítimament, a liderar l'aplicació a la nostra ciutat de valors com la participació ciutadana, la reconversió ecològica del teixit productiu, l'aprofundiment del nostre estat del benestar, la dignificació urbanística dels nostres barris o la transformació sostenible de la mobilitat de la ciutat. Les forces polítiques que ens vulguin acompanyar en aquest camí, seran benvingudes. En canvi, ens confrontarem amb les polítiques de dretes, vinguin de qui vinguin.

Farem avançar Terrassa, Millorarem la ciutat i ens comprometem a treballar per fer més fàcil la vida de tota la ciutadania. A més volem fer-ho amb la participació de tots i totes perquè, per a nosaltres, només es pot parlar de progrés si ho és per a tothom. Perquè cada persona és una raó per guanyar en equitat i benestar.

EIX 1- TERRASSA PELS DRETS SOCIALS I LA COHESIÓ.

1.1 TERRASSA, UNA CIUTAT SENSE POBRESA NI EXCLUSIONS

A Terrassa, com a la resta de ciutats, es veu com cada dia les desigualtats socials es fan més evidents. La crisi econòmica que aquest model ha provocat, i moltes de les solucions plantejades pels governs occidentals, han agreujat encara més les diferències entre qui més té i qui menys té. Aquells/es que més tenien, cada cop tenen més, i aquells que menys tenien cada cop tenen menys.

Les noves realitats socioeconòmiques que viu la nostra societat estan portant aparellat l'increment de situacions d'exclusió social i tornen a primer terme la necessitat de noves polítiques socials que en alguns casos reforcin i en d'altres superin els sistemes de serveis socials actuals. ICV-EUiA defensem la necessitat d'un canvi radical i la construcció d'un veritable Estat de Benestar, on les polítiques de benestar social ocupin un paper cabdal en les polítiques municipals.

Les ciutats, han de ser el primer motor dels canvis econòmics, socials, culturals i territorials que la nostra societat necessita per sortir de la crisi d'una manera justa, equitativa i sostenible. Per ICV-EUiA fer polítiques de benestar social vol dir aconseguir una societat de persones lliures i autònomes, amb igualtat de drets i oportunitats. Vol dir una societat amb pobresa zero. Vol dir apostar per la universalitat dels serveis socials com a dret de ciutadania, que s'han de poder exercir i que els equipara als serveis educatius i de salut. Vol dir garantia de l'autonomia personal, entesa com el dret a viure de forma independent, prioritzant per sobre de la institucionalització la permanència de les persones en el seu entorn habitual, però també vol dir accessibilitat física, social i econòmica; que tota la població pugui accedir als recursos i serveis del seu municipi amb independència de la seva situació funcional o socioeconòmica, que desapareguin les barreres invisibles.

Vol dir proximitat, aplicació del principi de subsidiarietat i suficiència de recursos arreu del territori, i coresponsabilitat entre totes les administracions públiques: Estat, administracions autonòmiques i ens locals. Vol dir globalitat. Vol dir mirar de manera integral les situacions i problemàtiques de persones, famílies i grups amb necessitats i problemes socials. Diversificació i flexibilitat de l'oferta amb la xarxa pública com a eix vertebrador. I sobretot, en darrer lloc però amb la mateixa o més importància, benestar social vol dir participació. Participació de les persones implicades, dels col·lectius, de la comunitat i de les organitzacions i del Tercer Sector Social en el disseny i aplicació de les polítiques socials.

Els nostres eixos d'acció en polítiques socials són els següents:

- a. La necessitat de construir una ciutat que resolgui els problemes de la quotidianitat, l'habitatge, els serveis socials, la mobilitat, el treball, la convivència, l'accés a la cultura i la participació, des de la diferència: una ciutat per viure i convida.
- b. Una ciutat que es preocupa de les persones amb dependència, de la gent gran, de les persones amb risc d'exclusió, així com de les noves realitats socials: una ciutat oberta i inclusiva
- c. Treballar des d'una visió transversal de les polítiques d'inclusió socials: salut, educació, habitatge, ocupació, gènere. Una ciutat activa amb la prevenció de la precarietat i el risc d'exclusió, la protecció a la infància, de les persones grans i de les persones amb discapacitats, pel dret a una vida autònoma i digne.

d. Cal anar cap a una política pública que eviti noves formes d' exclusió social. Lluitar contra l'analfabetisme digital potenciant l'accés de la ciutadania a les tecnologies de la informació i comunicació.

e. El Pla Local d'Inclusió Local com a instrument per arribar a la Pobresa 0. Replantejar i enfortir els serveis socials municipals des d'una visió transversal amb, la inclusió social com a prioritat en una realitat diversa aprofitant el desenvolupament del nou marc legislatiu estatal i català en matèria social.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA:

- Enfortir de forma integrada la xarxa de programes, serveis i prestacions socials d'atenció primària i d'equipaments socials, vinculats a la prevenció i l'atenció a les persones, fins a permetre l'accés de tothom qui tingui necessitat tot desenvolupant el Pla Local d'Actuació en Serveis Socials.
- Implementar, de manera prioritària, totes les accions previstes al pla d'acció del Pla Local d'Inclusió Social com a instrument de lluita contra l'exclusió social.
- Crear programes integrals d'inclusió orientats als col·lectius en risc en funció de l'edat, la dependència, l'origen, el gènere o l'estructura de la llar. Impulsar mesures específiques contra la feminització de la pobresa.
- Reforçar els programes d'intervenció amb persones sense sostre. Execució del projecte de creació d'un centre públic d'acolliment temporal i d'urgència per a persones sense llar. Cal recordar que aquest projecte va ser el més votat en el darrer procés de participació ciutadana en el pressupost municipal d'inversions. Té dotació pressupostària i cal que entri en funcionament el més aviat possible.
- Creació d'un programa de beques- menjador per famílies que ho requereixin en els Casals de la Gent Gran o en Centres de Dia .
- Pla de Xoc per desenvolupar polítiques contra els efectes socials de la crisi: suports econòmics directes/indirectes, orientació i formació laboral i garantir el dret a l'habitatge digne. Especial atenció amb les famílies amb més risc d'exclusió social i amb els desnonaments oferint alternatives reals.
- Promoció de l'autonomia personal i suport a la vida quotidiana de la gent gran, dependent i/o amb diversitat funcional.
- S'ha de potenciar la Iniciativa social, des del reconeixement de les entitats del Tercer Sector Social en el desenvolupament del nostre sistema de serveis socials i la prioritat en la contractació, amb l'establiment de la concertació com a base de la relació públic -privat (on el privat realitzi una complementació, coordinada, amb el públic, des del principi de prioritat de la resposta pública). I haurà de contemplar una definició clara de les condicions d'acreditació per assegurar la qualitat: ràtios de professionals, equipaments, condicions materials i funcionals adequades.
- L'aprofundiment en la democràcia participativa és garantia de la qualitat dels serveis per aquest motiu és important, per la nostra ciutat, tenir en compte la participació ciutadana. La detecció de necessitats, l'avaluació, o els controls de qualitat no sols s'han d'assignar a grups d'experts, sinó que cal que hi participin la resta d'agents del sistema i els ciutadans i les ciutadanes.

- Promoure i reclamar a la Generalitat, com a administració competent, l'increment d'oferta pública de residències assistides i sociosanitàries.
- Continuar impulsant els Serveis d'ajuda a domicili i fer-lo més accessible, incrementar la seva cobertura, la intensitat i qualitat dels serveis i millorar-ne els mecanismes d'avaluació.
- Vetllar per l'acompliment de les actuacions previstes per la promoció d'habitatge tutelat.
- Reclamar a la Generalitat la finalització del mapa de Centres de dia i casals de la gent gran per atendre les necessitats de la ciutat.
- Reservar places temporals en llars residencials, per propiciar el descans de les persones cuidadores.
- Avançar en l'execució del Pla d'Accessibilitat.
- Garantir que el desplegament de les polítiques d'atenció a les persones dependents en el municipi es fa de forma que es garanteixin els drets i les necessitats concretes de les dones cuidadores.
- Promoure programes pel ple reconeixement de drets de les noves famílies: monoparentals, homosexuals, ... per combatre l'estigmatització i els prejudicis socials i per generar condicions d'igualtat.
- Potenciar el reconeixement i l'acomodació de la diversitat cultural de les famílies, mitjançant programes de sensibilització, orientació, ajut...
- Desenvolupar programes d'orientació en l'emancipació i creació de noves llars, adopcions, naixements, lactància com a suport al cicle familiar, l'educació i la informació és la millor eina per assolir una bona qualitat de vida.
- Fomentar la mediació familiar i altres mecanismes de prevenció i gestió de conflictes familiars, mitjançant xerrades informatives i formatives a centres cívics, CAP, casals de Barri, escoles, instituts,...
- Elaborar un pla de xoc per a la millora del sistema de protecció a la infància en situació de risc social, amb un pla d'inversions prioritari per a la creació de recursos i de serveis en el conjunt de la ciutat d'acord amb les necessitats existents.
- Impulsar formació dels i les professionals que més directament treballen amb la infància, i campanyes de sensibilització sobre els drets dels infants.
- Impulsar els serveis d'educació familiar que actuïn com a instrument preventiu de conflictes familiars, maltractaments infantils, problemes de conducta adolescents, etc.
- Redissenyarem la política de prevenció de drogodependència per donar-li un enfocament basat en donar eines de relació, capacitat i responsabilitat als i les joves, en promoure els hàbits saludables en l'oci i les relacions social i per l'ús no problemàtic de les drogues.
- Garantir el desenvolupament de la Llei de la Dependència a la nostra ciutat per millorar la qualitat de vida de les persones grans dependents i la del seu entorn, amb la dotació dels recursos necessaris per a les avaluacions, tramitacions i seguiment de les sol·licituds dels serveis i la seva gestió.

- Garantir la universalització del Servei de teleassistència, en benefici de la seguretat d'aquelles persones grans que viuen soles. Cal garantir-ne la universalització, perquè arribi a qualsevol persona que el necessiti.
- Lluitar contra l'exclusió social de les dones grans soles prenent mesures específiques d'acompanyament i dotació de diversos recursos (pactes intergeneracionals, habitatges compartits...)
- Potenciar la incorporació de la gent gran en els òrgans de participació de la nostra ciutat, (consells, comissions, xarxes de participació....)
- Fomentar la participació de la gent gran en les activitats de caràcter lúdic, cultural, social, polític...que s'organitzen a la ciutat.
- Impulsar l'intercanvi intergeneracional entre la gent gran i la població jove per tal que la gent gran posi al servei dels altres les seves pròpies capacitats, experiències, etc, mitjançant la incorporació d'activitats educatives en la Guia d'Activitats i Serveis Educatius del PAME.
- Impulsar el paper actiu de les entitats de gent gran en la vida de la ciutat i en la gestió dels seus propis recursos i necessitats. Facilitar la creació d'entitats noves allà on faci falta i promoure noves formes d'organització per evitar l'aïllament de les persones, especialment d'aquelles que viuen soles.
- Continuar impulsant el Consell Municipal de la Gent Gran, per avançar en la definició de les polítiques locals d'atenció a la gent gran i en la seva participació activa.
- Garantir l'aplicació del Pla global de la gent gran 2005-2015.
- Reforçar el Pla d'Accessibilitat, física i comunicativa i de mobilitat accessible, promovent la participació ciutadana de manera específica.
- Fomentar la plena integració, des de l'educació dels infants i joves a l'escola i als itineraris laborals, en el marc de sistemes formatius inclusius.
- Impulsar polítiques a partir de la prevenció, l'accés i la millora de les condicions sanitàries, sociosanitàries i assistencials, en temes de salut i rehabilitació.
- Fomentar des de l'ocupació, la integració en el món del treball ordinari com a forma d'assegurar l'autonomia econòmica.
- Potenciar el desenvolupament personal, mitjançant l'accés a l'esport i a les activitats de lleure, lúdiques i culturals de la nostra ciutat.
- Potenciar actuacions dirigides als col·lectius sense recursos per tal de facilitar la inclusió social mitjançant accions integrades, d'habitatge, salut pública, ocupació, benestar, fomentant polítiques de cohesió social. Destinar una part d'habitatges del parc d'habitatges per atendre aquests col·lectius, impulsar formació destinada a la reinserció laboral,...
- Garantir l'accés i la plena participació de les dones discapacitades.

1.2 UNA SANITAT PÚBLICA PROPERA

La salut és un dret fonamental de les persones. És una condició bàsica del benestar i la qualitat de vida, aquella manera de viure que és autònoma, solidària i joiosa. Per nosaltres és també un indicador que serveix per mesurar els progressos realitzats a favor de la reducció de la pobresa, de la promoció de la cohesió social i de l'eliminació de les discriminacions de qualsevol mena.

La política municipal de Salut de l'Ajuntament ha de promoure una planificació de la ciutat i de la seva organització urbana que possibiliti la millor qualitat de vida i de salut per a tothom, vetllant perquè tots els ciutadans i les ciutadanes -independent de la seva situació personal- tinguin un accés als serveis de salut en condicions d'equitat.

És imprescindible treballar amb una visió transversal de les necessitats humanes i amb uns recursos integrats en l'objectiu per una ciutat més saludable per a tothom, i en estreta relació amb elements definitoris com la sostenibilitat, l'educació, la cultura, l'estalvi energètic o l'alta ocupació laboral.

IDEES FORÇA

1. Avançar vers un sistema sanitari proper, equitatiu i sostenible implica una sèrie d'actuacions per part de l'Ajuntament:
2. Treballar en una planificació de la ciutat/poble i de la seva organització urbana que possibiliti la millor qualitat de vida i de salut per a tothom.
3. Ho ha de fer amb criteris territorials amplis, amb una visió superior a la del terme municipal estricte i optimitzant anàlisis i recursos.
4. Orientar la seva acció en el sentit d'un sol poble: disminuir les desigualtats en salut, per raó de procedència nacional, de gènere, d'edat, de creences i cultures, de capacitat o d'habilitats personals.
5. Vetllar perquè tots els ciutadans i ciutadanes –independentment de la seva situació personal– tinguin un accés als serveis de salut en condicions d'equitat.
6. Promoure l'autonomia personal, la responsabilitat individual de cada persona i la participació dels diferents col·lectius i grups de la ciutat en la millora de la seva salut.

Estratègies:

1. La creació d'un "clúster de salut", a Terrassa (TERRASSALUT) amb tots els recursos actuals que té el territori relacionats amb la salut, aprofitant el gran potencial de la ciutat, actualment encara en creixement. Des de la municipalitat s'ha de tenir la capacitat d'impulsar projectes comuns, coordinats i amb l'objectiu de que la salut a Terrassa sigui de molt alta qualitat, i un referent a Catalunya en totes les seves vessants: assistència sanitària, formació, docència i investigació i desenvolupament (I+D).
2. Cal integrar a tots els actors en sanitat de la ciutat, Consorci Sanitari de Terrassa, Mútua de Terrassa, ICS... i en les diferents àrees, l'assistencial, (Hospital i CAP, centres sociosanitaris, centres de dia, centres de salut mental...) , en formació especialitzada (Hospital Universitari Mútua Terrassa, la futura unitat docent de medicina del CST, la escola Universitària d'infermeria i la escola òptica i altres...) i la investigació amb el futur parc de Torrebonica. Sense oblidar totes les aliances, CAR, Hospital Penitenciari...

Terrassa ha d'aprofitar aquesta oportunitat que a més consolida a la SALUT com un important i estratègic sector econòmic i laboral.

3. Planificar bé la urbanització, els serveis i equipaments, la mobilitat i l'habitatge com a garanties d'un desenvolupament humà més saludable a la vila o ciutat.
4. Promoure i fer polítiques intersectorials orientades a aconseguir entorns sans i segurs (a l'escola, al barri, als carrers, als llocs d'oci...), controlant i reduint en la mesura que sigui possible els factors de risc derivats de la contaminació del medi, dels aliments, de l'aigua i del sòl.
5. Promoure tothora la responsabilitat personal i solidària dels ciutadans en els afers que han de redundar en una vida personal i urbana més saludable.
6. Implicar-hi tots els sectors municipals, no només els sanitaris: sobretot, la resta de serveis personals, tenint en compte les perspectives culturals, socials, econòmiques i de gènere de cada col·lectiu.
7. Implicar els agents socials, les entitats veïnals, sindicals, esportives i socials en la presa de decisions, en l'aplicació de les diferents accions de promoció de la salut i, en definitiva, en la responsabilitat conjunta en la millora de la salut de la gent.
8. Compartir experiències als nivells nacional, estatal, internacional, mitjançant les xarxes locals existents que aborden temes de salut i de qualitat de vida, i, molt especialment, amb la que agrupa les ciutats saludables (en el marc de l'OMS).

LES PROPOSTES d'ICV-EUiA

Accions per reduir les desigualtats en salut

- Apostar per una major coordinació entre la Regidoria de Serveis Socials i la de Salut, que actuï des de la transversalitat amb influència a totes les polítiques municipals ubicant-se en la mateixa àrea de govern. Cal que els plans de polítiques socials abastin la dimensió integral de la persona.
- Potenciar l'Observatori de Salut de Terrassa.
- Acollir adequadament als ciutadans nouvinguts a la població, sota un criteri estrictament d'igualtat en drets, oportunitats i responsabilitats.
- Incrementant les accions de garantia de la igualtat dona - home, i de la conciliació de tasques i horaris de tothom.

Accions de protecció de la salut

- Garantir la qualitat dietètica i la seguretat dels aliments. Els ajuntaments, que tenen atribuïdes competències de caràcter obligatori en aquesta matèria, han de potenciar aquests serveis i bones pràctiques, per tal de disminuir els riscos derivats del consum d'aliments en mal estat i/o contaminats, i han de ser ben actius en la promoció d'un ús adient i mesurat dels aliments. Malalties com l'anorèxia, la bulímia i l'obesitat, han d'estar a l'agenda prioritària d'educació i prevenció.
- Garantir l'abastament i la distribució d'aigua pel consum humà, no només pel que fa a la seva potabilitat, sinó també per les seves qualitats organolèptiques, tot minimitzant els seus continguts en substàncies químiques indesitjables. I prioritzar el seu ús per al consum

de boca i racionalitzar-lo per a altres necessitats menys exigents, tot estenent la nova cultura de l'aigua.

- Controlar efectivament les instal·lacions en risc de produir legionel·losis.
- Seguir fomentant els mecanismes d'autocontrol dels sistemes de producció de qualsevol producte i d'eliminació i sanejament de residus, sota la vigilància activa de l'administració local.
- Fomentar el control de les plagues urbanes (rosegadors, insectes i algunes aus) mitjançant mètodes de lluita integrada: per part dels particulars en llurs domicilis i centres laborals, i per part de l'administració en tots els espais, equipaments i vials d'ús públic.
- Controlar els establiments i serveis d'estètica i higiene personal, en tot allò referit a les manipulacions corporals, les micropuncions, pírcings i tatuatges, les aplicacions d'elements externs al cos humà i altres pràctiques de risc.
- Ser bel·ligerants amb la contaminació com a element fonamental en la qualitat de la salut pública. Ser molt actius en l'aplicació al municipi de les normatives de control ambiental per a la protecció de la salut, especialment les relatives al trànsit i a la velocitat dels vehicles, a la construcció, a les normes industrials de producció i sanejament, i a les activitats comercials i humanes productores de sorolls i radiacions.. Proposar i defensar alternatives més saludables i menys contaminants.
- Vetllar per l'aplicació rigorosa de la llei del tabac a tots els espais de pública concurrència.
- Accions de promoció de la salut: salut comunitària, educació, prevenció, promoció i formació.
- Apostar per fer de Terrassa una Ciutat de Salut per Tothom, independentment de les possibilitats econòmiques de cada persona. Terrassa té un important i estratègic sector econòmic basat en la salut i en la formació de professionals sanitaris però això s'ha de transmetre a tota la població, que es palpi al carrer, a la ciutat. La salut ha de ser un element transversal a l'hora de desenvolupar polítiques socials, d'educació, d'urbanisme, etc. Per exemple potenciant l'ús de l'espai públic per practicar hàbits saludables (transport a peu o en bici, parcs i zones periurbanes amb equipaments per fer exercici infants, joves i gent gran, horts urbans, activitats diverses per totes les edats, etc.). L'espai públic urbà i periurbà hauria de ser un espai que faciliti i promocióni la salut. Salut en totes les polítiques.
- Potenciar programes d'educació per la utilització adequada del sistema sanitari, la informació sobre els circuits a seguir, la importància de la prevenció i el paper cabdal de l'atenció primària.
- Informar i educar per prevenir els accidents domèstics, molt especialment entre els veïns i les veïnes vinguts d'altres cultures i costums, i també entre el jovent, la gent gran i la gent que viu sola.
- Promoure la prevenció dels accidents laborals, en especial entre nousvinguts i jovent, mitjançant el control de les empreses i dels hàbits de treball que practiquen.
- Ajudar la gent gran a envellir amb bona salut i qualitat de vida, creant i promovent espais i serveis per a l'activitat psíquica i l'exercici físic, tot intervenint directament o indirecta en la millora de les condicions d'accessibilitat arreu, en l'habitatge, en la mobilitat i en la prestació de serveis adequats al domicili.

- Potenciar (amb els sistemes d'atenció sanitària, social i educativa) activitats adreçades a les famílies per tal de donar-los elements que millorin el creixement saludable dels seus fills, els seus estils de convivència, respecte i solidaritat, especialment en l'adolescència.
- Impulsar el treball intersectorial/transversal en matèria d'alimentació, relacions afectives i sexualitat, esport, oci, ús de tecnologies, hàbits culturals i en la interpretació i millora dels mitjans de comunicació humans.
- Tenir sempre present que la salut mental és el bé més preuat de tots, que té la seva expressió en l'estabilitat emocional de les persones i dels col·lectius i en la possibilitat de fer front a les situacions més adverses. En definitiva, l'expressió de la salut amb majúscules. Elaborar un Pla/Programa específic de Salut Mental de manera integrada amb Salut i Serveis Socials. Potenciar més centres de dia, tallers ocupacionals, seguiment des de treball social i salut, etc.
- Promoure i assegurar la participació de les persones, individualment i agrupades en col·lectius, a l'hora de determinar les prioritats que han de guiar l'acció comunitària en salut en un municipi.

Assistència sanitària

- Defensar el sistema de sanitat públic de les retallades, la qualitat i l'equitat en l'accés al sistema de salut en tots els àmbits que l'Ajuntament tingui competències i representació. Defensar-lo perquè és pilar de l'estat del benestar, un dret fonamental, font de riquesa social i econòmica i el principal sector d'ocupació a la nostre ciutat.
- A través dels Govern Territorial de Salut (constituïts en un 50% per representants municipals) l'Ajuntament s'ha de convertir en els garant d'una assistència sanitària pública de qualitat per als seus ciutadans, assegurant la rendició de comptes, la transparència, la qualitat i l'equitat. Donant així valor a la coneixença per proximitat.
- Apostar per la centralitat de l'atenció primària en l'assistència sanitària, per la proximitat dels CAPs a la població i sent aquests l'element centralitzador del triatge d'urgències. Si cal, desdoblar-los o replantejar el mapa de distribució, tot abandonant l'hospitalcentrisme.

1.3. EDUCACIÓ: EQUITAT, IGUALTAT I QUALITAT

El context en el que es desenvolupa aquest programa marc presenta diferències substancials en relació a les propostes que presentàvem el 2007.

En primer lloc, l'aprovació de la Llei d'Educació de Catalunya (LEC) estableix un nou marc legal en el qual desenvolupar les polítiques educatives. La nostra coalició va participar de manera decisiva en molts dels aspectes recollits a la llei, especialment aquells que s'inspiren directament del Pacte Nacional per l'Educació, però va votar en contra de títols importants com ara els d'estructuració i finançament del sistema educatiu.

Malgrat que la LEC no és una llei d'educació municipalista, aquesta incorpora el paper dels municipis en matèria educativa. En aquest sentit cal destacar l'oportunitat que representen les zones educatives com a marc on desenvolupar polítiques tenint en compte l'àmbit local, mitjançant la signatura de protocols de coresponsabilitat i la inclusió de tot el món de l'educació en el lleure.

Actualment el desplegament de la LEC per part del govern de CiU fa que aspectes bàsics per nosaltres com són els principis d'equitat, igualtat i qualitat de l'ensenyament públic estiguin amenaçats. També aquells aspectes que vam assenyalar com a amenaces afloren ara amb més intensitat que mai: sistema educatiu de doble xarxa pública-privada i un afebliment de l'escola pública.

En segon lloc, el context de crisi econòmica situa l'educació més que mai com l'espai en el qual conflueixen dos objectius fonamentals: reduir les desigualtats i canviar el model productiu. Ciutadans i ciutadanes formats/des són el camí per generar cohesió social i per trobar sortides col·lectives a la crisi, en forma de noves estratègies productives que superin la lògica miop i estèril que ens ha portat a una crisi, els efectes de la qual passen factura sobretot a les capes més desprotegides de la nostra societat.

Les dades de fracàs escolar i abandonament prematur dels estudis ja eren preocupants abans d'esclatar la crisi. La demanda de mà d'obra no qualificada que el mercat de treball exercia sobre els i les nostres joves va col·laborar en el seu moment en l'abandonament prematur de la seva formació. Ara aquests col·lectius han estat els més castigats per la crisi econòmica. En aquest context de crisi, i amb un atur creixent que afecta sobretot el nostre jovent, sobretot el de menor formació, és de vital importància acompanyar en la tria dels itineraris formatius i més que mai lluitar contra l'abandonament i generar polítiques encaminades a la consecució de l'èxit escolar per a tothom.

IDEES FORÇA

1. L'educació no és només ensenyament i no correspon només a la família. Considerem l'educació com un treball compartit i coresponsable entre família, escola i entorn. Per tant, les polítiques educatives dels municipis hauran de donar resposta des d'aquesta visió sistèmica, potenciant el concepte de poble/ciutat educador/a.

D'aquesta visió de treball compartit en sorgeix la necessitat d'enfortir la comunitat educativa, fomentant la participació en els principals àmbits de decisió en matèria educativa i propiciant i potenciant els espais on poder exercir-la.

Des del món local podem impulsar el treball conjunt i cooperatiu, el treball en xarxa. En aquesta direcció cal seguir potenciant, com a mínim, les xarxes d'atenció a la infància i les xarxes de transició escola-treball, com a exemples de treball des de diferents àmbits en moments crítics de l'etapa formativa de les persones.

2. Cal enfortir el paper i el lideratge educatiu dels ajuntaments, amb coresponsabilitat amb la Generalitat i la ciutadania. En un moment on el Departament d'Ensenyament centra la seva acció en l'àmbit escolar, es farà especialment important la visió conjunta que des del món local es pugui aportar. Les zones educatives ofereixen un marc que cal dotar de contingut.

És imprescindible reclamar des dels municipis el bon funcionament de les taules de planificació i de tots aquells escenaris on es doni una bilateralitat en la col·laboració municipis-Generalitat. De la bona interlocució entre administracions depèn la bona qualitat del nostre sistema i els ajuntaments hi tenen un paper fonamental, com a administració de primera línia, en la detecció de necessitats del territori, en la demanda d'inversions i en l'estructuració d'una correcta oferta educativa.

3. Educació com a servei públic de qualitat i fonamental per garantir la cohesió social. Cal insistir en el valor educatiu de l'etapa 0-3 i la importància que tothom hi pugui accedir. En els darrers anys l'esforç realitzat per la creació de més de 30.000 places d'escola bressol pública ha estat importantíssim, al final s'han creat més de 46.000 places públiques noves, i és essencial el manteniment del finançament de la Generalitat per garantir el sosteniment del servei i la garantia d'accés del conjunt de la població.

Per altra banda, l'escolarització equilibrada s'ha mostrat com un element fonamental de la cohesió social a les nostres ciutats i pobles. Els ajuntaments hi han tingut un protagonisme decisiu i cal mantenir el paper del món local en l'admissió de l'alumnat i el funcionament de les Oficines municipals d'escolarització (OME), evitant que es produeixin conductes de selecció de l'alumnat per part dels centres educatius (especialment els concertats). Defensem que les famílies puguin triar centre educatiu, però no que els centres puguin triar les famílies.

Les transicions educatives són també moments en els que els municipis han de vetllar per un correcte acompanyament. El desenvolupament de programes que facilitin les transicions de l'escola bressol als centres de primària, de la primària a la secundària i l'orientació en acabar l'ESO, han de ser objectius prioritaris de les nostres polítiques educatives locals.

Els ajuntaments tenen un paper clau en la formació d'adults, integrant les diferents perspectives de la formació permanent (educació bàsica, educació per al treball i cultural o per a la ciutadania)

4. La lluita per l'èxit escolar per a tothom: un compromís des del món local. L'equitat en els resultats escolars de l'alumnat amb independència del centre on estigui escolaritzat requereix una atenció i un esforç municipal en 3 grans àmbits: la detecció de situacions de risc a la petita infància, l'afavoriment d'una escolarització equilibrada en el moment de l'accés a una plaça escolar i durant tot el procés educatiu mitjançant el desenvolupament d'una política pública local d'acompanyament a l'escolaritat.

LES PROPOSTES D'ICV-EUIA:

Estructurem les propostes del programa marc d'educació en 3 grans eixos:

Eix 1. Contra la crisi, més educació.

Treballar per l'èxit educatiu

- Mantenir una àmplia proposta d'activitats per a l'alumnat i les famílies gestionant-la des de la participació de les entitats.
- Consolidar les xarxes establertes des dels Plans Educatius d'Entorn i ampliar-les a tota la ciutat.

- Generar una coordinació de totes les actuacions educatives de les àrees municipals i fer real la transversalitat.

Cap jove sense suport, cap jove sense segona oportunitat

- Arribar amb la tutoria d'acompanyament a tots el Instituts ela ciutat. Avançar cap a un Servei d'Acompanyament Educatiu que executi el control i orientació del joves a l'acabar el període obligatori.
- Incrementar l'oferta de programes de retorn al sistema, PQPIS.
- Promoció i coordinació de l'oferta de Formació Professional mitjançant l consell de la FP. Avançar cap a la integració de les ofertes reglada ocupacional i continua, mitjançant una veritable coordinació les ofertes d'Educació i Treball.

Formació al llarg de la vida

- Implementar el Pla Local d' Educació Permanent fixant objectius comuns a tota l'oferta formativa, ordenant la planificació de les actuacions i coordinant les administracions i entitats que ofereixen formació. Pla de Formació de persones adultes entomant la cogestió amb el Departament d'Educació, amb la voluntat d'assumir la gestió integral del sistema.
- Demanar a la Generalitat més oferta d'escoles d'adults a la nostra ciutat.

Eix 2. Més educació, més l'equitat.

Centres municipals i escoles públiques amb instal·lacions de qualitat.

- Consolidar la qualitat en els equipaments escolars amb una dotació suficient de les partides de manteniment, reposició,...

Escolarització equilibrada, cogestió amb el Departament d'Educació.

- Compartir i coordinar amb tot el sistema d'educació de la ciutat (públic i concertat) els objectius d'equitat i distribució de la població escolar, i afavorir l'equitat en l'accés, mantenint les estratègies de treball adients des de l'OME i les Comissions de garanties d'escolarització.
- Exigir a la Generalitat el compliment dels compromisos: construcció de les escoles Sala i Badrines i Vapor Cortés, de l'Institut Les Aymerigues; de 2 instituts més a la ciutat.
- Creació d'una nova escola pública al centre de Terrassa en l'espai de reserva del POUM "La Mina"

Acompanyament a l'escolaritat

- Mantenir i enfortir l'actual protocol de la comissió d' atenció a l'absentisme escolar i continuar les actuacions de les mediadores municipals a tots els centres de la ciutat en l'acompanyament a l'escolaritat de les famílies novingudes a la ciutat .

Escoles bressol municipal, oferta i equitat en l'accés

- Aprofundir en les mesures de tarifació social afavorint l'escolarització de tothom.
- Construcció d'un nou centre integral per a l'educació infantil 0-3 que desenvolupi actuacions i serveis diversificats d'atenció a la infància: escola i serveis complementaris.

Eix 3. Per a la comunitat educativa, qualitat i participació.

Participació

- Enfortir el CEM com a ens de participació amb la utilització de les seves comissions: planificació, menjadors, ...
- Mantenir les petites xarxes territorials d'infància 0-6 que ja existeixen i de les quals formen part tots els serveis del municipi (educatius, de salut, de serveis socials, ...) per coordinar els criteris d'atenció i de relació a les famílies i crear la Xarxa d'Atenció a la Infància 0-6 a nivell de ciutat que reconegui el treball de tots i totes els/les professionals.

Elaboració i difusió del currículum local

- Promocionar l'ús dels materials de coneixement local posant-los a disposició del centres mitjançant un Portal educatiu. Digitalitzar tot e material existent i publicat fins ara.

Ús social dels centres educatius

- Proposar horaris i criteris d'obertura de patis, biblioteques, aules d'informàtica en horaris extraescolars, caps de setmana i vacances per tal d'optimitzar el seu ús. Preveure les obres d'adequació necessàries (accessos, fonts,...) i les despeses ordinàries de conservació requerides (possibles costos addicionals de neteja, reposicions,...)

1.4 TERRASSA, CIUTAT UNIVERSITÀRIA

La Universitat com a institució on es combinen la docència, l'ensenyament superior i la recerca ha de garantir la transferència dels resultats d'aquestes activitats al entorn ciutadà per a promoure el progrés social.

Terrassa s'ha consolidat com al segon campus de Catalunya, però encara ens cal una major implicació de la universitat a la ciutat i un major compromís de la ciutat amb la universitat. El Consell Universitari ha de ser l'instrument on catalitzin aquests objectius.

Més formació per a les persones, més innovació en les empreses i més competitivitat en l'economia que repercuteixin en la millora social.

Les propostes d'ICV-EUiA

- Reforçar el campus universitari a Terrassa elaborant el Mapa de Necessitats dels Universitaris/es per apropar l'oferta a les necessitats reals dels estudiants potenciant la ubicació de serveis i la millora de les infraestructures.
- Elaborar un programa municipal específic per millorar la relació i el coneixement de la ciutat dels milers d'estudiants que passen pel campus de Terrassa
- Consolidar el Consell Universitari com a instrument de relació entre el món universitari i ciutadà. També com a òrgan de participació i consulta per assolir plenament la funció social de la Universitat
- Potenciar la relació entre el món productiu de Terrassa i l'universitari.
- Promoure la relació entre les diferents escoles universitàries i el centres de secundària de la ciutat.

1.5 CULTURA: UNA TERRASSA CREATIVA I INCLUSIVA

Vivim una situació de crisi econòmica i financera, una crisi social, canvis en el model de convivència, migracions, major diversitat, impacte de la societat de la informació i un creixent sentiment de pertinença. On inserim la cultura i les seves polítiques en aquesta situació? Més que mai la cultura té un rol polític central. La cultura ens permet impulsar, garantir i generar condicions de transformació social, de generació d'imaginari compartit, de centralitat en la política social d'inclusió, de generació de riquesa, de llibertat individual i col·lectiva, de generar ciutadania activa, lliure i crítica, de crear el discurs entre el nosaltres i el jo.

La cultura és una inversió, no és una despesa. La cultura té impacte en l'educació (increment de competències transferibles en la vida laboral i professional, apropament de l'escola i la comunitat, millor capacitació,...), en el medi ambient (increment de la connexió de les persones a l'entorn natural, conservació i preservació del patrimoni arquitectònic, industrial i natural, promoció de productes i serveis,...), en la salut (les arts com a instrument terapèutic, increment de l'autonomia en les discapacitats, millora dels entorns de la salut pública,...), en l'economia (empreses culturals i ocupació, consum cultural, lleure i turisme, professionals,...), també en els valors de la participació, la convivència, la identitat i la pertinença comunitària (la memòria dels llocs, la cultura popular, les arts de carrer), etc.

Des del món municipal hem anat cremant etapes en les polítiques culturals públiques. Hem anat transitant des de la recuperació patrimonial i de les festes, la generació d'equipaments i la democratització de la cultura (transformació en un servei públic accessible a la majoria) cap al compromís que avui hem d'articular: la democràcia cultural. Això ens ha de permetre desvetllar les potencialitats comunitàries de la ciutadania que porti la cultura al vell mig de l'acció social inclusiva i, alhora, garantir l'ampliació de públics, nous públics i nous agents actius.

Volem avançar en la concreció de l'Estatut de Catalunya que proclama els drets i deures culturals. La garantia d'aquest compliment passa per fer-los efectius des de la proximitat. Per aquest motiu, des d'ICV-EUiA reclamem de les administracions superiors i en especial del govern de la Generalitat de Catalunya, els traspassos competencials i financers dels serveis culturals bàsics.

La política cultural té una pluralitat d'objectius:

- De promoció econòmica: indústries culturals, imatge ciutat, etc.
- Pròpiament culturals: impuls a la creació i foment associacionisme cultural
- De resposta a drets culturals definits per l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: accés a la cultura a partir de les xarxes públiques d'equipaments.

Cal un consens polític i del sector cultural sobre la ponderació entre els diversos objectius, sense que la prioritització d'un comporti la desatenció de la resta.

En definitiva, proposem una nova mirada inclusiva i sostenibilitat del món cultural que es basaria en quatre valors: redistribució pública d'oportunitats, promoció de l'autonomia personal i empoderament, reconeixement i retroalimentació de la diversitat i les diferències, i la construcció de vincles solidaris.

Al nostre entendre cal prioritzar:

- Activitats amb més valor públic: les més valorades per la ciutadania que no poden ser dutes a terme pel sector privat.
- Activitats amb més retorn social: les que tinguin un efecte més positiu en l'educació i la creació de nous públics, la inclusió social, la integració dels nouvinguts i en general les de transformació social.
- Activitats amb més valor cultural: aquelles que contribueixin a l'impuls de la creació o la participació cultural significativa.
- Innovació: Aquells programes que requereixin una inversió a curt termini però que tinguin un potencial de cara a crear nous productes culturals de futur.

- Eficiència i sostenibilitat: Cal valorar els resultats que aporta una activitat en relació als costos que comporta i comparar-ho amb d'altres per tal d'escollir la millor opció. Alhora cal valorar aquelles iniciatives que a mig i llarg termini poden esdevenir més sostenibles.

IDEES FORÇA

1. La cultura és un dret. La cultura és una inversió i no una despesa. El retorn social de la cultura com a valor públic i de transformació social.
2. Cultura i acció social són un binomi indestriable.
3. Diàleg, concertació i complicitats. La cultura d'un municipi la fan les institucions públiques, els seus ciutadans i ciutadanes i els seus creadors i creadores.
4. La crisi econòmica, per sortir-ne abans i millor: cultura i coneixement. És doncs una oportunitat estratègica per apostar per la cultura.
5. Un millor aprofitament dels recursos disponibles. Menys soroll i més realitat. Més xarxa digital i física, i més fluïda, més ús, una millor amortització de la inversió.
6. L'accés al coneixement, universal i públic. Gaudir-lo i crear-lo, ha de ser una garantia i una oportunitat per a tota la ciutadania.
7. Transitar de la cultura dictada pels mercats, dels equipaments isolats, de grans esdeveniments, de l'entreteniment, cap a la cultura educadora, de valors, popular, integradora, participativa, de proximitat, de serveis, de continguts i de creació; en i per la xarxa, de talent, d'innovació, de risc i de compromís.

LES PROPOSTES D'ICV-EUIA

Les polítiques culturals per garantir el compliment de les idees força se sustenten en quatre eixos i les corresponents mesures.

Eix 1.-Retorn social, acció comunitària

- Treballarem des del concepte de cultura comunitària, atenent la diversitat des de la transversalitat del conjunt de polítiques.
- Proposarem l'aplicació de la tarifació social. Un model de preus públics des de la perspectiva de quotes socials, equitatives i inclusives, des del principi de la solidaritat, en els serveis culturals que garanteixi i afavoreixi el dret a la cultura per a tothom.
- Obrirem la gestió de projectes i equipaments als agents i associacions.
- Posarem en valor, acompanyarem i tindrem present les ofertes, dinàmiques i infraestructures de les entitats de la ciutat.
- Adequarem els horaris d'ús públic dels equipaments a la noves necessitats i realitats, rendibilitzant els equipaments
- Impuls de programes transversals i actuacions coordinades amb d'altres serveis municipals (singularment amb educació, acció social, joves, nova ciutadania) i entitats per a l'acompanyament, la formació i l'ús dels serveis i els recursos culturals. Especial incidència en la ciutadania amb risc d'exclusió.
- Adaptarem l'accessibilitat als elements patrimonials (per exemple models Braille), als equipaments (per exemple, llibres de lletra gran o sons a les biblioteques) i en les programacions (per exemple, subtítols en el teatre o acompanyament als invidents) als dèficits sensorials.

- Impulsarem les plataformes de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC). La societat del coneixement i la revolució digital plantegen un nou paradigma productiu on la innovació i el treball col·laboratiu, en xarxa i la filosofia del procomú, tenen cada dia més protagonisme. Fer emergir aquest fenomen ens pot ajudar a refer el model productiu i afavorir l'accés en igualtat.
- Digitalització de tots els fons patrimonials, incorporació a l'Anella Cultural, espais wifi, programes d'alfabetització digital,.
- Incrementarem la presència de noms de dones en els nomenclàtors locals (carrers, places, equipaments), donant a conèixer la seva trajectòria professional i social.
- Articularem i tindrem present la Cultura Popular, que adquireix un paper rellevant de dimensió social i d'integració; la interculturalitat com a base de la construcció de la nostra ciutat.
- Fomentarem la cultura de proximitat utilitzant abastament la xarxa de centres cívics municipals. Elaboració d'autèntics programes d'acció cultural als districtes i als barris, amb objectius clars i avaluable i amb recursos suficients.
- Millorarem l'oferta i serveis de la xarxa de biblioteques públiques, dotant de més mitjans i pressupost a aquest servei que és cabdal en la veritable democratització de la cultura.
- Promourem, concretarem i avaluarem autèntiques polítiques culturals per facilitar el coneixement de la llengua i de la cultura popular pròpia del nostre país adreçades a les persones nouvingudes i establirem mecanismes de coneixement i interrelació mútua que serveixin per millorar la convivència i la cohesió social.
- Continuitat del recolzament municipal a la tasca de recuperació de la Memòria Històrica, garantint la continuïtat dels seus treballs, incentivant noves recerques i contribuint eficientment a la seva difusió.
- Planificarem l'oferta cultural tenint en compte les necessitats i inquietuds de les dones alhora que fem visibles les seves aportacions a la cultura.

Eix 2.-Gestió democràtica i xarxes fluides

- Exigirem la participació de la Generalitat de Catalunya en els serveis prestats pels ajuntaments, mitjançant la cooperació en les infraestructures i les aportacions anuals a les programacions.
- Reforçar el Consell de Cultura i de les Arts. Espai de diàleg, debat, reflexió, anàlisi, avaluació i decisió de la política cultural de la ciutat
- Regularem el suport a les entitats i els equipaments amb convenis. La subvenció serà l'excepció. Volem treballar des de la concertació i els objectius compartits; en aquest sentit pren raó de ser el conveni i, a ser possible, plurianual. Amb la generació d'indicadors associats al projecte avaluat i la transferència de l'experiència a la resta del sector.
- Informarem dels procediments amb transparència. Tots els processos i atorgaments de suport econòmic estaran a la xarxa. Major transparència en els processos d'adjudicació de suports econòmics a les entitats, creadors/es i empreses.
- Mancomunarem serveis. Amb caràcter general cal operar amb racionalitat i complementarietat.

- Vetllarem per les condicions contractuals i laborals en els atorgaments d'ajudes públiques.
- Elaboració i aprovació del Llibre Blanc de la Cultura de Terrassa en un màxim de temps d'un any. L'elaboració del Pla, tot partint del diagnòstic efectuat al Pacte Cívic de la Cultura, ha de permetre la participació activa de persones i entitats culturals mitjançant el Consell de Cultura i les Arts, ha de concretar les línies estratègiques a mig i llarg termini, les mesures, els recursos, la planificació i els impactes quantitativs i qualitativs, i, sobre tot, ha de ser avaluable.
- Elaborarem el Pla d'Usos del Teatre Principal, consensuat al Consell Municipal de la Cultura i les Arts per tal de definir el seu paper en la dinamització cultural de la ciutat.

Eix 3.- Cultura i educació

- Accentuarem els projectes educatius dels equipaments culturals.
- Impulsarem el programa de creadors a l'escola.
- Educarem en l'art. Creació artística en les seves diferents expressivitats a les escoles i instituts. Apropar la cultura a la ciutadania comença amb el foment des de l'escola en la doble perspectiva de coneixement i d'aprenentatge; i també d'educació en el gust, la crítica i la reflexió.
- Fomentarem una més estreta relació amb la regidoria d'Educació i amb el seu programa d'activitats i serveis educatius per tal de facilitar i potenciar la participació de la comunitat educativa i dels i les joves estudiants en totes les propostes culturals que es generen a la ciutat, com a element cabdal de la creació dels hàbits de participació i consum cultural entre els més petits i de creació de nous públics.

Eix 4.- Impuls econòmic i projecció exterior

- Oferirem als creadors/es el programa masoveria de la creació. Borsa de lloguer d'espais de creació compartit amb mediació de les administracions que contemplin les residències amb projectes pedagògics arrelats al territori.
- Promourem la creació i difusió de les obres culturals d'autoria femenina.
- Establiment de vivers culturals en el marc dels projectes de promoció i ocupació local.
- Ens posicionem per una modificació de l'actual legislació de la propietat intel·lectual des del reconeixement dels drets dels creadors/es i autors/es en equilibri amb l'accés a la cultura; amb la supressió del cànon digital indiscriminat, aplicació d'una taxa a les operadores, gestió pública i correcció de les quanties aportades per les activitats amb finalitats públiques.
- Exigirem el retorn dels pagaments realitzats per l'ajuntament en concepte de cànon digital.
- Estudiarem línies financeres (convenis, sobre tributs,...) pel tercer sector cultural i l'associacionisme.
- Fomentarem la internacionalització i la relació amb d'altres territoris.
- Desenvoluparem el projecte "Fàbrica de la Cultura" en els espais actuals del *Condicionament Terrassenc* com a espai d'innovació cultural destinat a la creació artística

de joves valors, d'agitació i difusió de la modernitat i centre de noves tecnologies de la creació. Vincular aquest projecte a les realitats creatives, innovadores i culturals de la ciutat. Aquest espai restaria obert a les demandes de les entitats de cultura popular.

1.6 DRET A L'HABITATGE.

Aquests últims 30 anys, s'ha focalitzat l'atenció en el procés de transformació de sòl urbanitzable en urbà, mitjançant el desplegament de plans parcials que possibiliten una expansió a priori ordenada de les nostres poblacions. Aquest planejament urbanístic expansiu s'ha esgotat. Més enllà de consideracions demogràfiques o de l'impacte de la crisi sobre el sector immobiliari, la sostenibilitat exigeix que les borses de sòl urbanitzable es vagin reduint en benefici de la preservació de sòls no urbanitzables, i que els plans urbanístics se centrin en la remodelació de sòl urbà que ha envellit.

Aquests plans de millora urbana han de servir per refer barris degradats, per dotar-los de nous serveis i d'espais públics. Alhora, aquests plans han de compactar moltes trames urbanes de baixa densitat de tal forma que es puguin generar equipaments i zones verdes públiques i reubicar propietats en edificis plurifamiliars que comptin amb prou serveis.

Pel que fa a les polítiques de sòl, resulta fonamental que les promocions d'habitatge públic basin l'accés mitjançant fórmules de dret temporal de manera que l'Ajuntament mantingui sempre la propietat, i així evitar la despatrimonialització dels ens locals. Aquesta temporalitat ha de ser prou heterogènia per donar resposta a les demandes d'una societat on l'estructura familiar tradicional conviu amb altres tipus de vincles: lloguers de curta, mitja i llarga durada, concessions, drets de superfície, cooperatives d'ús, etc.

Actualment es calcula que hi ha a tot l'Estat gairebé un milió d'habitatges buits. A Catalunya, l'estoc d'habitatges nous sense vendre ha crescut un 19% en dos anys i fins al segon semestre del 2010 l'estoc total de pisos nous sense vendre a Catalunya ja era de més de 80.000. En municipis com Terrassa això ha derivat en una baixada continuada de preus que en els darrers 3 anys es quantifica en una mitjana del 30%. Aquest abaratiment, però, no ha significat més facilitats per als consumidors que volen accedir a un habitatge donat el tancament del mercat de crèdit hipotecari.

Per tant l'habitatge segueix sent, sens dubte, un dels problemes més grans dels ciutadans i les ciutadanes de Terrassa. Les víctimes més destacades en són els joves, les famílies monoparentals, els immigrants i les rendes més baixes.

La coalició ha insistit des de fa molts anys, especialment des de finals dels 90, en la necessitat d'actuar en diversos àmbits, especialment en la generació de sòl públic i privat per a la producció d'habitatge protegit en compra i en lloguer, en la rehabilitació de l'habitatge, en la regeneració urbana i en la intermediació pel lloguer.

En matèria de política sobre el dret a l'habitatge, l'urbanisme esdevé una de les seves eines perquè estableix els llocs on han d'anar les operacions d'habitatge públic i de l'habitatge amb protecció oficial.

Hi ha però també tot un univers d'actuacions municipals en matèria d'habitatge que podem concretar bàsicament en: l'ajut a l'accés, la promoció del registre públic de sol·licitants, la creació d'oficines d'habitatge local que facilitin la rehabilitació del parc d'habitatges per tal d'eliminar barreres arquitectòniques, la millora de l'habitabilitat eliminant patologies estructurals o d'humitats i impermeabilització i millorant la seva eficàcia tèrmica. També són importants aquestes oficines compartides entre el municipi i la Generalitat per promoure l'accés equitatiu a través del registre oficial de sol·licitants d'habitatge i la mediació en l'habitatge de lloguer. Unes eines que, en temps de crisi, són essencials per afrontar el repte de l'accés universal a un habitatge digne.

Per altra part, hi ha polítiques d'habitatge vinculades a la situació de crisi que no es poden obviar i on els ajuntaments poden fer el seguiment, la prevenció i la intervenció de suport a les persones afectades: prevenir i corregir el mal ús de l'habitatge amb excés d'ocupants (sobreocupació), abusos en els preus del lloguer o la venda en relació a l'habitabilitat (entesa com a qualitat, equipament o dimensió de l'habitatge). I més recentment, la detecció i prevenció de casos de

desnonaments per situacions hipotecàries d'abús; on la mediació en base a la primacia del dret a domicili enfront del dret a la propietat bancària o hipotecària hauria de prevaldre.

L'Ajuntament, també pot prevenir els fraus en les compra-vendes, garantint la qualitat i compliment de les normatives tècniques en temes que poden ser essencials per a la qualitat de vida dels futurs compradors: l'acústica, la impermeabilització i l'aïllament que no són visibles i que només poden confirmar els serveis tècnics municipals al moment de tramitar la llicència que n'autoritza l'ocupació.

La nostra proposta és fer efectiu el dret a un habitatge digne. És fonamental un planejament que garanteixi el dret a l'habitatge, desplegant tots els potencials de la Llei pel Dret a l'Habitatge, la qual va ser aprovada pel Govern d'esquerres de la Generalitat amb l'impuls d'ICV-EUiA des de la conselleria de Medi Ambient i Habitatge.

IDEES FORÇA

1. Des d'ICV-EUiA volem manifestar la necessitat que el Govern de la Generalitat de Catalunya mantingui les línies d'ajuts per als barris i les urbanitzacions amb dèficits, atès que subsisteixen molts nuclis urbans amb necessitats no resoltes i els municipis no disposen de prou mitjans per resoldre-les.

2. Pel que fa a les polítiques de sòl, resulta fonamental un planejament que garanteixi el dret a l'habitatge que, gràcies a la conselleria d'ICV-EUiA al Govern, es va concretar amb l'aprovació de la Llei pel Dret a l'Habitatge l'any 2007. Una norma necessària que referma la necessitat de combinar el dret constitucional i estatutari en l'habitatge amb el dret a la propietat a través d'una concepció renovada de la funció social d'aquesta, i que permet garantir aquest dret, amb les reserves suficients.

3. Que les promocions d'habitatge públic basin l'accés en fórmules de dret temporal de manera que els ajuntaments mantinguin sempre la propietat i, així, s'eviti la despatrimonialització dels ens locals. Aquesta temporalitat ha de ser prou heterogènia per donar resposta a les demandes d'una societat on l'estructura familiar tradicional conviu amb d'altres tipus de vincles: lloguers de curta, mitjana i llarga durada, concessions, drets de superfície, cooperatives d'ús, etc.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA

- Plena col·laboració amb la Generalitat de Catalunya en el desenvolupament i el seguiment del Pla Director d'Obres Revisat (PDOR) per als diversos barris que administra L'Agència de l'Habitatge de Catalunya (AHC) a Terrassa (Sant Llorenç, Vilardell, Can Jofresa, Montserrat, Pla del Bonaire).
- Reforçar el Servei d'Intermediació per incrementar en un 50% el nombre de contractes signats entre els anys 2011 i 2015.
- Promoure, a través del Servei d'Intermediació de l'Ajuntament, l'accés a un habitatge de lloguer durant un període pactat a canvi de tasques de manteniment i rehabilitació de l'habitatge.
- Revisar les reserves per habitatge protegit en les noves àrees de creixement residencial en funció de la "memòria social". L'objectiu seria acostar-nos a una reserva de sòl per habitatge protegit en les seves diverses modalitats (règim general tant de compra com de lloguer, i concertat) del 50%, caldria, per tant revisar el PAUM en funció d'aquest objectiu. Dins d'aquestes reserves cal promoure especialment la figura del lloguer en les seves diferents modalitats.

- Reforçar/assegurar l'aplicació del decret de ecoeficiència de la Generalitat de Catalunya en les noves construccions d'habitatge així com en les rehabilitacions, per tal d'incrementar la sostenibilitat en l'edificació.
- Ampliar, d'acord amb la Agència de l'Habitatge de Catalunya, el nombre d'habitatges per desenvolupar polítiques socials. L'ampliació del nombre d'habitatges es pot aconseguir signant un conveni de cessió d'ús d'habitatges propietat de l'AHC o de l'Incasòl, o proposant adjudicatari/es a l'AHC per adjudicar els habitatges de forma directa amb informe de Serveis Socials, en aplicació de l'article 104 de la Llei del Dret a l'Habitatge (emergències socials).
- Afavorir i promoure la inscripció dels ciutadans/es amb necessitat social d'habitatge al Registre de Sol·licitants de l'Ajuntament de Terrassa, com l'eina que ofereix informació respecte de les necessitats reals d'habitatge social i com a mecanisme que assegura la transparència en l'adjudicació dels habitatges, tant de promoció municipal com de l'AHC.
- Crear un programa específic per oferir serveis d'habitatge i alberg a les persones que avui es trobin sense sostre. Aquest programa haurà d'incloure recursos per tal de promoure la seva reinserció social i laboral d'aquestes persones.
- Demanar a la Generalitat de Catalunya que mantingui la Llei de Barri i mantingui la quantitat de recursos que es destinin. Fer possible un consens polític i social per tal de delimitar noves àrees de la ciutat que es puguin beneficiar de properes convocatòries de la Llei de Barris de Catalunya a Terrassa.
- Incrementar les polítiques que afavoreixin la rehabilitació d'edificis a la ciutat i la instal·lació d'ascensors, d'acord amb el Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya. Reclamar a la Generalitat que mantingui els ajuts a la rehabilitació i a la instal·lació d'ascensors.
- En funció del nou paper que ens atorga la Llei del Dret a l'Habitatge i el Pacte Nacional de l'Habitatge, caldrà aprofitar tots els mecanismes, tant els positius com els coercitius, adreçats a reduir el nombre d'habitatges desocupats, la seva sobreocupació i el mal manteniment dels mateixos.
- Reclamar a la Generalitat de Catalunya ajuts econòmics per oferir en lloguer l'estoc d'habitatge amb protecció oficial municipal de CV.
- Reclamar a la Generalitat de Catalunya i al Govern Central que mantinguin els ajuts al lloguer als ciutadans/es de Terrassa (prestació social al lloguer de la Generalitat de Catalunya, i Renda Bàsica d'Emancipació de l'Estat).
- Discutir i aprovar el Pla de l'Habitatge de Terrassa, d'acord amb les disposicions que esmenta la Llei del Dret a l'Habitatge de Catalunya, assegurant una àmplia participació de la ciutadania. Apostar de forma prioritària per la figura del lloguer a partir de les diferents necessitats de la ciutadania. Estudiar les possibilitats d'actuació de les cooperatives d'habitatge de lloguer.
- Exigirem el canvi de la legislació perquè la hipoteca no pugui ser una condemna per a tota la vida. Impulsarem dins de l'oficina local d'habitatge un punt d'informació per realitzar tasques de mediació, donar assessorament i suport a les famílies amb problemes amb les entitats financeres.

- Reforçar la diversitat funcional i la composició social en els nous sectors de creixement d'habitatge de la ciutat, per tal d'assegurar un millor nivell d'activitat ciutadana, comercial i de serveis.
- Reclamar a la Generalitat de Catalunya que mantingui tots els programes i els recursos econòmics associats en referència a la promoció de l'habitatge públic, la prestació social d'ajut al lloguer, els ajuts a la rehabilitació i instal·lació d'ascensors, i noves convocatòries de la Llei de Barris.
- Promourem una experiència pilot per crear un nou barri verd a Terrassa, energèticament independent, com ja es fa a d'altres ciutats europees, des del seu disseny inicial i tenint en compte totes les mesures d'eficiència energètica i d'estalvi.

1.7 MIGRACIÓ I CIUTADANIA. PER LA PLENA CIUTADANIA

La lluita pel sufragi universal continua

Si hi ha una novetat rellevant en aquestes eleccions municipals és que per primera vegada als nostres pobles i ciutats podrà votar una part de les persones estrangeres que hi viuen. A més dels residents de la UE, podran votar les persones amb nacionalitat de Bolívia, Colòmbia, Xile, Equador, Paraguai, Perú, Nova Zelanda, Noruega i Islàndia que portin més de cinc anys de residència legal a l'Estat i s'hagin registrat al cens electoral de residents estrangers (CERE). També podran exercir els seus drets polítics les persones d'origen estranger que ja han adquirit la nacionalitat espanyola.

Aquest és un avenç important aconseguit gràcies al treball d'ICV-EUiA, que va presentar una proposta de llei en el Congrés dels Diputats per al ple reconeixement dels drets polítics de les persones residents a l'Estat espanyol.

Aquesta proposta fou limitada per les altres forces polítiques (PSC, CiU, PP, CC, PNV) en incorporar el principi de reciprocitat estatal (art 12.1 de la Constitució Espanyola). No permeten, així, que altres ciutadans/es que viuen als nostres barris i pobles puguin accedir amb ple dret al dret de sufragi, és dir al dret de votar i ser votats.

Aquest principi de reciprocitat (art.12.1 de la CE) segueix sent, sens dubte, una greu limitació democràtica. ICV-EUiA reivindica, des de fa més de 20 anys, la seva modificació a fi i efecte que a totes les eleccions puguin votar i ser escollides totes les persones majors d'edat residents a l'Estat amb 3 anys de residència legal. En definitiva doncs, el dret de sufragi universal i la plena ciutadania, encara avui, en ple segle XXI, no estan garantits en els nostres municipis, qüestió que hem de seguir reivindicant políticament de la mà dels sindicats de classe, del tercer sector i dels col·lectius populars.

El registre al cens electoral per a residents estrangers amb nacionalitat dels països que han signat els convenis de reciprocitat amb l'Estat espanyol ha estat una nova trava per al col·lectiu de persones migrades en el seu accés a la plena ciutadania. Sol·licitud de documentació innecessària, excessiva burocràcia i poca difusió de la campanya informativa han suposat dificultats afegides al fet que el govern de l'Estat no acceptés la nostra proposta d'incorporació d'ofici al cens dels nous electors/es, tal i com és costum amb els/les joves quan adquireixen la majoria d'edat.

Fem front a la crisi econòmica reforçant l'Estat de Benestar

Són uns moments difícils, fins i tot crítics per a moltes famílies de classe treballadora, indiferentment del seu lloc de naixement. Tots i totes vivim en els nostres barris i pobles amb dificultats i risc econòmic. Una de les més greus conseqüències d'aquesta crisi és la manca de treball, conseqüència d'un elevat atur estructural en el país i una taxa d'atur, la més alta de la Unió Europea, que s'agreuja encara més entre els/les joves i les persones migrades.

Un atur que té conseqüències més greus entre les persones que no tenen al seu voltant una xarxa social i familiar que els protegeixi: immigrants, gent gran sola,...Aquest atur posa en perill el sosteniment dels nostres habitatges (amb hipoteques desajustades per al període de crisi) i fins i tot dificulta el poder viure amb la família (amb el retorn de part d'aquesta al país d'origen).

ICV-EUiA reconeix l'aportació de la immigració al creixement econòmic del nostre país en els darrers anys i la seva contribució al sosteniment de l'Estat de Benestar. Alhora, és la força política que veu i comprèn la situació de les persones migrades (i no migrades) des d'un punt de vista humà i és capaç de fer front a les dificultats que ara pateixen.

Per contra, en aquest període de crisi el PP no ha tingut escrúpols per fer servir la migració com un punt de confrontació en els nostres barris i entre la classe treballadora, en voler barrejar delinqüència amb migració, atiant el racisme i la xenofòbia. Alhora, el PSC veu les persones migrades com a persones que -en períodes de crisi- sobren en el nostre model social i econòmic. D'aquí les polítiques de "retorn voluntari", l'ampliació de l'estada màxima en els centres d'internament per a estrangers i les limitacions a les reagrupacions familiars dels ascendents que ha introduït en la Llei d'Estrangeria.

CiU, i molt especialment UDC, veu un risc per a la identitat nacional el fet que neixin més persones migrades que nacionals. Tots aquests discursos negatius i reactius pretenen fer veure que la migració és una de les causes de la crisi. La crisi la van crear el mercat financer i l'especulació immobiliària i ara no s'hi val jugar a trencar la unitat entre la classe treballadora i la cohesió del conjunt de la societat.

Les propostes del nostre programa electoral volen fer front a aquesta crisi tot reforçant des dels ajuntaments l'Estat de Benestar i els serveis públics (salut, formació laboral, educació, seguretat, transport, protecció social,...). Aquesta aposta pel servei públic, per allò que és col·lectiu, és, juntament amb el dret al sufragi universal, la millor aposta contra el racisme per tal que el conjunt de la classe treballadora no es ressenti amb una davallada de serveis en període de crisi. És, a més, la garantia d'igualtat d'oportunitats per a totes les persones que viuen a Catalunya, als nostres municipis.

Aquesta aposta per reforçar els serveis públics i l'Estat de Benestar, només és possible si aconseguim una reforma de la legislació hipotecària que eviti abusos i injustícies, una llei que persegueixi el frau fiscal i una fiscalitat progressiva que forci els qui més tenen a estrènyer-se el cinturó. Les polítiques econòmiques d'ICV-EUiA tenen com a objectiu la redistribució de la riquesa mitjançant un fort Estat de Benestar.

Perquè els nostres ajuntaments puguin garantir aquests serveis públics és imprescindible un finançament just i suficient de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya. Administracions que han de garantir amb aquest finançament el desplegament en l'àmbit local de la Llei d'Acollida i dels Plans de ciutadania ja aprovats pel Parlament de Catalunya.

Lluitem contra la xenofòbia social i el racisme institucional

Catalunya ha avançat molt els darrers anys en la construcció d'un marc legal que afavoreixi la incorporació plena del col·lectiu migrat a la societat. El Pacte Nacional d'Immigració i la Llei d'Acollida en són un bon exemple i un bon referent de polítiques d'esquerres que prioritzen la igualtat de la ciutadania i la lluita contra el racisme i la xenofòbia i contra l'ús de la immigració com a arma electoral.

Les noves onades xenòfobes que vénen d'Europa, tant en l'àmbit social, polític i institucional, han arribat a alguns municipis de la mà de PxC. Però tal vegada el més preocupant és l'emulació que altres partits com el PP, CiU i de vegades el PSC i ERC, han volgut fer de l'extremadreta, deixant-se arrossegar per aquestes doctrines neofeixistes i aplicant noves normatives locals, mitjançant decrets locals i instruccions administratives al marge de la llei que el que provoquen és l'estigmatització d'una part de la societat catalana per intentar guanyar un grapat de vots de forma populista i barroera.

Això ha succeït de forma paradigmàtica a Vic amb la voluntat de l'alcalde d'Unió (CiU) de restringir l'accés al padró a les persones migrades pel simple fet de no tenir una autorització de residència.

La mesura va haver de ser retirada perquè evidentment incomplia la Llei de Bases i del Règim Local (LBRL) que fixa que l'empadronament és un dret i un deure dels ciutadans/es que viuen en un municipi. Només el nostre regidor d'ICV-EUiA s'hi va oposar des d'un primer moment per entendre que amb el padró es dona accés a drets que com a persona tots i totes hem de tenir, com són els de l'educació o la salut.

A Lleida, Barcelona i d'altres municipis es va voler estigmatitzar tot un col·lectiu en voler prohibir al carrer, i després només a les dependències municipals, a una desena de dones –si és que arriben- el fet que portessin burka. I el nicab, quan la normativa estatal de seguretat ciutadana ja fixa que per fer determinats tràmits davant de l'administració cal la completa identificació. No calia fer cap prohibició estigmatitzadora que de pas condemnava aquestes dones a recloure's a casa. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha dictat la suspensió cautelar d'aquesta prohibició.

A Salt, l'Hospitalet de Llobregat, Badalona, Tarragona,... el PSC, amb el suport del PP, CiU i ERC, ha impulsat els darrers mesos mocions que proposen discriminar davant la Llei les persones d'origen immigrant tot condicionant l'arrelament o el reagrupament familiar al compliment de les ordenances del civisme. Així, el PSC ha volgut condicionar l'aplicació de la Llei d'Estrangeria proposant que per obtenir una autorització de residència inicial o la reagrupació familiar sigui necessari un informe de l'ajuntament conforme la persona compleix les normes de les ordenances del civisme. Amb aquest fet ha volgut trencar els principis democràtics d'igualtat enfront la llei i de proporcionalitat.

ICV-EUiA vol reiterar de nou el seu compromís en defensar la igualtat de drets, deures i oportunitats per a tota la ciutadania, vingui d'on vingui i visqui on visqui.

El Partit Popular (PP), amb el suport d'altres partits, ara ha proposat mocions que condicionin la renovació dels permisos de residència al compliment de l'ordenança del civisme.

En el nostre país també s'han patit altres expressions institucionals de la discriminació com han estat l'enduriment dels tràmits de la renovació dels permisos de residència i treball, especialment a la Subdelegació del Govern de Barcelona, o la denegació sistemàtica dels procediments d'arrelament a Lleida.

La persecució contra els/les "immigrants" està arribant a límits insospitables. Alguns partits d'esquerres perden pel camí els seus valors de solidaritat en la recerca de rèdits electorals. Davant d'aquest neoracisme institucional ICV-EUiA ha mostrat la seva coherència de discurs i d'acció arreu del país i té un ferm posicionament: "mai no canviarem drets per vots".

Tenim les idees clares, aportem solucions concretes

Les nostres accions han d'anar encaminades a aconseguir un canvi de cultura hegemònica on es vegi la pluralitat, la diversitat, el mestissatge, com un factor de creació de noves oportunitats i de transformació constant dels nostres pobles i ciutats. Aquest canvi cultural ha de promoure la cohesió social de tota la classe treballadora en el conjunt de la societat.

Per desenvolupar polítiques d'immigració en l'àmbit local cal tirar endavant propostes concretes d'acció social amb els recursos suficients derivats dels fons estatals, dels ajuts de les Diputacions i de les subvencions que han d'acompanyar el Pla de Ciutadania i Immigració de la Generalitat de Catalunya, la Llei de Barris i el desplegament de la propera Llei d'Acollida. L'administració local ha de ser la garant que exigeixi els compliment pressupostaris necessaris. Així mateix, aquestes polítiques d'immigració han d'incorporar una visió transversal per tal de tenir efectivitat en la resta d'àrees.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA

Propostes generals:

- Incrementar –si més no mantenir- els pressupostos socials en àrees de major saturació de serveis públics.

- Crear i/o potenciar el Consell d'Immigració Municipal amb la incorporació del teixit associatiu. Promovent i impulsant l'associacionisme dels col·lectius i el treball comunitari per tal de prioritzar en l'àmbit local les següents propostes en acollida i plena ciutadania, treball, habitatge...

Propostes concretes:

1. Plans d'acollida local

- Reforçar l'Oficina d'Atenció al Ciutadà per exercir algunes funcions bàsiques de primera acollida. Impulsar els mecanismes d'accés a la informació sobre els diferents drets socials, laborals, homologació de títols de formació, ajuts, prestacions.
- Empadronament actiu de totes les persones que viuen al municipi. Revisió d'ofici als 2 anys, amb advertiment de l'administració de possible decaïment.
- Garantir l'accés públic i gratuït a oficines d'informació i assessorament jurídic d'estrangeria, i el traspàs d'informació sobre drets i deures laborals.
- Endegar cursos d'acollida i de bon funcionament al sistema de salut a l'hora d'accedir a la targeta sanitària (medicaments, xarxa de consultoris i CAP, serveis d'urgències, ambulàncies, teleassistència, servei a la dona,...).
- Establir un pla d'acollida per als pares i mares de nens i nenes migrats a les escoles i AMPA.
- Afavorir programes oficials de coneixement de la llengua catalana, tant dels nivells bàsics com de suficiència (amb convenis de col·laboració amb els Centres de Normalització Lingüística, així com amb les escoles de persones adultes,...).
- Creació i/o millora de la guia d'acollida (en les llengües necessàries), amb els següents temes:
 - a) Serveis funcionals a l'accés de: empadronament, sanitaris, educatius, transport públic, associacionisme, recollida selectiva.
 - b) Coneixements de valors democràtics (laïcitat, participació democràtica).
 - c) Coneixement de drets civils: per a la infància, la igualtat de gènere i llibertats sexuals, i sistemes de garanties d'aquests (Síndic de Greuges, justícia gratuïta).
- Garantir l'acollida i derivació planificada dels/les menors no tutelats.
- Incorporarem en el protocol d'atenció a les dones maltractades l'especificitat de les dones migrades, atesa la discriminació que pateixen aquestes dones en la llei d'estrangeria vigent.
- Polítiques actives de sensibilització sobre la necessitat de denunciar els casos de maltractament.

2. Plans de ciutadania a escala local

Reduir, com vol el govern de CiU, els pressupostos en acció social ens pot portar a situacions no desitjades de confrontació als nostres barris. Situacions que han estat en els darrers anys evitades de forma preventiva pel Govern d'Esquerra amb la potenciació de la Llei de Barris i, sobretot, els Plans de Ciutadania 2005-2008 i 2009-2012. Davant d'aquest risc de trencament de la cohesió social cal que els ajuntaments exigeixin al govern de CiU i a la Generalitat de Catalunya el

manteniment dels pressupostos. Alhora, garantim des dels ajuntaments les següents millores en els següents aspectes:

2.1 Treball:

- Adoptarem les mesures necessàries per tal de garantir que la plantilla municipal sigui reflex de la pluralitat local sense discriminació per raons de sexe, edat o lloc d'origen.
- Protocol d'excepcionalitat d'inserció laboral a persones d'aquí o d'arreu on se sumin els riscos d'exclusió social (famílies monoparentals, dones maltractades, aturats i aturades de llarga durada amb càrregues familiars).
- Tenir present el cooperativisme i els programes de suport i de reconeixement a les petites empreses com a fórmula per garantir l'ocupació.
- Gestionar millor la diversitat cultural en el centre de treball a l'hora d'establir horaris, vacances, permisos per assumptes personals,...

2.2 Serveis públics:

- Formació continuada dels/les professionals municipals en temes relatius a la immigració, la diversitat i el seu tractament.

2.3 Habitatge:

- Garantir la continuïtat dels informes d'habitatge per reagrupament familiar. Tendir cap a la seva gratuïtat.
- Creació de serveis o d'oficines de mediació a l'habitatge, especialment on es produeixen dificultats suplementàries per raó d'origen.
- Especialitzar les oficines municipals d'informació al consumidor (OMIC) en la protecció de les famílies víctimes de desnonaments hipotecaris.
- Que el tractament de la sobreocupació no impliqui la pèrdua de drets (a l'empadronament: sanitat, educació, habitatge,...) i sí una cerca de solucions cap el cooperativisme i l'ajuda mútua.
- Garantir el servei públic local d'atenció a tota la població "sense sostre". Rehabilitació i ampliació d'albergs d'acollida.

2.4 Participació ciutadana:

- Creació de Consells municipals de la Diversitat, on participin els col·lectius immigrants, en paritat de gènere, conjuntament amb totes les entitats i institucions que treballen en aquest camp per tal de fomentar el treball en xarxa, l'establiment d'objectius comuns, la coordinació de les accions i la comunicació.
- Promoure Plans de mediació i participació ciutadana per tal que les persones immigrades s'incorporin a les associacions (cíviques, veïnals, AMPA, de comerç, d'oci, socials, culturals, esportives,...) i motivar les entitats a facilitar la seva plena participació.
- Campanyes de sensibilització a la participació electoral dels/les nous votants, tot reclamant el dret de vot per a tots els ciutadans i les ciutadanes amb tres anys de residència sense necessitats de registres diferenciats.

2.5 Educació:

- Garantir l'increment de recursos en l'ensenyament públic i obligatori, tant en recursos humans com en qualitat de les infraestructures i en beques suficients.
- Mantenir una atenció especial a les aules d'acollida, així com la distribució equitativa d'alumnes a les escoles públiques i concertades, tot lluitant contra la segregació.
- Extensió del Plans educatius d'entorn i d'altres programes de cohesió social a tots els municipis.

- Mediació, quan es requereixi, per aconseguir una bona integració de les noies i els nois immigrants en el marc escolar, tot garantint la seva continuïtat en el sistema educatiu.
- Plans per fomentar la participació dels nens i les nenes de famílies nouvingudes en les activitats lúdico-educatives i d'esplai dels nostres pobles i ciutats.
- Reforçarem i diversificarem la Formació Professional, ocupacional i continua adreçada especialment als/les joves. Potenciar els programes d'orientació i acompanyament a la formació professional i al món del treball.
- Promoure la participació dels/les joves en el municipi passa per escoltar-los i crear lligams. Fomentarem la seva formació i la seva escolarització més enllà de l'ensenyament obligatori i reglat.
- Difondrem i promourem l'accés de persones migrades als cursos universitaris.

2.6 Foment de la cohesió social i cultural i el mestissatge:

- Inclusió de les noves expressions culturals existents a la població en les festes locals. Que la Festa Major sigui el punt culminant de l'expressió plural i diversa pel que fa a l'oci.
- Foment de l'ús dels equipaments i espais públics, especialment dels espais esportius dels centres educatius, per a la pràctica de les activitats de lleure i de l'esport d'oci (no federat) en totes les seves disciplines.
- Incrementar els fons bibliotecaris de la població amb llibres, revistes i diaris d'altres orígens culturals.
- Reserva de nous espais urbans (plans generals) per a la implementació futura d'equipaments associatius, culturals i/o religiosos.
- Cerca d'agermanament pensant en codesenvolupament i cadena migratòria.

2.7 Sensibilització i defensa de l'estat de dret:

- Creació d'un Pla de formació i de sensibilització ciutadana sobre el fet migratori per tal que el conjunt de la ciutadania tingui un coneixement crític sobre la globalització, els processos migratoris, l'asil i les realitats socials, culturals i econòmiques d'on procedeixen les persones migrades. Aquesta formació hauria d'incloure la participació del propi col·lectiu.
- Promoció i defensa dels valors i les pràctiques cap a la plena igualtat en drets i oportunitats de totes les ciutadanes i els ciutadans, independentment del seu origen.
- Curs adreçat al síndic local per abordar les situacions d'islamofòbia, racisme i/o xenofòbia, amb denúncies i suggeriments públics d'ofici.
- Formació continuada dels/les professionals municipals en temes relatius a la immigració, la diversitat i el seu tractament.
- Denunciar qualsevol expressió de xenofòbia i racisme o d'ús de la immigració com a instrument electoral. Promoure l'aïllament dels promotors de l'odi i de la divisió entre la ciutadania.

Propostes d'abast específicament local

- Potenciar els programes d'acollida i inserció de les persones migrades, així com el treball transversal per la convivència i la ciutadania amb igualtat de drets, deures i oportunitats, com a fonament de la cohesió social de la ciutat.
- Ampliar el Pacte per la Ciutadania signat per totes les forces polítiques al 2006 amb l'objectiu d'incorporar elements que permetin denunciar i aïllar actituds i propostes discriminatòries, racistes o xenòfobes tot impeding un us partidista del fet migratori i que pot posar en risc la convivència als nostres barris.
- Potenciar el Fòrum de Ciutadania com a espai d'anàlisi del fet migratori a la nostra ciutat i marc de seguiment i implementació del Pla Estratègic de Ciutadania, programa transversal que ha de permetre la cohesió social com a garantia de no discriminació i de l'acollida de

les persones, tant de les que arriben com les que ja hi són. Promoure i impulsar l'associacionisme de les persones d'origen migrat al teixit associatiu existent a la ciutat.

1.8 COMUNICACIÓ I SOCIETAT 2.0

La comunicació de proximitat ajuda a conèixer, informar i opinar sobre l'entorn i la realitat més propera. És, potencialment, un important instrument de cohesió social i una magnífica eina per reforçar la identitat del municipi o la comarca.

Aquest és un eix d'actuació transversal i d'una rellevància estratègica majúscula, en tant que s'omple de significat la màxima que no existeix el que no s'explica. Els actors que intervenen en la comunicació han canviat: les xarxes socials han revolucionat la manera de veure i interpretar el que passa. El món local no és aliè a aquests canvis. Cal incorporar-los, en la mesura que sigui possible, a la manera de comunicar. Malauradament, no tothom té accés a l'anomenada comunicació 2.0, per això cal evitar trencaments socials i fer de la comunicació una eina accessible.

La comunicació ha diversificat les eines de transmissió. Els missatges es poden transmetre utilitzant els mitjans convencionals (premsa, ràdio i televisió) i les noves tecnologies (Internet, telefonia mòbil,...). Les xarxes socials s'han consolidat com un nou fenomen comunicatiu. Les noves plataformes de comunicació, anomenades 2.0, han omplert una demanda social que ha permès democratitzar els fluxos comunicatius. Els receptors, la gent, han passat a ser part activa en la creació i transmissió de la notícia.

La comunicació de proximitat és un element fonamental en la normalització lingüística, la transmissió de valors, l'afavoriment de la pluralitat democràtica, la visualització de la diversitat cultural de la societat, el foment de la participació ciutadana,...

Una bona comunicació no ha de ser una comunicació cara, ha de ser una comunicació que arribi i que s'adapti als principis de servei públic: informació veraç, objectiva i equilibrada; pluralitat; la promoció activa de la convivència cívica, el desenvolupament plural i democràtic de la societat; la promoció activa de la igualtat entre dones i homes; la promoció, el coneixement i la difusió de la cultura i de la llengua, en el marc general de la política lingüística; el reforç de la identitat nacional i ciutadana com un procés integrador, en evolució constant i obert a la diversitat.

ICV-EUiA som partidaris de l'obtenció d'uns ingressos necessaris i suficients que garanteixin la prestació efectiva i de qualitat del servei públic. El servei públic audiovisual s'ha de finançar principalment amb les aportacions pressupostàries de la institució de la que aquells depenguin, i també amb la venda i la prestació de serveis i amb la participació en el mercat publicitari.

En el món local, l'anomenat Tercer Sector de la Comunicació, és a dir aquells mitjans amb una clara vocació de ser instruments de participació ciutadana, vinculats la majoria de vegades al teixit associatiu del territori, ha de guanyar l'estabilitat i legalitat que els hi correspon. Si bé la Llei de Comunicació Audiovisual de Catalunya preveu la seva existència, i el Govern d'Entesa va emetre el decret en el que es regulava la seva existència, encara manca el Pla Tècnic, competència de l'administració central, que atorgui les freqüències que els permeti emetre amb plena normalitat. Considerem imprescindible que no es dilati més la plena normalització d'aquest sector.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA

- Proposem iniciar un procés de fusió que culmini amb una única estructura de serveis audiovisuals de les dues xarxes públiques locals de comunicació: Xarxa Audiovisual Local (XAL) i Comunicàlia.
- Per fer viable una comunicació de proximitat de qualitat és imprescindible l'existència d'estructures de suport com les que poden representar la Xarxa Audiovisual Local (XAL), impulsada per la Diputació de Barcelona.

- Proposem replantejar el mapa de la TDT local.
- Considerem estratègica la creació d'espais de col·laboració i intercanvi dins del sector públic de la comunicació a Catalunya. Concretament, considerem imprescindible i avantatjós per a totes les parts que s'aprofundeixi en els acords existents entre la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Ràdio Televisió Espanyola a Catalunya, les estructures de serveis audiovisuals al món local i els propis mitjans audiovisuals de proximitat.
- Crearem les estructures de participació ciutadana en els òrgans de comunicació pública del municipi.
- Obrirem els mitjans de comunicació públics a les entitats, associacions i col·lectius, cedint-los els seus propis espais atenent a criteris de qualitat, pluralitat i interès públic.

Societat 2.0, inclusiva i oberta

Les polítiques vinculades a les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC) en l'àmbit local s'han de plantejar com a actuacions transversals que abordin l'objectiu prioritari d'igualtat i cohesió social que volem per a la nova Societat de la Informació i del Coneixement (SIC). ICV-EUiA postulem una SIC inclusiva i oberta i on es garanteixin els drets fonamentals de la ciutadania. Tothom ha de tenir dret i accés a aquesta nova societat en xarxa i ha de poder participar-hi, per crear i compartir informació i coneixement. S'ha de facilitar que els beneficis de les TIC arribin a tothom i que siguin una porta de noves oportunitats de creixement personal i col·lectiu.

Defensem la neutralitat de les xarxes i que les empreses operadores no han de poder retardar, desviar, prioritzar o impedir els trànsits de dades, ni discriminar per protocols o aplicacions. La ciutadania té dret a gaudir d'una xarxa que garanteixi la neutralitat i a rebre els serveis en les condicions que se li han ofert i ha escollit. No es pot acceptar que cap restricció als drets i les llibertats fonamentals pugui imposar-se sense una resolució judicial.

A partir d'aquest principis d'ICV-EUiA proposa quatre eixos prioritaris:

- Afavorir el desplegament d'infraestructures de comunicacions: banda ampla, xarxes, TDT, plataformes IP, telefonia mòbil.
- Una administració electrònica, més transparent, més oberta i participativa.
- Govern Obert, innovant en la regeneració de la política i la participació ciutadana.
- Coneixement i tecnologies lliures: aposta pels estàndards oberts i el domini públic.

1.9 CATALÀ: DRET I DEURE DE CIUTADANIA

Recuperar la normalitat de l'ús de la llengua catalana en tots els àmbits, entenent-la com a patrimoni comú i com a eina d'integració i de cohesió social requereix, des d'una òptica municipal, el bilingüisme efectiu i generalitzat de la població, la recuperació per a la llengua dels valors de prestigi social, de progrés i de modernitat o la seva incorporació plena a les tecnologies de la informació i la comunicació.

Les nostres ciutats i pobles han estat compromesos des de sempre amb el procés de normalització lingüística, és a dir, amb tot allò que treballi per retornar la llengua catalana, i l'occità a l'Aran, al lloc que li pertoca com a idioma propi del país. La coalició ICV-EUiA està compromesa en el procés que assegurí a les generacions futures l'ús normal de la llengua en tots els àmbits i, en aquest sentit, es proposa impulsar el compromís de la nostra població amb l'extensió del coneixement i de l'ús social del català.

En aquest context, cal posar l'accent en la transversalitat de la política lingüística des de l'administració local, en l'ús social de la llengua i en fer possible poder viure en català.

En els darrers anys hem viscut l'arribada de moltes persones de llengües i cultures diferents, una gran part de les quals desconeixen encara la llengua del país i no disposen de prou facilitats (especialment en l'àmbit socioeconòmic) per aprendre-la ni, sovint, de la complicitat i el suport actiu dels catalanoparlants per usar-la.

En aquest sentit, cal destacar la tasca desenvolupada pel Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL) i l'execució de plans locals d'acolliment lingüístic. Cal, però, que la immigració sigui assumida com un fenomen estructural i que aquests plans deixin de dependre de subvencions i altres aportacions per tal que l'ensenyament del català a la nova ciutadania formi part del pressupost ordinari del CPNL, a partir, també, de la Llei d'acolliment.

D'acord amb la Llei de política lingüística, en l'extensió del coneixement i l'ús del català al territori el Consorci per a la Normalització Lingüística juga un paper fonamental. La seva activitat no pot topiar amb problemes pressupostaris que impedeixin l'atenció de totes les demandes i que dificultin la dinamització i la promoció de noves propostes.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA

ICV-EUiA aposta, doncs, per potenciar la llengua catalana com a instrument d'igualtat d'oportunitats, de cohesió social i ciutadania, a partir dels següents eixos estratègics:

- Potenciar, amb la implicació activa dels agents socials, la normalització lingüística en el món laboral.
- Garantir un ensenyament efectiu i de qualitat del català i en català en tots els àmbits educatius.
- Potenciar la presència de la llengua catalana en totes les actuacions i mitjans de comunicació municipals.
- Potenciar el paper actiu i referencial del Consorci per a la Normalització Lingüística.
- Impulsar la cooperació amb les altres administracions dels territoris de llengua catalana per tal de promoure el desenvolupament del patrimoni lingüístic i cultural comú.

1.10 CONSUM CRÍTIC I RESPONSABLE

El foment d'actituds de consum responsable i la defensa dels drets de les persones consumidores són dos reptes importants per als ajuntaments de Catalunya en un moment de crisi. En aquest sentit, cal tenir present el nou marc legislatiu català que defineix el marc competencial i d'actuació dels municipis en les polítiques de consum.

Ara més que mai, en època de crisi econòmica, l'ajuntament ha de servir de marc de referència per facilitar la democratització de les relacions de consum, la participació i la solidaritat.

En aquest sentit, cal incorporar en les polítiques de consum responsable l'impulsi la informació a la ciutadania sobre el treball de la banca ètica i, en aquest mateix sentit, tenir present la banca ètica en aquells serveis que hi puguem contractar des de la pròpia administració local.

Els interessos directes dels ciutadans/es estan presents en la majoria de les decisions que es prenen als ajuntaments, tant en àrees de territori i de medi ambient (vialitat, trànsit, transports públics, zones blaves, serveis municipals, habitatges, desenvolupament del comerç,...), com en àrees de serveis a les persones (cultura i accés a espectacles i serveis culturals, salut i serveis sanitaris, educació i serveis educatius, consum i seguretat alimentària,...) o en àrees de serveis interns (atorgament de llicències, informació als sectors productius i de distribució, ordenances municipals, tramitació d'infraccions i sancions,...).

A les ordenances municipals, especialment les reguladores de serveis de responsabilitat municipal (ordenança del subministrament d'aigua potable, d'utilització de les zones blaves d'aparcament, del servei de transports públics, d'escoles bressol, de música,...), es regulen un conjunt d'aspectes que afecten els drets dels ciutadans/es com a consumidors/es, com ara les contractacions, la matriculació, els procediments, la informació i les reclamacions.

El terme consum responsable ha estat definit pel Codi de Consum com "consum moderat, informat, reflexiu i conscient de béns i serveis, tot tenint en compte els criteris de sostenibilitat cultural, ambiental, socioeconòmica i lingüística" Per tant, significa ser crític a l'hora de prendre les decisions de consum i alhora ser conscients dels nostres drets i capaços de defensar-los. La intervenció sobre productors, distribuïdors i prestadors de serveis és una acció clau per a la protecció dels consumidors/es.

L'Ajuntament de Terrassa ha de seguir apostant per desenvolupar polítiques de foment del consum responsable i de la defensa dels drets dels consumidors/es, de manera específica o en el marc d'altres polítiques transversals de la corporació municipal.

De la mateixa manera que parlem que el consum ha de ser una matèria transversal, també ho ha de ser l'educació pel consum responsable. És per això que les activitats de caràcter educatiu, orientades a grups de població, haurien d'estar coordinades tant pel que fa a l'ensenyament reglat com pel que fa a la formació d'adults o a formacions més específiques.

El nou Codi de consum de Catalunya defineix les actuacions que poden desenvolupar els Ajuntaments en aquest camp:

- a) Rebre i tramitar les queixes, reclamacions i denúncies de les persones consumidores.
- b) Informar, orientar i assessorar les persones consumidores sobre els seus drets i deures i les formes d'exercir-los.
- c) Gestionar les reclamacions per mitjà de la mediació en matèria de consum.
- d) Gestionar les denúncies i acomplir les tasques d'inspecció en matèria de consum.
- e) Iniciar procediments sancionadors de consum.
- f) Fomentar l'arbitratge com a mitjà de resolució dels conflictes de consum entre els establiments comercials i les empreses.

g) Educar i formar en consum les persones consumidores, particularment els col·lectius especialment protegits, ja sigui per mitjà d'actuacions directes o a través dels mitjans de comunicació de titularitat pública.

h) Fer difusió de les organitzacions de persones consumidores i col·laborar-hi.

Aquest ampli ventall de possibilitats d'actuació, suposa per als ajuntaments tot un repte:

- Els ajuntaments reben la pressió i queixa directa de la ciutadania que exigeix respostes públiques als seus problemes com a consumidors/es i usuaris/es.
- Malgrat el reconeixement nominal de les competències i àmbits d'actuació reconeguts, no hi ha l'obligació d'assumir-les, la qual cosa implica solucions diferents a problemes similars.
- Les competències assumides no estan dotades econòmicament.
- Encara hi ha poques regidories municipals de consum, la qual cosa
- significa la poca importància política d'aquesta matèria.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA

Des d'ICV-EUiA orientarem les polítiques locals de consum entorn a cinc idees força:

- Assumir que la política de consum és transversal i ha d'informar la resta de polítiques locals. Dissenyar polítiques actives de consum responsable: cap al desenvolupament sostenible i la solidaritat, des de la participació.
- Prioritzar accions preventives.
- Integrar l'educació pel consum responsable en les polítiques educatives del municipi.
- Fomentar la participació.

1.11 ESPORT PER A TOTHOM

L'evolució que l'esport ha experimentat suscita nous problemes i planteja noves necessitats que han d'assumir adequadament els governs locals. Les dues característiques més acusades d'aquesta evolució (la seva universalització, d'una banda, i la consolidació d'un fort sector professional, de l'altra) exigeixen cada dia amb més urgència l'afirmació de l'esport com a activitat de ciutadania, de persones subjectes a drets i deures, amb iguals oportunitats, socialment actives, que es comporten lliurement i democràticament, capaces d'associar-se, d'exercitar la solidaritat i de donar continguts culturals a la seva activitat esportiva.

Per ICV-EUiA, les propostes que ens comprometem a articular en les nostres ciutats i pobles es fonamenten en l'afirmació que l'esport és un dret de la ciutadania, que forma part del marc actual de l'Estat de Benestar i que, per tant, ha de ser fomentat amb recursos públics des de les administracions local i nacional.

L'esport, d'una banda, és una activitat de caràcter civil o cívic i, de l'altra, és un dret que cal garantir a tots els ciutadans i totes les ciutadanes que ho vulguin. Constatem que cada vegada hi ha més presència i oferta des del sector privat; així doncs, és necessari la concertació dels objectius públics amb la gestió privada (en particular, amb els ens privats no lucratiu i associatius) i sense desigualtats. Alhora, hem de promoure una diversificació de les activitats prou àmplia per poder recollir totes les necessitats de les persones usuàries.

Els ajuntaments han de ser, juntament amb el govern de la Generalitat de Catalunya, la primera instància de decisió de les polítiques esportives públiques i, per tant, l'interlocutor del conjunt de la societat civil esportiva. No han de ser els gestors de l'esport. Cal que defineixin els objectius i que administrin els recursos necessaris cap una concepció veritablement consorciada de la seva estructura i funcionament, cosa que el converteixi en un instrument real de concertació entre els ajuntaments i el sector privat.

Els recursos públics destinats a l'esport s'han d'esmerçar, prioritàriament, en l'àmbit educatiu on s'ha de garantir que les activitats dutes a terme estiguin al servei d'una educació igualitària i que tinguin present tant la diversitat de gènere i multicultural com l'atenció a les persones amb necessitats específiques. En aquest sentit, s'haurà de fer un èmfasi especial en la creació, la millora i l'adaptació tant de l'espai com dels programes, la formació continuada i professionals responsables per impulsar la millora de la qualitat de l'ensenyament.

L'esport professional és una realitat inqüestionable i autònoma dels poders públics, que requereix una regulació mínima, però suficient i eficaç, que en garanteixi la incardinació en el sistema esportiu de la ciutat i els pobles. Especialment haurem de vetllar pels drets dels i les esportistes professionals, l'honestedat de la competició, la lluita contra les pràctiques irregulars, el dopatge, la violència, etc. No podem menysprear la contribució de l'esport professional al conjunt del sistema.

Ens preocupa i volem aconseguir una resolució correctament eficaç del paper de l'educació física i l'esport en l'etapa escolar i el paper de conjunció que, juntament amb l'administració nacional, han de tenir els ajuntaments, les organitzacions esportives, escolars i d'altres entitats de lleure infantil i juvenil.

El creixement de la demanda esportiva no ha anat sempre acompanyat d'una oferta associativa prou amant a aquestes noves necessitats. Avui una bona quantitat de ciutadans i ciutadanes practiquen esport assíduament "per lliure". D'altra banda, la creixent identificació de la pràctica esportiva com a pur "consum" fa témer per la important aportació d'aquest sector a l'estructuració de la societat civil: l'associacionisme esportiu. Caldrà, doncs, que els ajuntaments adoptin mesures de suport i foment de l'associacionisme esportiu en qualsevol de les seves modalitats: clubs, associacions, cooperatives de consum, etc.

En aquest compromís d'ICV-EUiA per reforçar la cohesió social, pensem que l'esport és un instrument excel·lent d'integració social per a les persones amb algun tipus de dèficit funcional, per a les persones migrades o per a d'altres col·lectius en situació de marginació. Per aquesta raó, els nostres ajuntaments i el mateix teixit associatiu han de continuar treballant per generar les condicions i facilitar la pràctica esportiva a aquests grups socials.

L'esport és també una forma de promoure la salut de la ciutadania si es practica de forma adequada a les capacitats i les necessitats físiques de cada persona. Per aquesta raó, caldrà insistir i vetllar perquè continuïn les polítiques desenvolupades per la Secretaria General de l'Esport i el Departament de Salut, tant pel que fa a les polítiques preventives com a l'adopció de mesures i protocols terapèutics.

En darrer terme, volem manifestar que per a nosaltres l'esport ha de ser organitzat de forma que respecti el medi ambient i els animals i que promogui l'aplicació de tècniques i procediments que contribueixin al desenvolupament sostenible.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA

- Els ajuntaments no són gestors de l'esport. Cal que defineixin els objectius i que administrin els recursos necessaris cap una concepció veritablement consorciada de la seva estructura i funcionament, cosa que el converteixi en un instrument real de concertació entre els ajuntaments, l'associacionisme i el sector privat compromès amb l'esport com a valor públic.
- Potenciarem la participació de les altres administracions i la societat civil, federacions, consells, organitzacions empresarials i sindicals, etc. en els òrgans de govern dels equipaments i programes esportius.
- Els ajuntaments hem de tenir les responsabilitats administratives referents a l'esport en edat escolar (consells esportius inclosos): el foment de l'esport per a tothom, el suport de l'associacionisme esportiu i la construcció, el manteniment i la gestió de les instal·lacions esportives.
- Desenvoluparem un sistema de relació administració pública-consells esportius basats en contractes-programa a partir d'una planificació estratègica de cada consell.
- Proposem que les subvencions a les entitats esportives recuperin la seva raó essencial d'eina de foment de l'activitat del món de l'esport, per fer realitat els principis de llibertat i equitat i, per tant, han de ser atorgades amb procediments de lliure concurrència, transparència, objectivitat i publicitat, amb bases reguladores concretes i estables per a tota la legislatura, que garanteixin un real accés de les entitats a línies de subvencions autènticament identificades amb les seves necessitats per portar a terme programes amb un interès social mesurable.
- Garantirem l'educació física escolar, transcendint dels Jocs Escolars Competitius, amb una oferta àmplia de pràctica esportiva i programes integrats d'esport i lleure.
- Vetllarem per la perfecta capacitat del personal responsable de les activitats cíviques i caldrà millorar la qualitat de l'oferta pública per dur-les a terme.
- Garantirem una oferta en la formació dels gestors i professionals del sistema esportiu.
- Impulsarem el paper de les dones en el món de l'esport, fomentant l'equitat de gènere en tots els seus vessants; sigui amb el tema salarial, de representació, de govern, en les direccions associatives o ajudant a incentivar més llicències.

- Regularem que, en un període de temps suficient, la representació del nombre de dones a les juntes directives de les entitats esportives es correspongui, almenys, amb el nombre de dones esportistes que participin en les seves activitats.
- Atendrem l'esport professional donant-li el caràcter plenament mercantil i, per tant, autònom i no preferent en les subvencions a les societats que regeixen els equips que participen en competicions professionals, sigui quina sigui la modalitat esportiva o la forma que adoptin aquestes societats.
- Impulsarem que l'administració educativa prengui les mesures per tal d'assegurar que cada centre incorpori en el seu projecte educatiu i curricular l'impuls de les activitats relacionades amb l'esport, incloses aquelles que es realitzen fora de l'horari lectiu.
- Garantirem l'ús dels equipaments i espais públics, especialment dels equipaments esportius dels centres educatius, per a la pràctica de les activitats de lleure i de l'esport d'oci.

EIX 2- TERRASSA PER UNA NOVA ECONOMIA ECOLÒGICA I CREADORA

2.1. POLÍTIQUES DE PROMOCIÓ ECONÒMICA I OCUPACIÓ

Sembla existir cert consens en què la millor manera de lluitar contra la desocupació és amb una política macroeconòmica que afavoreixi el creixement econòmic. També sembla necessària una política industrial que doni suport decididament a l'activitat industrial, la I+D+I, que capti nova activitat i lluiti contra la deslocalització; una millor connexió entre el sistema formatiu i el sistema productiu; un sistema fiscal que fomenti l'estalvi i la inversió, sense oblidar-nos d'altres factors com per exemple el de l'habitatge (que pot afectar de manera directa la mobilitat laboral).

En aquest context, i com a complement a altres intervencions més macroeconòmiques (política econòmica, fiscal, política educativa,...), les polítiques d'ocupació suposen una intervenció més directa que pretén l'ajust a curt termini en el mercat de treball, ajust que es mesura, fonamentalment, per la reducció de la desocupació a la seva mínima expressió.

A l'Estat espanyol la majoria dels programes i instruments existents en matèria d'ocupació van ser dissenyats en la dècada dels 80. Les circumstàncies de l'estructura productiva i del mercat de treball han variat substancialment, sense que ho hagin fet en igual mesura les polítiques d'ocupació. En aquest sentit, caldria iniciar una reflexió i debat sobre un nou marc de les polítiques actives d'ocupació i introduir-hi els canvis necessaris per adequar-les a la nova realitat actual. Ara és el moment per aprofundir

en aquelles polítiques que posin els fonaments d'un canvi de model. Cal anar de les polítiques d'ocupació a la dinamització i el desenvolupament socioeconòmic local del territori.

Els municipis catalans han tingut i tenen un paper actiu en les polítiques actives d'ocupació. Els municipis no han de ser escenaris passius, gestors de les conseqüències de la crisi. El municipalisme seguirà sent una peça clau de les polítiques actives d'ocupació en el territori, ja que el municipi és el millor espai per detectar les necessitats i les oportunitats, tant de l'activitat econòmica, com del mercat de treball; és al territori on s'integren i potencien els recursos públics, on es desenvolupen processos de planificació estratègica, on les polítiques públiques d'ocupació han de demostrar la seva validesa. El municipi és també l'espai per dinamitzar el diàleg, la concertació i la planificació estratègica. Cal, doncs, descentralitzar les polítiques d'ocupació al territori, cal potenciar el territori com a instrument de planificació, de desenvolupament econòmic i d'interlocució.

Infraestructures pel desenvolupament de l'activitat econòmica

La crisi hauria de suposar una reorientació de les polítiques de les infraestructures, abandonant programes obsolets: per exemple, el quart cinturó, apostant pel transport ferroviari de mercaderies (orbital) i la complementarietat dels altres sistemes de transport subsidiaris.

Per tal de millorar la competitivitat del teixit industrial, cal en primer lloc, completar els serveis bàsics (xarxes telemàtiques, models avançats de mobilitat i eficiència energètica) dels polígons d'activitat econòmica, i uns serveis de gestió, senyalització i informació compartits (públics i privats), per tal de millorar la oferta de sòl industrial i els serveis avançats inherents. Una acció mancomunada que reclama el concurs de totes les administracions.

En aquest sentit, cal completar el conjunt d'actuacions que permetin consolidar els nous espais d'impuls i de renovació de l'activitat econòmica (principalment economia del coneixement) vinculats al projecte de ciutat: ORBITAL-40.

Enfortiment del teixit industrial associat a la innovació i el coneixement

Terrassa, disposa d'una activitat econòmica molts diversificada, i també d'una molt bona base industrial. Cal preservar-la, enfortir-la i connectar-la amb els nous referents de futur. Associant la innovació, la creativitat i el talent a aquesta base industrial i econòmica real. Facilitant la seva transformació i capacitat d'internacionalització. En definitiva consolidant el seu teixit econòmic i productiu, amb treballs i ocupacions més estables, de major qualitat i millor remunerats.

En aquest sentit cal avançar, com ja s'està fent, en articular les diferents potencialitats (empreses innovadores, grups de recerca, centres tecnològics, entitats i associacions) per fomentar l'economia del coneixement. Creant potents xarxes i partenariats en àrees estratègiques i emergents, i establint prioritats compartides.

Cal prioritzar aquells projectes que permetin acollir noves activitats productives, amb alta rendibilitat social, generadors d'ocupació i noves professions, i que apostin per canvis de models productius. Aprofitant les noves oportunitats per sortir de la crisi superant models de creixement esgotats.

ICV-EUiA, que en aquest mandat ha impulsat l'aplicació de les clàusules socials en els contractes de l'administració, i l'elaboració d'una Guia Metodològica, proposa aprofitar a fons les possibilitats de l'administració per estimular les compres públiques innovadores (inclusió i cohesió, equitat, ambientals), particularment en els terrenys de la salut i l'atenció a les persones, i de l'eficiència energètica i el foment de les energies renovables.

En definitiva, la indústria catalana, i la terrassenca en particular, disposa d'un conjunt d'activitats en creixement (en termes d'ocupació i competitivitat), però cal afavorir el transit cap una economia on guanyin pes les activitats intensives en tecnologia i coneixement. Fent-les més grans, incrementant la cultura de la cooperació i les complementarietats territorial (camp de la salut, l'alimentació, l'aeronàutica, les ecotecnologies, l'audiovisual, entre d'altres). Cal igualment impulsar el desenvolupament d'un clúster potent com el de les indústries creatives (que ha de permetre incrementar el valor de diferents espais i activitats).

Importància de l'economia sostenible com a motor de creixement econòmic i d'ocupació.

Cal continuar treballant en el sectors de les ecotecnologies i l'ecoinnovació (desenvolupant la nostra base industrial i creativa). Una bona oportunitat i un factor de canvi que aplicat als nostres sistemes productius, mitjançant la implementació de noves idees, nous dissenys i productes adaptats als nous temps ens ha de permetre generar noves plataformes de cooperació empresarial i de col·laboració amb la universitat i els centres de recerca.

En aquesta perspectiva s'inscriu la proposta de desenvolupar un projecte (creant un partenariat públic i privat) a escala comarcal "Vallès solar" de captació de l'energia solar mitjançant l'aprofitament dels sostres solars del polígons industrials del Vallès. Un projecte de gran magnitud que permetrà generar activitat en moltes petites i mitjanes empreses de la comarca, aprofitar el coneixement de gremis i sectors vinculats a la construcció, i fer de la formació i la professionalització en aquest sector un referent a escala de país.

Incorporant una nova visió per tal de desenvolupar productes i processos ecoeficients, el que s'anomena "innovar al llarg del cicle de vida dels productes". Una lògica transversal que ha de presidir les activitats econòmiques i empresarials del futur. Les ciutats i economies que aposten per l'eficiència energètica, l'ús intel·ligent de les energies renovables, les que milloren els processos productius i aposten per la innovació sustentats en criteris de sostenibilitat són, sens dubte, les economies de futur.

Cal apostar, igualment, per aquelles actuacions transversals orientades a la reducció de la intensitat energètica dels nostres sistema productiu i econòmic, que a més a més de reduir la

nostra dependència exterior energètica, i lluitar contra els efectes del canvi climàtic, ens permet obrir nous espais per noves professions. A tall d'exemple: els agents energètics d'edificis (projecte que lidera l'Ajuntament Terrassa (a través de Foment) amb la col·laboració de diferents ajuntaments, universitats i empreses d'economia social).

Cal promoure també, amb el suport de les altres administracions, projectes integrals de millora i rehabilitació de barris, habitatges i edificis (seguin l'exemple del Pla de Barris), que permetin incorporar a centenars de persones com agents actius del canvi energètic. Plans d'eficiència, reducció de la intensitat energètica. Projectes ambiciosos per la promoció de sostres solars als polígons industrials (amb el concurs de diferents agents), etc.

En definitiva cal un nou enfocament del desenvolupament local associat a l'ús de les tecnologies netes, estalviadores, eficients, com a base per la generació de noves ocupacions.

Economia i Emprenedoria social, formació i qualificació

ICV-EUiA vol continuar treballant per un nou enfocament associat al desenvolupament local. Incrementant el pes de les formes d'economia social, el cooperativisme, la empenedoria i la innovació social. Conscients que per sortir d'aquesta crisi (que ha provocat la iniciativa privada i financera especulativa) cal, més que mai la proliferació i consolidació d'iniciatives amb vocació de transformació social, assentades sobre nous valors i criteris: els de la participació, l'equitat i l'autosostenibilitat.

Cal promoure i acompanyar la empenedoria i la capacitat d'innovació d'aquests sectors i formes jurídiques associades al tercer sector, per competir globalment i intervenir en nous sectors emergents. I cal fer-ho apostant en aquells béns i serveis socials intensius en coneixement en àmbits com la salut, l'atenció de les persones (l'envelliment de la població) i el medi ambient.

En aquest sentit cal completar el corredor d'intercanvi i de cooperació al voltant del Vapor de l'Emprenedoria (fàbrica d'idees), per afavorir el desenvolupament d'un veritable corredor, d'espais d'intercanvi i dels projectes d'innovació i empenedoria social, fomentant les noves iniciatives empenedores i noves formes d'economia social.

Fet que comporta millorar el sistema formatiu, de capacitació i acreditació professional dels nostres entorns. Prioritzant els programes de formació i professionalització (d'ampli abast) per tal de garantir l'adaptació de les persones (especialment els més joves) als nous requeriments.

L'increment i el pes del sector terciari obren també noves oportunitats. Cal facilitar els mecanismes d'interacció de tots els agents i fomentar el coneixement i l'aplicació d'innovacions (tecnològiques i no tecnològiques) que dotin aquestes empreses d'un major valor afegit i capacitat per competir en diferents àmbits.

Des de ICV-EUiA estem persuadits que les economies de futur són les que aposten per incrementar la despesa pública i privada en R+D+I, per un ensenyament i uns sistemes de qualificacions professionals acreditades, una formació de qualitat al llarg de tota la vida, una productivitat sustentada en l'eficiència energètica del nostre teixit productiu, el consum responsable i uns sistemes d'innovació que permetin aprofitar totes les potencialitats creatives, tecnològiques i de les organitzacions socials.

Algunes idees força:

1. Contribuir des de l'acció del govern local a reforçar la vocació i el futur industrial de la nostra ciutat.
2. Promoure accions i projectes de economia productiva que incideixin en un canvi de model econòmic.

3. Afavorir aquelles infraestructures que permetin acollir noves activitats productives, amb alta rendibilitat social, generadors d'ocupació i noves professions.
4. Promoure noves formes d'economia social (cooperativisme), d'innovació social en els projectes industrials.
5. Importància de l'economia sostenible com a motor de creixement econòmic i d'ocupació.
6. Desenvolupar tot el potencial de les clàusules socials i la compra pública innovadora.
7. Fomentar la innovació (tecnològica i no tecnològica), la interconnexió, la complementació i la cooperació entre els agents d'innovació i les empreses del territori.

MÉS I MILLOR OCUPACIÓ, MÉS FORMACIÓ I ADAPTADA ALS NOUS REQUERIMENTS, EMPRENEDURIA I INICIATIVA SOCIAL

Des de ICV-EUiA, hem impulsat activament durant els darrers anys els serveis municipals que han de millorar les possibilitats d'ocupació de les persones, els serveis d'orientació i intermediació laboral, els serveis de formació, els serveis de empenedoria i de suport a les petites i mitjanes empreses.

Els nous temps, marcats per una crisi de model econòmic, reclamen polítiques i instruments més eficients per identificar les necessitats i les oportunitats, per generar activitat econòmica, i dinamitzar el mercat de treball.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA

- Treballarem per establir un nou model de relació entre les administracions, autonòmica i local, per tal de configurar un sistema públic d'ocupació basat en el treball conjunt, la cooperació, la complementarietat entre polítiques i l'eficiència.
- Un sistema més racional i dinàmic que ha de permetre una planificació més integrada i coherent de les polítiques actives que es desenvolupen en el territori.
- Impulsarem el funcionament dels Serveis Locals d'Ocupació com una agència de col·locació, garantint el caràcter públic dels serveis d'ocupació (davant les temptacions de promoure la seva privatització).
- Promourem la incorporació, presència i permanència de les dones al mercat de treball en condicions d'igualtat. Seguint la feina feta amb les iniciatives impulsades amb els Plans d'igualtat a l'empresa, "fem talent" en femení, i altres iniciatives similars.
- Promourem polítiques de conciliació i nous usos dels temps, terreny en el que Terrassa, ha obert camí en el darrer mandat, implicant les empreses, les administracions i la societat civil.
- Impulsarem la utilització de les clàusules socials com a política d'ocupació en les licitacions públiques per promoure l'ocupació en determinats col·lectius en risc d'exclusió.
- Impulsarem accions per tal de fer aflorar l'economia submergida, especialment en l'àmbit del servei a les persones, ajudant a l'acompanyament cap a fórmules cooperatives i empreses de serveis. En aquest camp cal incrementar la cobertura territorial i poblacional de serveis personals i associats a la dependència, escoles bressol, centres de dia, residències,...són activitats intenses en la creació d'ocupació, alhora que milloren la qualitat de vida de les persones.

- Continuarem impulsant la tasca dels Serveis Locals de Suport a Nous/Noves Emprenedors/es. Vivers d'empreses i nous espais per l'emprenedoria.
- La Formació Professional és un factor clau per permetre un canvi de model productiu i una ocupació de qualitat. Cal ajustar l'oferta formativa a les noves demandes, apropant encara més les empreses, els agents socials i territorials al disseny dels plans formatius. Cal igualment potenciar totes les estratègies de formació associada a l'ocupació de les persones, a fi i efecte d'evitar l'exclusió social (particularment del jovent en situació d'atur) per la manca de qualificació professional.
- Col·laborarem activament en el desplegament de mecanismes d'informació i orientació per aprofitar tots els recursos formatius a l'abast de la ciutadania.
- Impulsarem programes de formació i treball, itineraris personals formatius a mode de cicle vital, i treballarem per transferir i capitalitzar l'experiència professional en la creació d'itineraris de formació professional, seguint el model del programa "Qualifica't".

2.2 DESENVOLUPAR EL POTENCIAL DEL COMERÇ DE LA CIUTAT

El comerç de la nostra ciutat constitueix un dels pilars fonamentals de l'activitat econòmica del sector terciari. Igual que els altres sectors econòmics, també ha patit durant els darrers anys l'impacte de la crisi econòmica i financera.

En aquest context Terrassa, la quarta ciutat de Catalunya en població, necessita enfortir i adequar l'estructura associativa, del seu teixit empresarial i dels equipaments comercials als nous reptes i oportunitats, atenent a la seva demografia, els canvis legislatius i als nous eixos de centralitat. I cal fer-ho atenent els nous canvis socials, econòmics i tecnològics, la nova Llei de Comerç, i les noves figures urbanístiques com la TUC.

Des d'ICV-EUiA treballarem per fer possible un ampli acord de tots els sectors implicats (associacions de comerciants, gremis professionals, entitats, institucions..., i consumidores i consumidors) per tal de contribuir a fer del comerç i el turisme de proximitat, un factor dinàmic de la reactivació econòmica i l'ocupació de qualitat de la ciutat.

Ho farem inspirats en els principis establerts del model de ciutat compacta, equilibrada i cohesionada: afavorint el paper del comerç com a font de qualitat de vida, millorant l'oferta i la qualitat dels serveis pel conjunt dels consumidors i consumidores; enfortint el teixit empresarial (més formació i professionalització); facilitant el seu desenvolupament (creixement versus atomització); i impulsant la seva capacitat innovadora (serveis i productes).

Per això és més necessari que mai, una reflexió amb un punt de mira a mitjà i llarg termini. Sense condicionants immediats, a fi i efecte d'alinejar tots els esforços i recursos (els públics cada vegada més reduïts; i els privats) en una mateixa direcció. I ho farem mantenint un equilibri entre els diferents formats comercials, vetllant pels drets dels consumidors i les consumidores i els treballadors i treballadores del sector.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA

- Estimularem una major presència dels productes de proximitat, ecològics i de comerç just en l'oferta comercial (mercats municipals, i xarxa comercial), i en l'oferta de restauració i cultural de la ciutat.
- Promourem noves iniciatives i mesures de comerç just i de consum responsable. Les campanyes de sensibilització i reducció de les bosses de plàstic. Així com la racionalització dels usos del temps garantint una oferta diversificada al servei de tothom.
- Impulsarem les Àrees de Promoció Econòmica Urbana (APEU), articulant sistemes d'autogestió professional i amb sistemes d'autofinançament propis per desenvolupar els projectes de dinamització comercial a les seves respectives zones.
- Treballarem per fer possible la cultura de la cooperació (administració i sectors professionals i operadors) i poder aprofitar al màxim les seves potencialitats i oportunitats. Les seves sinergies amb el turisme de proximitat (romànic, modernisme, industrial), el turisme de negocis, el foment de les indústries creatives (particularment a través del sector audiovisual), i els nous referents de la gastronomia del Vallès.
- Consolidarem a escala urbana les noves polaritats (estacions dels FGC...,) i enfortirem els eixos comercials, com una xarxa articulada (amb un centre més gran) amb les noves centralitats, en la perspectiva de millorar les possibilitats d'accés de tothom de la ciutat al comerç en la perspectiva de la proximitat.

- Fomentarem la formació continuada i especialitzada del sector, i particularment en l'ús i aplicació de les noves tecnologies de la comunicació.
- Reforçarem i potenciarem el paper de les entitats associatives i empresarials per tal d'apostar per estratègies compartides d'innovació i formació del sector.
- Impulsarem la marca de Terrassa com a referent del turisme industrial i modernista a fi i efecte de multiplicar la capacitat de recepció d'un turisme cultural i patrimonial, així com el segell de turisme de qualitat en els nostres entorns naturals (Parc Natural de Sant Llorenç).

2.3 EL TURISME: UNA EINA DE PROMOCIÓ ECONÒMICA I PROJECCIÓ DE LA CIUTAT

El desenvolupament turístic de Terrassa en els diferents àmbits temàtics ha estat important en els darrers anys: des del Parc Natural de Sant Llorenç i l'Obac, el conjunt monumental de les Esglésies de Sant Pere, la ciutat medieval, la Terrassa industrial i modernista fins a tot un patrimoni d'esdeveniments i festes, com ara el festival de jazz, temporada de dansa, fira modernista, ens situen com un producte cultural amb un fort interès turístic.

La integració de tots aquests sectors en un espai turístic integrat dotat d'instruments de gestió que facilitin aquesta integració, i la vinculació dels agents públics i privats és un objectiu per assolir.

Cal anar actualitzant la proposta de rutes i productes turístics, establint una metodologia que permeti incorporar activitats d'oci i lleure.

La millora de la promoció turística de la ciutat ha obtingut uns resultats molt satisfactoris cal aprofundir en aquesta línia de singularitzar i posicionar turísticament la ciutat com una marca de qualitat el conjunt de l'oferta de turisme cultural català.

LES PROPOSTES d'ICV-EUIA:

- Millora dels productes turístics actuals. Creació d'un grup de competitivitat encarregat de l'actualització de l'oferta estructural de rutes guiades de la ciutat.
- Creació de nous productes turístics: un nou centre d'atractivitat a Terrassa. El Pla de Dinamització del Turisme Industrial preveu a Terrassa el Centre d'interpretació del Turisme Industrial de Catalunya.
- Creació d'un producte que vinculi l'edifici de la Cartoixa de Vallparadís amb el Parc Natural de Sant Llorenç.
- Continuar les línies de Treball amb la Xarxa de Turisme industrial.
- Continuar reforçant la marca del Modernisme industrial.
- Continuar una línia de promoció i projecció del modernisme tèxtil del CDMT, basat en l'experiència Tela di Aracne i d'ACTE.
- Realització de cursos de formació ocupacional i per treballadora/es actius que incorporin la relació de la temàtica turística de Terrassa.
- Realització d'un programa de postgrau sobre turisme industrial.
- Creació d'una ruta en bicicleta que permeti realitzar un recorregut per tota la ciutat de Terrassa.
- Ampliar i reforçar l'espai Terrassa Turisme.
- Obrir nous productes que potenciïn el Turisme de negocis.

2.4 FINANCES LOCALS, SOCIALMENT I AMBIENTALMENT SOSTENIBLES

Les dificultats pressupostàries que hi haurà al 2011 i en els anys posteriors seran importants. Hi ha diversos motius pels quals s'han agreujat aquestes previsions: la crisi i decisions de diverses administracions (Estat i Generalitat) que afecten al finançament local.

Un dels principals ingressos ordinaris dels ajuntaments, les transferències corrents de l'Estat. Regularment aquestes s'incrementaven de mitjana entre un 4% i un 5% cada any, però els darrers dos anys han disminuït entorn d'un 2%. Aquestes transferències corrents es veuran encara més reduïdes per l'impacte de la devolució de la liquidació del 2008.

La gran majoria d'ajuntaments van aprovar congelació de les ordenances fiscals per al 2010 i 2011 (impostos locals, taxes i preus públics) Tanmateix, continua el degoteig a la baixa de diversos ingressos municipals que, o bé estan lligats a l'activitat econòmica (Impost de Construcció i Obres (ICIO), Impost d'Activitats Econòmiques (IAE), llicències d'obres i d'activitats, cànons, ocupació de la via pública,...), o bé estan associats a l'activitat personal (serveis de cultura, esports, educatius,...) i que, per una prioritat de despesa en les unitats familiars que estan patint més profundament la crisi, continuen perdent usuaris/es.

La despesa ordinària ha crescut per l'aplicació dels nous tipus d'IVA. D'altra banda, també creix per la contínua assumpció de nous serveis (o, sobretot, l'ampliació dels existents) dels quals els ajuntaments no en tenen la competència (escoles bressol, escoles de música, arts i oficis,...) i, també, perquè cal seguir donant cobertura a les noves necessitats de la ciutadania per la crisi.

Tot plegat comportarà, novament, un dèficit en el funcionament ordinari dels ajuntaments que incrementarà, encara més, les fortíssimes tensions de tresoreria que ja estan patint enguany i que impliquen perjudicis per als proveïdors/es habituals dels ajuntaments (molts d'ells autònoms/es i Pimes) cosa que no ajuda gens a activar l'economia productiva per sortir de la crisi.

IDEES FORÇA

1. La necessitat urgent d'un nou model de finançament local.
2. Política econòmica combinant adequadament l'equitat i l'austeritat.
3. Implementació de la tarifació social.
4. Desplegament estatutari en matèria de règim local.
5. Participació en més tributs i retorn de l'IVA de les inversions municipals.
6. Fons de transferència extraordinari no condicionat.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA

EIX 1.- La necessitat urgent d'un nou model de finançament local

- La situació de crisi econòmica obliga els ajuntaments a aprofundir en les polítiques socials de proximitat. Per garantir-ne l'eficàcia, ja fa temps que es fa imprescindible afrontar una reforma estructural del sistema de finançament dels ajuntaments, que els proveeixi dels recursos suficients per desenvolupar plenament aquelles competències que han assumit, bé per deixadesa de l'administració competent, bé per voluntat pròpia davant les necessitats de la ciutadania del municipi.
- Cal doncs, més que mai, exigir un acord urgent entre govern de l'Estat, Generalitat de Catalunya (CCAA) i entitats municipalistes per un nou model de finançament local que hauria d'entrar en vigor el més aviat possible. No acceptarem cap nova demora en aquest tema.

- Cal, però, treballar a fons per tal d'optimitzar al màxim tots els recursos disponibles, en base a criteris d'eficiència i eficàcia. De poc ens servirà incrementar els recursos si no se'n fa una utilització òptima.
- Tenir en compte el marc competencial i les necessitats reals de despesa dels nostres municipis. No podem acceptar cap traspàs més de serveis al món local sense el corresponent finançament.
- Respectar i ampliar l'autonomia financera dels municipis: tal com proposem en el cas de la Generalitat de Catalunya, la capacitat de prendre decisions sobre el volum global dels seus recursos, com els obtenen i sobre com i amb què els gasten.
- La participació dels municipis en els tributs de l'Estat: tenir en compte que els ajuntaments estan assumint la prestació de serveis molt vinculats a les persones i no només a la propietat immoble. Això fa replantejar l'actual paper de l'IBI com a principal figura impositiva dels municipis i obrir la possibilitat que participem d'una cistella més àmplia de tributs. Des d'ICV-EUIA proposem elevar la participació dels ens locals en els tributs de l'Estat, garantint la cessió d'un significatiu percentatge de l'IRPF i l'IVA cap als ajuntaments.
- Incrementar la participació en els ingressos de l'Estat: el compliment d'un principi d'igualtat de recursos entre els governs municipals. Això passa per replantejar-se el funcionament de l'actual subvenció incondicionada que reben de l'Estat.
- La reforma de la Llei d'estabilitat pressupostària: els municipis realitzen una important activitat inversora, el finançament de la qual justifica en molts casos, l'endeutament. Els municipis estan sent les principals víctimes de la Llei d'estabilitat pressupostària.
- Avançar en la fiscalitat ambiental i de l'activitat econòmica: inclusió de la fiscalitat ambiental i afrontar la substitució de l'actual IAE (totalment desfasat, inadequat i gairebé marginal) per una nova figura tributària sobre l'activitat econòmica.

EIX 2.- Propostes per garantir la suficiència financera municipal

En l'àmbit de l'Estat espanyol

En els dos darrers anys hem presenciat un cúmul de despropòsits quant a propostes i contrapropostes del govern Zapatero, que tenen un denominador comú: la improvisació i la manca d'una política econòmica en l'àmbit de l'Estat espanyol, que sigui planificada i orientada a assentar les bases de la sortida de la crisi. Aquest desgavell en matèria econòmica també ha abastat el món local, amb actuacions puntuals, inconnexes, algunes fins i tot contraproductives però, sens dubte, totes elles improvisades. Recordem: el FEIL, el Decret de finançament de romanents de tresoreria negatius, el FEOSL i, especialment, el Decret llei de mesures de reducció del dèficit, que va haver de corregir-se tot just 24 hores després perquè plantejava inicialment que els ajuntaments ja no es podien endeutar ni un sol euro més per finançar inversions des del dia següent de la seva publicació al BOP.

- Exigim al govern de l'Estat actuar i resoldre definitivament els problemes de finançament del món local. Plantejant, d'una banda, un gir de 180 graus en la manera d'afrontar la problemàtica del món local per part del govern de l'Estat, passant de les decisions unilaterals que estan perjudicant, i molt, la funció dels ajuntaments, a una actuació negociada i consensuada amb les entitats municipalistes que els doti de les eines i recursos suficients mentre no arribi el nou model de finançament local, i, d'altra banda, un compromís ferm de la seva negociació i immediata entrada en vigor.

- Proposem que l'Estat condoni als ajuntaments tant la devolució de la liquidació del 2008, com la més que previsible del 2009. En aquest sentit, creiem que se li hauria de donar el caire de pagament a compte del nou model de finançament local; dit d'una altra forma, davant de l'endarreriment del nou model, proposem que, un cop acordat, la seva entrada en vigor tingui efectes retroactius, com a mínim per tal de cobrir aquestes devolucions.
- Creiem que és absolutament imprescindible la creació d'una transferència addicional per finançar despesa ordinària, en forma de Fons extraordinari NO condicionat, fins a l'aprovació i entrada en vigor d'aquest nou model. Sense aquesta transferència es farà pràcticament impossible quadrar correctament els pressupostos de la majoria d'ajuntaments.
- Insistim en la necessitat de retornar l'IVA de totes les inversions municipals (també el del FEIL) i així poder destinar-lo a noves inversions prioritàries que, hores d'ara, no es poden plantejar per la davallada dels ingressos ordinaris. En aquest sentit, no podem obviar l'impacte negatiu sobre les finances municipals (com les de qualsevol altra administració) que ha tingut la pujada dels tipus de l'IVA, en especial pel que fa al pressupost d'inversions.

En l'àmbit del govern de la Generalitat.

- Desplegament estatutari en matèria de règim local. Nova Llei de finances locals.
- Revisar els protocols/convenis entre Generalitat i ajuntaments per a aquells serveis que són de la seva competència per tal que assumeixi un major percentatge de cost. Per exemple, les escoles bressol: no pot ser que la Generalitat encara aporti només 1.800€ anuals, quan el cost de mitjana supera els 6.000€ anuals i s'ha produït l'efecte de la pujada de l'IVA).
- Incrementar al doble la partida actual del Fons de cooperació local.

Àmbit local.

Els ajuntaments no disposen en exclusiva de les competències i recursos a l'hora de solucionar els greus problemes econòmics i financers que pateixen. Si no es tiren endavant les propostes que fem en els àmbits estatal i de la Generalitat, acompanyat d'una bona gestió des dels ajuntament, la solució no arribarà.

Tot i que el marge de maniobra dels ajuntaments és reduït, està clar que hauran de fer un esforç addicional de racionalització de la despesa, aprofundir més que mai en els criteris d'eficiència i eficàcia i establir nous criteris en l'elaboració de les ordenances fiscals (OOFF) que tinguin com a objectiu cercar un punt d'equilibri entre la necessitat de majors recursos per a l'ajuntament i la lògica de no exprimir, de manera generalitzada, les economies domèstiques força castigades per la crisi.

- Continuar la racionalització de la despesa. Cal adaptar, de manera permanent, el pressupost a la crisi. Cada any haurem d'establir un pressupost en base zero i detallat per programes en què s'ajusti l'escenari pressupostari a la nova realitat socioeconòmica del municipi i a les noves necessitats de la ciutadania, que en són moltes i, moltes d'elles, absolutament bàsiques. Això implicarà un ajust a la baixa d'aquelles despeses no imprescindibles i una valoració molt acurada de la necessitat (o no) d'hipotètics nous serveis

- Les revisions de les Ordenances Fiscals (OOF) pel que fa a impostos i tarifes són difícils pel delicat context econòmic. Cal trobar el punt d'equilibri entre la necessitat de recursos de l'administració per garantir la prestació del serveis bàsics, l'obligatori esforç de racionalització de la despesa i la capacitat econòmica de la ciutadania. En tot cas els possibles increments no tenen perquè ser lineals, sinó que es pot modular en funció de la renda o de les circumstàncies personals i familiars del contribuent

EIX 3.- Una política econòmica d'esquerres de debò es basa en combinar adequadament equitat i austeritat.

La crisi ha mostrat clarament que alguns ingressos locals són conjunturals i no pas estructurals i consolidables (plusvàlues, ICIO, llicències, participació en els ingressos de l'Estat...) Són partides que probablement mai no tornaran als paràmetres de fa tres o quatre anys.

Per tant, els ajuntaments han vist fortament minvades algunes fonts amb les que havien finançat, en bona part, els increments de serveis públics municipals de les darreres dues dècades.

Per afrontar aquesta difícil situació, cal compatibilitzar dos criteris: equitat i austeritat. Assolir la complementarietat de tots dos és aplicar, de debò, polítiques d'esquerres. Aquest plantejament ens permetrà fer compatibles les mesures anticrisi amb les mesures antidèficit.

Equitat: la tarifació social

Algunes forces polítiques (PSC i CiU i PP, especialment) ens diuen que la gran solució a tots aquests problemes és el copagament, amb expressions o plantejaments de l'estil de "qui vulgui serveis no obligatoris que se'ls pagui". Amb plantejaments d'aquest tipus cauen, novament, en tractaments lineals de totes les persones, molt propi de les polítiques de dretes, però també del PSC-PSOE (recordem els famosos 400€, xec nadó,...).

Nosaltres preferim plantejaments radicalment diferents, en la línia de "qui es pugui pagar els serveis impropis, hem d'exigir que els pagui; però, alhora, hem de garantir l'accés a aquest servei a qui no se'l pugui pagar". Hi ha una notable diferència en el plantejament, queda clar.

El concepte d'equitat que defensem des d'ICV-EUiA parteix d'aplicar la progressivitat en qualsevol contribució ciutadana al finançament d'un servei públic municipal. Una pràctica molt adequada, en aquest sentit, és la que han adoptat alguns ajuntaments amb la tarifació social.

En aquest context és ben curiós com es debat fins a la sacietat la progressivitat del sistema fiscal en l'àmbit estatal o autonòmic i, en canvi, s'obvia, generalment, aquest debat en l'àmbit local. Cal preguntar-se si la política fiscal local és progressiva o no; si recull suficientment la capacitat econòmica dels usuaris i les usuàries i si és una eina bona per a la igualtat d'oportunitats en l'accés als equipaments, serveis i activitats municipals.

La tarifació social fa un plantejament, partint gairebé des de zero, que consisteix en l'establiment de diversos preus d'un mateix servei segons el nivell de renda dels usuaris/es (i d'altres circumstàncies personals i/o familiars), establint franges d'usuaris/es i un determinat preu per a cada franja que cobreix un percentatge variable del preu de cost de provisió del servei.

D'altra banda, hi ha un deute pendent del govern de l'Estat vers els ajuntaments, que contribueixi a aquesta progressivitat fiscal: la necessària reforma de l'IBI, el tribut local més important, que està mancat de qualsevol possibilitat de progressivitat i, per tant, d'equitat. Des d'ICV-EUiA ja fa molts anys que reclamem una reforma en profunditat d'aquest tribut, de manera que se'n pugui modular el seu impacte sobre les famílies, en funció de les capacitats reals de cadascuna d'elles.

Austeritat

D'altra banda, caldrà ser encara més exigents i també més imaginatius/es en l'aplicació real dels criteris d'austeritat, però sense caure en demagògies (com per exemple, quan s'afirma que eliminant les retribucions dels càrrecs polítics ja se soluciona el problema).

Per descomptat que cal aplicar l'austeritat, en primer lloc, en l'àmbit polític; però això només és un primer pas. L'impacte real en el pressupost ha de venir de reduccions rellevants en la despesa ordinària (sobretot dels capítols 2, 3 i 4) i, alhora, de no prendre decisions polítiques en tema d'inversions que hipotequin, en el futur, l'ajuntament.

- En la gestió financera tindrem en compte els serveis que podem contractar mitjançant la banca ètica (Triodos Bank, Fiare i altres).
- Ajustar a la baixa despeses del capítol 2 que, fins ara, l'Ajuntament creia que podia assumir però ara ja no és així: lloguers, determinants contractes de manteniment i neteja, subministraments (sobretot pel que fa als consums en enllumenat públic, aigua, gas, telèfon, etc. en totes les dependències municipals).
- Renegociar tots els contractes: independentment del termini de vigència. Es pot explorar una via de negociació amb les empreses que tenen contractes en vigor, per tal d'ajustar-los a la baixa, en alguns només en preu, en d'altres en serveis que abasten, i també en aquells que es basen en un topall màxim de despesa partint de preus unitaris (normalment en aquests no s'hi actua).
- Mesures d'eficiència en els subministraments.
- Cal redoblar esforços d'inspecció. Una mesura necessària tant per l'impacte positiu per les finances municipals com pel que comporta d'una major justícia social, atès que representa un pas endavant en la lluita vers l'economia submergida.
- Explorar al màxim noves fórmules d'ingressos en el que podríem anomenar rendiments del patrimoni municipal. No es tracta necessàriament de fer el més senzill i poc imaginatiu (per tal de percebre ingressos ràpids) que és optar per la venda de patrimoni sinó de buscar altres opcions més imaginatives i protectores del patrimoni municipal com poden ser drets de superfície o d'usdefruit.
- Ajustar a la baixa per a persones aturades o amb dificultats econòmiques o familiars alguns preus públics i taxes d'activitats no del tot imprescindibles (lleure, mobilitat,...)
- Fins que no s'aconsegueixi la modificació de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, explorar les fórmules alternatives (subvencions) per ampliar el caràcter progressiu de l'IBI en funció de la renda del contribuent.

EIX 4.- El futur de les caixes d'estalvi.

Cal reorientar el paper i la intervenció de les persones nomenades per les institucions locals a les assemblees generals de les caixes d'estalvis i en la reforma d'aquestes entitats, per això proposem:

- Pla de mesures d'àmbit local per impulsar un Arbitratge de consum específic i en el sector financer.
- Assolir el compromís polític dels actuals representants nomenats per les institucions locals a les assemblees generals de les caixes d'estalvis que vetllin per mantenir, reforçar i no dilapidar

el patrimoni i l'obra social de les caixes d'estalvis en els actuals processos de reestructuració de les mateixes i millorar els criteris d'assignació i repartiment.

- Establir com a criteri dels representants nomenats per les institucions locals en els òrgans de govern de les caixes el compromís d'impulsar una entitat financera d'àmbit territorial i naturalesa cívica social que contribueixi al desenvolupament econòmic regional, amb total respecte als drets dels usuaris i participació democràtica de les organitzacions socials.

2.5 SOSTENIBILITAT: MEDI NATURAL, MOBILITAT, ENERGIA, RESIDUS I AIGUA

EL MEDI NATURAL

Des del pensament ecosocialista defensem el medi ambient com una globalitat que ens envolta. Tot el que conforma l'entorn, les muntanyes i les plantes, els rius i els mars, els animals i les persones són parts indissolubles del medi. Des de l'ecologisme, la defensa de la biodiversitat i la protecció dels animals i els hàbitats d'aquests és irrenunciable i prioritària en la nostra acció política.

Som en un moment de forta crisi econòmica. Entre moltes de les solucions que s'hauran d'articular, segurament hi haurà la de fixar la població al territori. La defensa del medi natural i la biodiversitat no és només una garantia de pervivència de la vida al planeta, sinó que és una nova oportunitat per al desenvolupament dels nostres territoris, que poden combinar diverses activitats tenint cura del medi.

Posar en valor la riquesa del patrimoni natural de Terrassa en garanteix la per a les generacions futures, i també com a element d'interès per la potenciació d'un turisme sostenible i la dinamització econòmica de la zona.

En d'altres situacions més urbanes, la preservació del medi natural i els corredors biològics conforma també una obligació, des d'un punt de vista patrimonial, de preservació de la biodiversitat i des de la perspectiva d'un municipi amb els diferents mosaics naturals. En aquests casos, a més, aquesta protecció pot anar acompanyada de projectes que comportin activitat agrícola o el desenvolupament d'horts periurbans.

Els entorns naturals i agrícoles de Terrassa tenen un bon nivell de protecció des del punt de vista normatiu, però cal intervenir i actuar per incrementar la seva protecció donant a conèixer la seva riquesa biològica i paisatgística, i fent possible el seu ús social i sostenible. Hem d'incrementar els programes d'actuació, difusió i dinamització del nostre patrimoni natural.

LES PROPOSTES D'ICV-EUIA

- Impulsarem la creació de l'Anella Verda de Terrassa, reforçant la política de recuperació i promoció dels entorns naturals de la ciutat, per al lleure i l'ús social sostenible. Proposarem la creació d'un instrument de gestió de l'Anella Verda amb participació del teixit associatiu.
- Promourem un programa de cessió temporal de sòl, solars i locals (públics o privats) per posar-los a disposició de grups ciutadans amb l'objectiu de crear nous espais de tot tipus per a la ciutadania (horts urbans, espais de creació, entorns naturals etc.).
- Proposarem posar en marxa un pla d'apadrinament de diferents espais naturals per part d'entitats i institucions de la ciutat (col·laboració en el manteniment, vigilància, difusió, promoció i dinamització ...).
- Impulsarem l'elaboració d'un Pla Especial per a Can Bogunyà i el Llac Petit. Promourem la Rambla Verda de Terrassa a partir de la Riera del Palau i el Torrent Mitger fins al Llac Petit, configurant un nou eix verd de comunicació a peu, de promoció de l'entorn natural i d'activitats tant de lleure com agrícoles.
- Desenvolupar els parcs periurbans contemplats al POUM dins de la filosofia de l'Anella Verda.

- En la part est de la ciutat el POUM planifica un nou vial que podríem dir de cornisa respecte al Parc del Torrent de La Grípia i la Betzuca. Aquest vial de contacte entre el casc urbà i el Parc planteja molts dubtes sobre el seu impacte al territori i les àrees residencials segons es planifiqui la seva integració. Caldria situar, per tant, dins del programa d'actuació urbanística aquest vial en darrer terme i estudiar molt acuradament la seva funció, la seva magnitud i els estudis d'impacte ambiental necessaris per tal de prendre una decisió amb més elements de judici i el màxim consens ciutadà.
- Promoció del Parc Natural del Nord i el Parc Agroforestal del Vallès Desenvolupament dels parcs periurbans del Torrent de la Grípia i de la Betzuca, de la Serra de Galliners i de l'est de Terrassa, dins de la filosofia de l'Anella Verda.
- Desenvolupament del Pla de Parcs Periurbans contemplats al POUM. Cercar fórmules per la connexió del Parc de Vallparadís amb el Parc de Can Casanoves.
- Donar suport i participar activament en la promoció, difusió i concreció del projecte ambiental de Parc Agrícola del Vallès (PAV). L'objectiu d'aquest projecte és el manteniment i la valorització dels espais agronaturals que caracteritzen la plana vallesana i que són imprescindibles per mantenir la biodiversitat del nostre entorn natural. Promourem la inclusió del PAV en el futur Pla Territorial Parcial de la Regió Metropolitana de Barcelona.
- Recuperació del sistema natural de La Font de Les Canyes, així com dels espais abans ocupats per PABASA. Demanar a PABASA l'immediat enderroc de les infraestructures encara existents i que presenti un projecte de regeneració de la zona d'acord amb els criteris de l'Ajuntament de Terrassa pel que fa al Parc del Torrent de La Grípia.
- Impuls a la concreció del projecte de la Via Verda. Col·laboració i coordinació amb els municipis implicats al projecte i la Generalitat de Catalunya.
- Continuar promovent l'agricultura periurbana. Impulsar l'ordenació de nous parcs hortícoles com ara el de Mossèn Homs o el de Can Casanoves, tant d'iniciativa pública com privada, per tal de dignificar l'activitat hortícola i els horts familiars. Suport a l'associacionisme d'amics dels horts familiars.
- Impuls de la Rambla Verda a partir de la Riera del Palau i el Torrent Mitjer fins al Llac Petit, configurant així un nou eix verd de comunicació a peu, de promoció de l'entorn natural i d'activitats tant de lleure com agrícoles.
- Impuls d'un Pla de Gestió forestal, tant a les finques municipals com a les privades.
- Continuar desenvolupant el Pla Especial de Protecció de Camins, així com participar activament en el desenvolupament i manteniment del programa Vallès Natural del Vallès Occidental, amb l'objectiu de mantenir els camins i promoure activitats de lleure i coneixement de l'entorn natural a Terrassa i a la comarca, així com la creació de noves activitats i ocupacions compatibles amb el manteniment i recuperació del medi natural.
- Desenvolupament del Pla Tècnic de Gestió i Millora Forestal aprovat per l'Ajuntament de Terrassa i que té una vigència de 10 anys i que té per objectiu la gestió i la millora de les finques forestals.
- Impulsar un control exhaustiu i realitzar campanyes de sensibilització contra els abocaments incontrolats en el medi natural. Incrementar els recursos i els efectius de la Policia Verda de Terrassa.

LA MOBILITAT

La mobilitat és una de les funcions urbanes que més poden determinar la qualitat de vida. Cal seguir amb el procés d'evolució positiva de la ciutat, no només cara a una millora en la qualitat dels espais urbans, sinó que cal afrontar ja els problemes de mobilitat urbana d'una forma radical, amb un disseny dels carrers que permeti una mobilitat a peu o en bicicleta, de forma còmoda i segura, que estengui la supressió de barreres urbanístiques per a persones amb mobilitat reduïda, que resolgui les dificultats en la distribució de mercaderies i, sobretot, que faci més còmode, ràpid i barat per al ciutadà/na l'ús dels transport públic que el cotxe particular.

L'actual model de mobilitat, basat en l'ús hegemònic del vehicle privat per a la satisfacció de les necessitats de desplaçament, no és sostenible ambientalment ni socialment, alhora que desmillora la qualitat de vida en el sí de les nostres ciutats.

La mobilitat és, també, una eina molt important per al reequilibri dels diferents barris que conformen la nostra ciutat, especialment pel que fa a les activitats econòmiques i de serveis.

El Pacte per la Mobilitat propugnava que es definís un model de mobilitat sostenible que tingués un caràcter transversal, fos planificat concertadament amb tots els agents socials afectats i sotmès a un procés de planificació participatiu. El Pla Director de Mobilitat és l'eina amb que la ciutat es va dotar, fruit d'aquest procés.

LES PROPOSTES D'ICV-EUIA

- Reclamem a les administracions la millora de la xarxa de transport públic, prioritzant la línia ferroviària orbital (ciutats metropolitanes), la implantació del tramvia a Terrassa (Tramvallès), i la construcció de l'estació Oest de Rodalies- Renfe. Cal repensar la xarxa de línies d'autobusos municipals tenint en compte l'entrada en funcionament de les noves estacions de FGC, fent-la més eficient, menys radial, afavorint els intercanviadors, apropant el servei a la ciutadania i fent-la més competitiva en franges horàries i freqüències.
- Treballarem per abaratir el preu del transport públic integrat. Terrassa ha de ser inclosa en la Zona 2 del transport públic integrat, per tal d'abaratir els preus dels viatges. Mentre això no sigui una realitat proposem als municipis de la comarca una iniciativa conjunta per aconseguir una Tarja Comarcal (TC) dins del transport integrat per abaratir els desplaçaments comarcals.
- Consolidar el servei municipal d'ús de la bicicleta a partir de l'experiència d'aquests darrers anys des de la seva posada en marxa, incrementant els punts d'intercanvi, la promoció del servei en el conjunt de la ciutadania, la millora de la seguretat dels ciclistes i l'ampliació de carrils Bici.
- Promourem l'extensió de les zones 30 al conjunt de la ciutat i la pacificació del transit en general per tal d'afavorir els itineraris peatonals, l'ús de la bicicleta, la reducció de la contaminació de l'aire que respirem, i els accidents a la via pública.
- Apostem per la pacificació del trànsit i l'extensió de les Zones 30 a tots els barris de la ciutat, per afavorir l'ús de la bicicleta, els trajectes a peu i rebaixar els nivells de contaminació de l'aire que respirem.
- Dins de la reforma de les línies del bus urbà, estudiarem la implantació d'un bus-llançadora per comunicar la ciutat amb l'Hospital de Terrassa, amb una alta freqüència i franja horària per tal d'afavorir els desplaçaments a aquest equipament tant dels treballadors/es, com dels usuaris.
- Ens continuarem oposant al projecte inicial del IV Cinturó com a via de gran capacitat de pas i que no tingui en compte la prioritat de millorar les comunicacions viàries ja existents

entre les ciutats. Seguiment acurat dels trams del IV Cinturó en licitació i/o propera construcció per tal de que s'adaptin al màxim a la seva funció de ronda nord de Terrassa. Promourem que la millora de les comunicacions viàries entre les ciutats veïnes és faci d'acord amb el principi de no crear més fractures al territori i d'aprofitament i millora al màxim de la xarxa viària existent. Creiem que la connexió per diversos punts de les rondes urbanes de Sabadell i Terrassa, a partir de les infraestructures ja existents, suposa el model més eficient i sostenible.

- Seguiment del projecte i la construcció del tercer carril de l'autopista C-58 fins a Terrassa.
- Promourem la reducció del trànsit de camions present a l'interior de la ciutat i la racionalització de la distribució de mercaderies pel fort impacte que ocasiona tant en la fluïdesa del trànsit, com en la producció de contaminació acústica i ambiental. Això passa, tal i com preveu el POUM, per la creació del Centre logístic de distribució de mercaderies. Aquest Centre Logístic faria de punt de recepció de mercaderies traslladades per carretera y hauria de comptar amb una connexió ferroviària amb la línia de Rodalies RENFE. També hauria de comptar amb tots els serveis complementaris, com per exemple un aparcament de camions.
- En la línia de Promoure el transport de mercaderies per ferrocarril, donem suport a la iniciativa empresarial per crear una línia ferroviària europea pel transport de mercaderies per tot l'àmbit mediterrani i que ens uneixi amb els països del nord d'Europa.
- Promoure amb més eficàcia el Car sharing.
- Incrementar les campanyes que afavoreixin el compartir cotxes.
- Incrementar les mesures de prioritització a favor dels autobusos: prioritat semafòrica generalitzada, ampliació de la xarxa de carrils bus, carrers sòlo bus, protecció de les parades, etc.
- Fer gestions per a la instal·lació a la nostra ciutat d'una instal·lació, d'abast comarcal, de subministrament de gas per al sector del transport (autobusos, taxis ...).
- Potenciació i revitalització de l'Estació d'Autobusos Interurbans. Potenciació de les línies de transport interurbà, adequant-les a les necessitats de la ciutadania i fent la corresponent promoció.
- Demanar a la Generalitat la millorar substancial del transport interurbà per carretera, per millorar les connexions de transport públic amb les ciutat i pobles dels voltants. Proposar una actuació conjunta en aquest sentit als municipis de l'entorn i al Consell Comarcal.
- Millora de la connexió entre el servei interurbà per carretera i l'urbà, i dels punts de parada de l'interurbà a dins de la ciutat.
- Millora del servei interurbà per carretera nocturn amb més parades al nucli urbà de Terrassa fent atenció especial a zones d'activitat nocturna com Parc Vallès.
- Reivindicar l'ampliació d'horaris nocturns tant a Rodalies RENFE com a FGC.
- Definició i adequació d'una xarxa d'eixos i d'itineraris per als vianants (senyalitzats i protegits convenientment) que uneixin els diferents pols d'interès i d'atracció de la ciutat entre si i amb els barris que els circumden. En aquest sentit i específicament també cal impulsar una xarxa d'itineraris a peu per desplaçar-se als centres d'ensenyament.
- Campanyes de sensibilització i d'educació viària per als conductors dels vehicles privats.

- Política rigorosa de disciplina viària (protecció enèrgica dels espais públics reservats a vianants, ciclistes i transport públic).
- Potenciar el servei de cotxe compartit o car-pooling en els desplaçaments per raons de mobilitat obligada (treball o estudis) buscant la col·laboració amb empreses, sindicats i centres universitaris.
- Oferir Terrassa com a ciutat pilot per a la promoció, desenvolupament i posada en marxa de les noves tecnologies de cotxes impulsat per hidrogen i electricitat.
- Aprofundir en els estudis de les necessitats reals d'aparcament a les diferents zones de la ciutat (tant de residents com de visitants) per tal de planificar i concretar l'oferta d'aparcaments, actuals i futurs que necessita la ciutat. Totes les mesures promogudes en matèria d'aparcament han d'incorporar els criteris de mobilitat sostenible (pacificació del trànsit rodat i major prioritat per als vianants)
- Impulsar una xarxa d'aparcament d'autobusos i vehicles de gran tonatge.
- Redacció d'una Ordenança municipal reguladora de la distribució urbana de mercaderies i d'un Pla Integral de distribució de mercaderies amb la participació dels diferents sectors socials i econòmics implicats (zones de càrrega i descàrrega, disciplina viària, microplataformes, consignes, senyalització i regulació d'accessos, accés i reserves d'espais a pàrkings subterranis, tipologia de vehicles....)
- Millorar la mobilitat als Polígons Industrials de la nostra ciutat oferint opcions de transport públic. Reforçar l'experiència pilot de l'autobús llançadora als Polígons del Sud de la ciutat i ampliar el servei a d'altres polígons de la ciutat amb col·laboració de les empreses, els agents socio-econòmics i la Generalitat de Catalunya.
- Dinamitzar la Taula Local de Mobilitat per aconseguir convertir-la en un espai real de participació ciutadana.

ENERGIA

ICV-EUiA prioritzem, per molts motius (mediambientals, polítics, econòmics, laborals), l'objectiu de desenvolupar Terrassa amb una menor dependència d'energies d'origen fòssil com un dels eixos centrals de l'acció del govern municipal. Repensar les nostres formes de fer (tant de la ciutadania com de les administració) des de l'eficiència, l'estalvi, la producció i la compra d'energia haurà d'estar permanentment en el centre de les línies de treball, des de l'urbanisme fins al desenvolupament econòmic, convençuts que aquesta política d'aposta per la sostenibilitat i l'impuls de les energies renovables ens permetrà, alhora, generar ocupació de qualitat. El nostre compromís ja el vam explicitar durant les darreres eleccions al Parlament de Catalunya amb la proposta per a la nova economia i l'ocupació verda; aquest compromís el traslladem avui a les nostres propostes per Terrassa.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA

- Amb un programa d'instal·lació d'energia solar fotovoltaica en el sostre industrial de la ciutat, dins del projecte SolarVallès, per crear d'ocupació, més eficiència energètica de les empreses, i menor dependència del petroli i les nuclears.
- Amb la creació de l'Agència Comarcal de l'Energia participada per les administracions i els agents econòmics i socials com espai de consens, sumar d'energies i impuls de la implantació de Solarvallès.

- Associant l'Ajuntament a la cooperativa de consum i generació d'energies renovables Somenergia, sense ànim de lucre, per tal d'enfortir aquest moviment, i promourem la certificació verda de l'energia que consumim a les nostres llars, equipaments i empreses.
- Amb l'impuls d'un barri verd, energèticament independent i eficient, com es fa a d'altres ciutats europees.
- Amb el reforçament dels programes per la instal·lació d'energia solar fotovoltaica per donar servei als espais comunitaris dels edificis. Continuar impulsant la instal·lació d'energia solar (ACS), tant en els equipaments públics, com en empreses i habitatges.

MÉS RECICLATGE, MENYS RESIDUS I MILLOR NETEJA A TERRASSA

Els ens locals són responsables com cap altra institució que la ciutadania prengui consciència de la importància per a la nostra societat d'un correcte tractament dels residus en general. També són responsables de la gestió dels anomenats residus domèstics i, per via de llicències i permisos ambientals, del control previ dels industrials i de la construcció. És per això que considerem que, a més d'exigir al Govern de la Generalitat de Catalunya que mantingui i incrementi els programes i ajuts que ens han permès estar a l'alçada dels països europeus capdavanters en la matèria, l'ajuntament de Terrassa ha de continuar treballant per aconseguir una autèntica reducció de la producció de residus i, alhora, un augment tant qualitatiu com quantitatiu del tractament.

LES PROPOSTES D'ICV-EUIA

- Impulsar l'aprovació del nou Pla Local de Residus 2013-2020 que fixi nous objectius de recollida selectiva, reciclatge, reutilització i la producció de menys residus, cercant la màxima complicitat de la ciutadania. En aquest marc promoure un debat ciutadà per decidir un nou model de recollida de residus i de neteja de la ciutat per una major eficàcia i una millor qualitat de la neteja a l'espai públic.
- Cal continuar aplicant i millorant el model de gestió de residus de Terrassa amb una estreta col·laboració amb els municipis que formen part del Consorci de Residus del Vallès Occidental i de l'Agència Catalana de Residus. Proposar-nos superar en aquest mandat municipal el llindar del 50% de la recollida selectiva dels residus municipals, tot i intentant disminuir la generació de residus per habitant i dia.
- Demanar canvis en la legislació que regula la producció d'envasos, per tal d'afavorir una menor producció, més reutilització i més facilitats de reciclatge.
- Reforçar les campanyes de sensibilització i educació dirigides a la ciutadania per tal d'assolir els objectius plantejats al Pla Local de Residus de Terrassa. Difondre entre la ciutadania els avantatges (econòmics, socials i ambientals) de l'aplicació del model de gestió de residus de la ciutat.

GESTIÓ DE L'AIGUA

L'aigua és un bé escàs. Catalunya i Terrassa estan avui al capdavant del compliment de la Directiva Marc de l'Aigua de la UE.

La greu sequera que va patir Catalunya fa pocs anys va posar en evidència la necessitat i la possibilitat d'incidir –amb total comprensió, suport i implicació per part de la ciutadania- en la gestió de l'ús de l'aigua i no només en la “producció”. Aquesta gestió ha d'estar orientada a dos objectius clau: d'una banda, l'ús responsable d'un recurs escàs i molt valuós des de tots els punts de vista i, de l'altra, la qualitat de l'aigua de boca que, en la majoria dels casos, va molt per sota de l'habitual ja no als països del nord d'Europa, sinó a la resta de ciutats de

l'Estat, cosa que indueix –per no dir que obliga- a mantenir un consum generalitzat d'aigua embotellada que té un impacte econòmic i mediambiental molt negatiu.

LES PROPOSTES D'ICV-EUIA

- En 2015 finalitza la concessió del servei públic d'aigua de Terrassa. Cal decidir, de forma participada, quin ha de ser el futur d'aquest servei a la ciutat. Proposem elaborar un estudi que reflecteixi els avantatges i inconvenients per municipalitzar la gestió del servei, i obrir un procés debat ciutadà que finalitzi amb la formulació d'unes noves condicions per a la concessió del servei públic, que incrementi la qualitat de l'aigua que consumim, i mantingui una política de preus que promogui l'estalvi i la reutilització i penalitzi els grans consums.
- Reforçar polítiques que tendeixin a un menor consum d'aigua en totes les activitats humanes (activitat econòmica, agricultura, rec i consum humà). Continuar amb les campanyes de sensibilització i demostració que han permès una reducció del consum de l'aigua a Terrassa. Marcar de forma consensuada per aquest mandat un objectiu de reducció del consum.
- Continuar amb una política de preus pel consum d'aigua que premin la reducció del consum i penalitzin un major consum.
- Avançar en la transformació de la xarxa unitària de clavegueram en xarxa separativa per a un millor aprofitament de l'aigua i una millor depuració; negociar amb l'ACA l'assumpció de la gestió integral del sanejament a Terrassa.
- Estudiar la construcció de dipòsits d'aigua per aprofitar una part de l'aigua de pluja per a usos de manteniment de la ciutat.
- Potenciar la utilització d'aigua reciclada tant de la depuradora com dels equipaments públics i dels habitatges.

EIX 3: TERRASSA PER LA QUALITAT DEMOCRÀTICA, LA DIVERSITAT I LA CONVIVÈNCIA

3.1 QUALITAT DEMOCRÀTICA: PARTICIPACIÓ CIUTADANA I AJUNTAMENTS DE PARETS DE VIDRE

La desconfiança i desafecció de la ciutadania cap a la política també afecta l'àmbit local. La greu crisi que patim no ha fet més que accentuar aquests sentiments, quan es descobreix com manquen ajudes i polítiques actives per afrontar les dificultats i s'ignora, o fins i tot s'afavoreix, els culpables de la crisi o aquells sectors més privilegiats. I els casos de corrupció descoberts, alguns d'ells responsabilitat de càrrecs públics locals, no han fet més que alimentar-los.

A aquest fet s'hi suma que, després d'uns anys d'expansió de la pràctica participativa il·lusionant, ens trobem en un moment clar de retrocés. En un context de retallades en la despesa pública, la participació ha estat un àmbit especialment perjudicat. Algunes institucions d'àmbit local han decidit reduir, fins i tot eliminar, les àrees de promoció de la participació ciutadana.

I, tanmateix, podem afirmar que els processos de participació ciutadana i qualitat democràtica ara són més importants que mai. Perquè la participació ciutadana, en un sentit ampli (processos, però també activisme associatiu), pot ser una palanca per fer front a la crisi. La participació en l'àmbit local permet sumar esforços individuals i col·lectius, convida a la creativitat, aprofita els recursos del territori i el coneixement que dona la proximitat, genera sinergies i dinàmiques de progrés col·lectiu.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA en el camp de la participació ciutadana

- El principi general hauria de ser l'aprofundiment de la qualitat democràtica mitjançant la revisió dels processos de participació ciutadana existents, l'ús efectiu dels previstos però no operatius, la generalització d'experiències exitoses però puntuals i el desenvolupament de noves eines.
- El teixit associatiu ha estat la base tradicional del nostre model de participació ciutadana i ha de seguir tenint un paper clau en el futur. Per aconseguir-ho, cal garantir el suport municipal a la realització de plans de participació interna de les entitats, així com la capacitació i qualificació dels seus representants. Per altra banda, cal incrementar la participació d'entitats locals no lucratives (AAVV, ONG, etc.) amb espais propis als mitjans de comunicació municipals Incrementar (Canal Terrassa TV, Ràdio Municipal de Terrassa, Visquem Terrassa, etc...) i facilitar-los la tasca administrativa i de gestió amb una finestra única municipal.
- Alguns dels nostres mecanismes més antics de participació pivoten bàsicament sobre aquest teixit associatiu. És el cas dels consells, primer de caire bàsicament territorial (districte) i, posteriorment, també temàtics o sectorials. Malgrat que segueixen sent instàncies necessàries, cal reconèixer que necessiten una posada al dia: poca freqüència de reunions, manca de competències clares, assistència minvant, sensació de limitar-se a escoltar les presentacions dels regidors o a recollir les demandes dels desperfectes que hi ha a la ciutat... ICV-EUiA proposa la transformació dels consells de districte en autèntics òrgans de participació territorial amb la seva dotació de mitjans tècnics i el seu empoderament per gestionar determinades partides o projectes.
- Si anem a models participatius de base més individual, els més substantius són aquells que afecten la decisió sobre el destí dels recursos municipals. La nostra ciutat ha estat

pionera en processos de pressupostos participatius en el marc català. Tot i això, altres municipis ens mostren que es pot anar encara més enllà, sobretot en el percentatge del pressupost d'inversions que es decideix per aquesta via. Apostem per un increment gradual fins assolir un 20% dels fons dedicats a inversió de procedència exclusivament municipal. Aquesta ampliació hauria d'obrir la porta perquè l'equip de govern també pugues aportar propostes a ser valorades en el procés.

- Més enllà del pressupost participatiu, altres processos realitzats durant la present legislatura, com la reforma de la Rambla, han mostrat que l'obertura a la ciutadania de la presa de decisions sol generar resultats força sensats. Per tant, cal avançar vers la generalització i formalització dels processos participatius en les iniciatives municipals de cert abast, sobretot les de tipus urbanístic. Possibles eines en aquest sentit serien la inclusió preceptiva d'una memòria participativa i la celebració de consultes per decidir sobre els 2-3 projectes més singulars de cada legislatura.
- El debat i la informació poden ser incentius importants en aquesta mena de processos però, allò que realment caracteritza un procés participatiu real, és la seva incidència pràctica en la presa de decisions públiques. Molts espais previstos (per exemple en el camp de la immigració) fracassen precisament perquè els seus participants potencials no acaben de visualitzar-ne cap impacte real sobre les decisions que els afecten. És cert, però, que la participació ciutadana no només és útil en els processos de presa de decisions. També ho és en fases anteriors dels projectes (com la diagnosi dels problemes) o posteriors (com l'avaluació de les actuacions). Programes terrassencs, que han integrat la participació al llarg de tot el seu cicle (com el Pla de Barris de Districte 2), han merescut importants reconeixements pels estudiosos del tema. Aquí l'aposta també hauria de ser generalitzar allò que fins ara hem fet bé a una escala bastant experimental.
- Sovint el problema no és tant la manca d'oferta de mecanismes participatius per part de l'administració com la manca de demanda per part de la ciutadania. Trobem, així, mecanismes potents ja presents en la normativa municipal que s'utilitzen molt poc. És el cas, per exemple, de la Iniciativa Ciutadana. En aquests casos l'aposta hauria de ser ampliar les màximes facilitats perquè es tirin endavant demandes per aquesta mena de vies.
- Una altra tasca a realitzar per fomentar la demanda ciutadana de participació és la difusió i sensibilització dels drets i deures de ciutadania. És una tasca a iniciar des dels primers anys de la vida i que per tant ha de tenir una major presència en els currículums educatius i en l'ensenyament no formal (esplais, etc.) En el mateix sentit, cal potenciar les experiències de participació directa adreçades als infants. En la present legislatura se n'han realitzat d'interessants vinculades als diversos Plans de Barris actius en la nostra ciutat.
- Com també succeeix amb els mecanismes de democràcia representativa, l'ús dels recursos existents de democràcia participativa no es distribueix de forma igualitària entre tots els col·lectius socials. Alguns com persones grans, dones, immigrants o no associats tendeixen a una menor participació. El recentment aprovat Pla Estratègic de Participació de Terrassa es marca, com un dels seus objectius, aconseguir una major presència d'aquests col·lectius habitualment exclosos. Portar això a la pràctica implicarà bons dissenys dels processos participatius (si cal establint quotes) i buscar mecanismes per facilitar la conciliació entre les vides laboral, familiar i cívica.
- Hem de ser conscients que aprofundir en la qualitat democràtica de les nostres ciutats no surt gratis. Molts han vist l'actual conjuntura de crisi com una excusa per eliminar els modestos avanços realitzats en aquest camp. Clarament, aquesta ha estat l'aposta de CiU amb el desmantellament de la DG de Participació Ciutadana de la Generalitat; ens gràcies al qual molts ajuntaments (com el nostre) han pogut realitzar experiències interessants en

la darrera dècada. Però no és un problema exclusiu de la dreta: altres forces d'esquerra també han fet passes enrere després de processos participatius que ells han interpretat com a fracassats (com la reforma de la Diagonal de Barcelona). Nosaltres entenem que la participació no és ni un risc ni un luxe prescindible. Ben al contrari, l'entendem com una necessitat per a la cohesió social de les nostres ciutats. Per tant nosaltres apostem (almenys) pel manteniment de les estructures tècniques i de les dotacions pressupostàries amb quals hem comptat en els darrers anys en l'Ajuntament de Terrassa.

LES PROPOSTES D'ICV –EUiA en altres aspectes de qualitat democràtica

La qualitat democràtica d'una ciutat no s'esgota en la major o menor participació dels seus ciutadans. També ha de contemplar altres aspectes clau:

- La quantitat i qualitat de la informació que les seves administracions obren a la ciutadania. Només una rendició de comptes efectiva garantirà que no sorgeixin corrupteles. La poca decisió dels governs estatal i autonòmic per regular aquest tema ens està allunyant dels estàndards europeus d'accés a la informació administrativa. Davant d'aquesta situació, cal que els ajuntaments prenguin la iniciativa amb una política de transparència total que faci de domini públic tots els expedients administratius, inclosos els de contractació. Òbviament això s'ha de fer compatible amb la legislació vigent en matèries com la mercantil, la protecció de dades de caire personal o el secret estadístic.
- La garantia d'integritat que es transmeti des de les administracions a la ciutadania. En aquest sentit, cal desenvolupar codis d'ètica dels regidors i regidores i càrrecs eventuais, en tots els òrgans i organismes públics, empreses, cossos operatius i àrees.
- El control de l'acció dels lobbies i grups d'interès, per exemple fent públiques les agendes d'alcaldes i regidors/es.
- Garantir la pluralitat política en els òrgans de gestió, així com la representació de les persones usuàries i la representació sindical.
- L'adequació del llenguatge legal i administratiu a un llenguatge entenedor per a la ciutadania.
- Ampliar els processos de finestreta única i les oficines de gestió unificada entre les diferents administracions.
- Garantir uns horaris dels serveis i de l'atenció ciutadana adequats als nous temps i les noves realitats, més enllà de les garanties per als serveis en línia.
- Seguir avançant en la generalització dels formularis administratius en els mitjans digitals i signatura electrònica.
- Promoció de la participació en la gestió de serveis de proximitat (socials, sanitaris, esportius, culturals,...) perfeccionant models que ja existeixen en els centres educatius (AMPA).

3.2 SEGURETAT PÚBLICA, PROTECCIÓ CIVIL I JUSTÍCIA

Assolir una societat més segura passa també per construir a Terrassa una societat més cohesionada, que compti amb un teixit social fort i amb una ciutadania compromesa amb els assumptes col·lectius, cívica i solidària.

No és cert que les polítiques de seguretat siguin neutrals respecte de l'orientació ideològica dels governs. Hi ha polítiques de seguretat d'esquerres i de dretes. Hi ha una política de seguretat vella, obsoleta i caduca que és aquella que relliga la seguretat només amb el concepte d'autoritat i d'ordre. Fer proclames de tolerància zero i endurir les actuacions policials sense actuar sobre les causes no té, a mig termini, cap efecte de millora de les condicions de seguretat als nostres barris.

A ICV-EUiA, com a força renovadora de l'esquerra, volem fer emergir una nova visió de la seguretat des de la justícia i la sostenibilitat, una visió de la seguretat que analitza i té en compte els riscos i els conflictes produïts socialment. La seguretat no pot basar-se exclusivament en més serveis policials o més justícia penal. Són necessàries polítiques públiques transversals de prevenció, d'inclusió social, de reducció dels factors de risc, de serveis públics de qualitat per reduir les causes que generen aquestes disfuncions socials.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA:

L'Alcalde ha de ser l'autoritat única en seguretat a la ciutat, sent la Junta Local de Seguretat l'eina per definir els objectius que en matèria de seguretat necessita la nostra ciutat. La Junta Local de Seguretat ha de ser el marc d'elaboració d'estratègies policials.

En aquest marc, cal trobar l'espai de reflexió i participació de la ciutadania. La seguretat, i per tant la inseguretat, és també una percepció i per això és important la implicació dels representants socials, culturals, veïnals i econòmics del municipi.

A nivell ja d'estructura actuació policial, cal seguir avançant en:

- Fer de la prevenció i la proximitat els principals criteris per a l'actuació policia. Consolidació de la Policia de Barri com a eina clau en aquest sentit.
- Desenvolupar més programes de mediació comunitària per als conflictes de convivència.
- Garantir la suficiència i modernització dels vehicles de la Policia Municipal amb vehicles ecològics.
- La coordinació entre la Policia Local i els Mossos d'Esquadra.
- Prioritzar tots els mecanismes per lluitar contra la violència de gènere.
- Desenvolupar mecanismes d'atenció a persones que es considerin afectades per possibles funcionaments inadequats dels serveis policials.

Un model integral de seguretat suposa també impulsar polítiques de protecció civil com a eina bàsica de coneixement dels riscos, de prevenció i de planificació dels mateixos, així com de coordinació entre tots els cossos operatius quan l'emergència s'ha produït. Això implica mesures com:

- Destinar recursos humans qualificats i tecnològics, suficients i adequats, per atendre les tasques que comporta la correcta gestió de la protecció civil a nivell local, en proporció a les dimensions i complexitat dels riscos de la nostra ciutat.

- Potenciar el funcionament de la comissió local de protecció civil.
- Revisió periòdica del Pla d'Emergències bàsic i dels diferents plans sectorials d'Emergències adaptant-los a les noves realitats i necessitats de la ciutat.
- Vetllar perquè la dotació i els recursos de Bombers a la nostra ciutat siguin els adients.

A nivell judicial i d'àmbits equivalents alternatius, les nostres propostes són:

- Reforçar les instàncies judicials més properes a la ciutadania per accelerar la resolució dels litigis, sense pèrdua de les garanties exigibles en l'Estat de dret.
- Vetllar perquè el torn d'ofici, i concretament l'assistència jurídica gratuïta, es presti amb les millors condicions de qualitat, d'eficàcia i d'eficiència, donat que és un servei públic al ciutadà exigint per la Constitució i regulat legalment.
- Millorar els mecanismes d'informació als ciutadans sobre el dret a l'assistència jurídica gratuïta i els requisits i les condicions de la seva prestació.
- Garantir que als Jutjats de Terrassa es faciliten els instruments de traducció i interpretació necessaris per assistir als estrangers que no coneixen les llengües cooficials.
- Estimular els procediments de mediació i de conciliació com a vies alternatives a la resolució de conflictes en particular en l'àmbit familiar, laboral, de consum, etc.
- Desenvolupar programes de reparació perquè els qui vulnerin les Ordenances Municipals puguin compensar a la comunitat amb accions reparadores.

3.3 LLIBERTATS SEXUALS. IGUALTAT DE DRETS, IGUALTAT SOCIAL

Terrassa ha de ser un espai on tothom pugui portar a terme amb autonomia i plenes condicions d'igualtat els seus projectes vitals, independentment de la seva orientació sexual o identitat de gènere. La defensa dels drets de les lesbianes, els gais, els homes i les dones bisexuals i transsexuals (LGBT) s'ha d'inscriure en la lluita per fer del nostre municipi un model de convivència basat en la diversitat i la igualtat de drets i d'oportunitats.

ICV-EUiA ha estat sempre compromesa i, alhora, un referent en la lluita pels drets civils, una coalició que sempre ha posat en qüestió l'ordenació patriarcal de la societat, el masclisme, l'homofòbia i la transfòbia i les altres formes de desigualtat social.

ICV-EUiA sempre ha treballat pel reconeixement dels drets individuals, familiars i col·lectius de les persones LGBT des de l'àmbit local i nacional. L'any 1994 la Llei d'arrendaments urbans reconeixia les parelles del mateix sexe. Posteriorment un municipi rere l'altre van iniciar l'obertura de registres municipals de parelles de fet. L'any 1998 el Parlament de Catalunya promou la Llei d'unions estables de parella. L'any 2005 s'inclou al Codi de Família el dret d'adopció per a parelles del mateix sexe i el 30 de juny el Congrés dels Diputats reforma el Codi Civil amb el reconeixement del matrimoni entre persones del mateix sexe.

Tots aquests canvis legals pels reconeixement de drets, dels quals els ajuntaments molt sovint han estat pioners, no ens amaguen que l'homofòbia i la transfòbia continua existint a la nostra societat.

IDEES FORÇA

1. És un objectiu per a la coalició d'ICV-EUiA de Terrassa fer que totes les persones puguin desenvolupar-se plenament. Per poder assolir aquest objectiu s'ha de garantir la llibertat d'elecció del projecte vital i la igualtat d'oportunitats per poder dur-lo a terme. El masclisme, l'homofòbia i la transfòbia encara són realitats a la nostra ciutat que redueixen l'autonomia de les persones i que cal treballar per eradicar.

2. Des del municipalisme d'esquerres volem contribuir a la plena igualtat treballant per la transformació de la vida quotidiana, posant en valor la diversitat i amb l'enfortiment dels processos de participació que generaran les condicions per a la solidaritat i la complicitat de la ciutadania.

PROPOSTES

ICV-EUiA ens comprometem mitjançant un seguit de propostes que se sustenten entorn a actuacions transversals en àrees de l'acció municipal que us detallem:

1.Convivència

- Protegirem el dret a la lliure expressió de l'afectivitat en els espais públics.
- Suport a les persones joves i adolescents gais, lesbianes i transsexuals que hagin estat expulsades o hagin marxat de les seves llars per causa de situacions de maltractament i de pressió psicològica.
- Acompanyament i suport jurídic en casos d'agressions i discriminacions homo / transfòbiques.
- Personació jurídica de l'Ajuntament en els processos legals contra persones físiques i jurídiques que puguin atemptar contra els drets individuals i col·lectius de les persones per raó de la seva orientació sexual o identitat de gènere.

2.Educació

- Elaborarem un protocol d'identificació, atenció i gestió de les situacions d'assetjament en els centres educatius, en el qual s'incloguin de forma explícita les situacions de discriminació i assetjament per motiu d'orientació sexual o identitat de gènere.
- Realitzarem formació dels mediadors escolars i a personal al servei de l'Ajuntament en conflictes d'homofòbia i transfòbia.
- Promourem l'edició i distribució de guies didàctiques, material curricular, contes, material audiovisual i altres recursos d'educació per a la igualtat.

3.Salut

- Implicació en les campanyes promogudes pel Ministeri, la Generalitat i/o la Diputació de prevenció de la transmissió del VIH.
- Promourem espais públics i activitats relacionades amb la diversitat sexual i la prevenció de malalties de transmissió sexual.

4.Visibilitat, democràcia i participació

- Fomentarem el debat i la visibilització de les persones LGBT en els diversos àmbits de participació ciutadana (joves, gent gran, salut...).
- Promourem, en els mitjans d'informació local i en els suports publicitaris municipals, en el marc del pluralisme dels mitjans de comunicació, la informació sobre les activitats dels col·lectius de gais, lesbianes, transsexuals i bisexuals.
- Farem visible amb actes i amb la participació dels col·lectius afectats de gais lesbianes, transsexuals i bisexuals i, des del compromís amb la igualtat de drets, el dia de l'orgull/alliberament gai, lesbià, transsexual i bisexual i el Dia internacional contra l'homofòbia.
- Amb motiu de la celebració del Dia Internacional contra l'Homofòbia (17 de maig) presentar les associacions que lluiten pels drets de gais i lesbianes i persones transsexuals, del municipi, de la comarca o nacionals.
- Realitzarem de forma periòdica xerrades / tallers sobre com tractar la diversitat sexual i de gènere, i sobre la temàtica LGTB, adreçats a professionals, siguin voluntaris o no, que desenvolupin tasques informatives o de dinamització amb adolescents i joves en l'àmbit de l'educació.

5.Cultura

- Potenciarem la presència de publicacions de temàtica gai, lèsbica, bisexual i transsexual a les biblioteques i hemeroteques municipals.
- Promourem des dels centres cívics activitats adreçades als/les joves i la població en general, que fomentin la visibilitat de la diversitat sexual.

6.Esport

- Evitarem qualsevol tipus de discriminació per raó d'orientació sexual o identitat de gènere en els centres esportius.

7.Jovent

- Realitzarem programes de promoció de l'autoestima i l'autoreconeixement dels adolescents homosexuals, transsexuals i bisexuals.
- Integram continguts LGTB (conceptes bàsics, circuits i recursos) en les jornades de formació adreçades a personal informador juvenil i animador de casals i espais joves.
- Incorporarem la informació sobre el col·lectiu GLTB (associacions, publicacions, recursos, etc.) als punts d'Informació Juvenil de les ciutats.
- Previndrem l'homofòbia i la transfòbia a les activitats juvenils municipals i associatives d'esplai.

3.4 IMPULSAR LA MEMÒRIA DEMOCRÀTICA DE TERRASSA

La darrera dècada s'ha produït un moviment social a Catalunya i en el conjunt de l'Estat a favor de la recuperació de la memòria democràtica. Un moviment que va impulsar un veritable debat social i polític sobre la nostra història contemporània, que ha consolidat en la societat catalana conceptes com el dret de la ciutadania a conèixer el passat, el respecte per la pluralitat de memòries democràtiques, el reconeixement de les víctimes de la Guerra Civil i del franquisme i la lluita per la democràcia, els drets socials i nacionals, com a referents ètics fonamentals.

Avui més que mai, en plena crisi econòmica, i en un context d'atac als drets socials, cal reivindicar el paper de la memòria com a element fonamental d'una cultura democràtica sòlida que reconeix el paper del compromís cívic i de les lluites col·lectives com a impulsors de les conquestes democràtiques i socials.

La gent d'ICV-EUiA hem estat protagonistes i impulsors/es d'aquest moviment. La constitució del Memorial Democràtic i l'anomenada Llei de fosses, van ser els moments culminants d'una política pública de memòria democràtica capdavantera a l'Estat.

Les entitats socials, nacionals i locals, de recuperació de la memòria històrica, els Ajuntaments, els consells comarcals, les universitats o els centres d'estudis locals han tingut un paper fonamental en l'impuls i consolidació d'aquesta política pública. Entre el 2005 i el 2010 es van concedir ajuts a 1.329 projectes arreu del territori, una prova evident de què les polítiques de memòria democràtica responen a una demanda social i territorial molt arrelada.

La creació de la Xarxa d'espais de memòria, amb la implicació de molts ajuntaments, per recuperar i posar en valor el patrimoni memorial del període 1931-1980 va aportar una dimensió territorial i descentralitzada a les polítiques de memòria i al mateix Memorial Democràtic, amb la senyalització i museització d'espais significatius del nostre passat recent.

El govern de CiU ja ha expressat la seva voluntat de reduir dràsticament el Memorial Democràtic i afeblir i reorientar les polítiques de memòria democràtica, i ha posat en qüestió, per exemple, la política de reparació de les víctimes de la Guerra Civil i el franquisme.

Ara els ajuntaments han de continuar sent els impulsors de les polítiques de memòria democràtica, situant en la seva agenda política i cultural el coneixement, el debat i la difusió del procés històric que ens ha portat cap a la recuperació de la democràcia i l'autogovern. Els ajuntaments han de ser els garants del dret de la ciutadania a conèixer el passat i generar una cultura democràtica més forta.

IDEES FORÇA

1. Cada ciutat i poble compta amb un patrimoni memorial format per vestigis físics, documentals, per testimonis personals i vivències col·lectives. Un patrimoni que cal conèixer i difondre.
2. El patrimoni memorial també és, com s'ha demostrat, un element de dinamització cultural i turística que complementa el conjunt de l'oferta local.
3. El camp de les memòries és divers, tant pel que fa a la pluralitat de tradicions polítiques democràtiques que van contribuir a la lluita contra la dictadura, com a la diversitat social: la lluita política, sindical, cultural, estudiantil, l'associacionisme veïnal, pagès o el moviment de les dones.
4. Les institucions, els ens locals en aquest cas, han de ser els dinamitzadores de les polítiques de memòria en col·laboració amb les entitats de diferent tipus, els centres educatius i culturals.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA

- Promoure la recuperació i senyalització del patrimoni democràtic en l'espai públic de la ciutat.
- Adoptar les iniciatives institucionals necessàries per al reconeixement i la rehabilitació de la ciutadania que ha patit persecució com a conseqüència de la defensa de la democràcia i de l'autogovern.
- Donar suport a la Comissió per la recuperació de la memòria històrica, de la lluita per la democràcia i promoure els valors ètics i democràtics.
- Promoure actuacions commemoratives i d'homenatge de persones i d'esdeveniments relacionats amb la repressió, la resistència i la construcció de la societat democràtica.
- Fomentar a través dels arxius, museus, el centre d'estudis històric, centres d'estudis comarcals i entitats memorialistes, actuacions de recerca i de difusió adreçades a la reconstrucció de fets i de processos relacionats amb la República, la Generalitat republicana, la Guerra Civil, la repressió de la dictadura, l'exili, la deportació als camps nazis i la resistència democràtica.
- Fer esforços per divulgar aquests projectes a la ciutadania en general i en els mitjans de comunicació.
- Fomentar la connexió de les persones joves amb les generacions que van patir la repressió, per tal de que la memòria serveixi com a instrument de reconeixement social de les aportacions d'aquestes persones en la consolidació de les llibertats democràtiques i en el foment de valors de pau, llibertat i democràcia.
- Impulsar la retirada de símbols franquistes encara existents en alguns carrers, edificis de la ciutat.
- Donarem compliment a la Llei 52/2007 de memòria històrica pel que fa a la retirada d'esfinxs, plaques, monuments, símbols, rètols o mencions commemoratives d'exaltació personal i col·lectiva, la sublevació militar, la Guerra Civil i la dictadura franquista.
- Aprovarem un Pla local d'actuació per impulsar una política global i coherent de memòria democràtica impulsada pel conjunt d'organismes culturals del municipi, amb els següents continguts:
 - Identificar, catalogar i senyalitzar els espais locals de la memòria (des de restes físiques de la Guerra Civil fins a antigues cooperatives pageses i obreres, passant per antigues presons, enterraments...).
 - Elaborar una programació específica d'activitats culturals relacionades amb la memòria: calendari de commemoracions, exposicions, cicles de conferències.
 - Donar suport a les activitats d'entitats locals i a la tasca de d'investigació i de difusió.
 - Promoure la recollida de testimonis orals.
 - Incorporar activament els centres educatius en els programes i actuacions memorials.
- Proposarem commemorar oficialment el dia 14 d'Abril, Dia de la República.

3.5 TERRASSA PER LA LAÏCITAT

La laïcitat és la garantia d'un poder públic al servei de tota la ciutadania i d'un ordenament jurídic que garanteixi els drets fonamentals i comuns per a tota la població.

Si volem una convivència ciutadana basada en els drets humans, el valor de la pluralitat, la tolerància i el respecte per a totes i cadascuna de les opcions filosòfiques personals de creença o raó, cal garantir en l'esfera pública de l'àmbit local la laïcitat.

Catalunya ha viscut canvis al llarg de la seva existència, però ara, aquests comptem amb una major complexitat de la societat; amb noves comunitats de procedència cultural i religiosa diversa. Alhora, tenim una societat més secular on, junt amb una minoria cada vegada més manifesta per l'integrisme religiós, els moviments lliurepensadors, racionalistes, agnòstics i col·lectius ateu tenen una major visibilitat.

La crisi econòmica que estem patint pot generar conflictes socials entre els més desafavorits i en molts casos és aprofitada amb oportunisme pels sectors més dretans de la nostra societat, que condicionen i alimenten actituds xenòfobes i antidemocràtiques. No poques vegades, darrerament, partits que es reclamen de l'esquerra han adoptat posicionaments que no afavoreixen la cohesió social. Situacions que tenen una finalitat electoral però que alimenten un transfons intolerant i negador de la diversitat de la nostra societat i de les cultures del món.

Aquests canvis que s'han produït en els darrers temps també a la nostra ciutat, reclamen amb urgència que d'un principi irrenunciable com el de la laïcitat sigui necessària la seva assumpció.

El Govern d'Esquerres de la Generalitat de Catalunya va aprovar una Llei del Culte, la més avançada d'Europa, que regula una part substancial d'aquestes problemàtiques i regula l'ús dels espais de culte religiós. Als municipis ens cal seguir i garantir el compliment d'aquest marc jurídic de país i, alhora, impulsar un seguit de mesures que reconeixin i respectin les diferents opcions filosòfiques o de creença i protegeixin els espais públics com a lloc de convivència per a tothom, sense exclusivitats ni privilegis.

LES PROPOSTES D'ICV-EUIA

1. Generals:

- Impulsarem un pacte per la convivència democràtica d'àmbit local, fonamentat en la laïcitat.
- Generarem espais de diàleg interculturals.
- Estarem amatents per desenvolupar mesures d'interlocució i mediació per a la prevenció de conflictes en l'espai públic per raons de creences o religioses.
- Aplicarem totes les mesures per tal de superar l'actual iniquitat entre la religió catòlica i les altres, impulsant la igualtat en el tractament de l'exercici de la llibertat de pensament i de creença.
- Aplicarem un tractament fiscal i de subvencions sense distincions a totes les entitats o associacions declarades d'interès públic.
- No assistirem, com a representants públics, als actes confessionals.

2.Educatives:

- Tota l'oferta de programes i formació de contingut educatiu que ofereixi l'administració pública es basarà en el pluralisme i promourà una formació humanística integral, atenent la ciència, el pensament, les humanitats i les arts.
- Vetllarem per garantir el dret de les persones menors a no ser adoctrinades en els centres de formació públics i concertats.

3.Vinculades al culte:

- Seguirem les recomanacions que la Llei de Culte de Catalunya fa entorn a la reserva d'espais i usos de culte religiós.
- Disposarem en les zones de vetlla i cementiris la garantia al respecte de la pluralitat d'opcions religioses. Hem de garantir la celebració digna de les cerimònies civils o religioses de totes les creences.
- Ens comprometem a fer campanyes a la nostra ciutat per fer conèixer el valor de la laïcitat.

3.6 PAU, DRETS HUMANS, COOPERACIÓ I SOLIDARITAT

A Catalunya i l'Estat espanyol estem vivint una greu crisi econòmica, especialment alarmant pel que fa al nombre d'aturats i aturades. L'aplicació dels programes d'ajust estructural i de reducció immediata del dèficit públic estan comportant importants reduccions de la despesa pública que han afectat també les polítiques de cooperació i solidaritat, pau i drets humans.

El govern socialista de l'Estat espanyol va reduir en 800 milions d'euros la despesa destinada a cooperació l'any 2010 i a nivell català, malgrat que el Govern d'Esquerres va mantenir la despesa, tot sembla indicar que el govern de CiU a la Generalitat també la retallarà aquest 2011.

Són moltes les veus que justifiquen que en un moment de crisi econòmica com el que estem vivint no té sentit seguir mantenint les polítiques de cooperació amb el Sud. Obliden que la crisi econòmica, però també ambiental, comporta greus efectes per a una part important de la població que no viu al mal anomenat primer món.

Segons el Programa de Nacions Unides per al Desenvolupament (PNUD) avui 1.400 milions de persones viuen amb poc més d'un dòlar al dia, en una situació de pobresa extrema. Malgrat alguns avenços, nombroses veus d'ONGs denuncien que assolir els Objectius del Mil·lenni l'any 2015, ja de per si d'impacte limitat, sembla una autèntica quimera.

Alhora, la defensa i promoció dels drets humans i la protecció d'aquells que aposten per la defensa de la democràcia és un element clau si volem aprofundir en l'assoliment de plenes llibertats a nivell global.

També hem de preservar els drets humans a casa nostra, on també es produeixen situacions de vulneració. Hem de recordar que els drets humans són universals, no són un privilegi, sinó que ens corresponen pel fet de ser persones i ningú té potestat per atorgar-los ni negar-los.

No hem d'oblidar que la sensibilització de la ciutadania és un element clau de les polítiques de cooperació i solidaritat, de la cultura de pau i dels drets humans, ja que l'actual crisi econòmica té a veure amb l'injust sistema econòmic i les polítiques neoliberals que són aplicades avui tant per governs de dretes com per governs socialdemòcrates. No són poques les reflexions que, amb encert, situen que sense un canvi en les pautes de consum i la incorporació de nous models de vida en les societats del nord és impossible que els països empobrits i les seves poblacions assoleixin mínims nivells de benestar.

Per tant, malgrat la situació de crisi econòmica, cal mantenir les polítiques de cooperació i solidaritat, de cultura de pau i de promoció dels drets humans; és cert que pot ser un bon moment per aprofundir quin model de cooperació i solidaritat hem de construir.

En primer lloc, aquests actors denuncien que en moltes ocasions les polítiques de cooperació i solidaritat són només elements de maquillatge i que tenen escassa incidència en l'àmbit regional o global més enllà del projecte local concret. És el que anomenen anticooperació, ja que, malgrat els recursos econòmics destinats a cooperació i solidaritat, les polítiques internacionals, comercials i econòmiques dels països rics tenen un impacte negatiu molt més gran sobre els països del sud.

És per això que cal apostar per una cooperació i solidaritat que, alhora que manté la capacitat d'impacte sobre el terreny, incorpori la coherència i la sensibilització com a dos elements centrals del model de cooperació d'ICV-EUiA; i és sens dubte des del món local on més es pot avançar en aquest sentit, de la mateixa manera que va ser el municipalisme qui va liderar l'assoliment del 0'7% del pressupost per a cooperació i solidaritat i del 0'3% del pressupost per a cultura de pau. A Terrassa el pressupost per a cooperació i solidaritat és de l'1%.

Avui, tant o més important que la quantitat de recursos que es destinen a la cooperació i solidaritat des de l'àmbit local, és la coherència de les polítiques que l'administració executa en el conjunt de les seves àrees de govern.

Al mateix temps cal reorientar la distribució dels recursos que destinem a cooperació, pau i drets humans, avui clarament centrada en el finançament de projectes sobre el terreny, i enfortir el projectes de sensibilització a la nostra ciutats, incorporant també la promoció de la pau i els drets humans si volem avançar en la coherència de les nostres polítiques i en els canvis econòmics i socials necessaris per superar l'actual sistema econòmic.

Per altra banda, els ajuntaments han de donar continuïtat als projectes de cooperació directe entre administracions locals, ja que són un element fonamental per enfortir i construir espais de llibertat i democràcia arreu i fent-ho també des de projectes de formació i intercanvi d'experiències entre governs locals.

No podem oblidar la necessitat de coordinació de projectes i de recursos a nivell supramunicipals si volem que aquets tinguin un impacte clarament transformador.

Hem de tenir present que els organismes internacionals dependents de Nacions Unides aposten clarament per la cooperació multilateral ja que permet una major concentració de recursos i de coordinació i, per tant, un major impacte de les polítiques de cooperació i solidaritat.

Finalment, és fonamental situar la perspectiva de gènere en el centre de les polítiques de cooperació, pau i drets humans; cal donar suport a les iniciatives que tendeixin a aconseguir la igualtat social de la dona i el desenvolupament d'iniciatives productives encapçalades per les dones a través de diversos programes.

IDEES FORÇA

1. Gestionarem el pressupost de cooperació, pau i drets humans des d'entitats de banca ètica, i impulsarem la compra ètica a nivell local i crearem un viver d'empreses d'economia social i cooperativa a la nostra ciutat.
2. Des del Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació, prioritzarem els projectes que fomentin accions que garanteixin la sostenibilitat, la igualtat d'oportunitats o la justícia social i els processos de pau.
3. Treballarem en programes foment de la convivència, per mitjà de la participació d'infants i joves en la vida de la ciutat.
4. Prioritzarem acords comercials amb aquelles institucions que defensin els drets humans i no utilitzin la guerra com a instrument per a la resolució de conflictes o per el benefici econòmic

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA

1. Compromisos de solidaritat i cooperació

- Mantindrem la dedicació de l'1% dels ingressos municipals per programes de cooperació, pau i drets humans.
- Impulsarem la compra ètica a nivell local i proposarem l'associació de l'Ajuntament al projecte Fiare de banca ètica.
- Elaborarem un pla director de cooperació a nivell local que estableixi les prioritats de la cooperació i solidaritat per àrees geogràfiques i sectorials.
- Treballarem per millorar la cooperació directa com a suport al desenvolupament municipal i local en tots els seus àmbits (governabilitat municipal, promoció econòmica i

infraestructures, serveis bàsics, suport al teixit associatiu, etc.). En aquest sentit es realitzarà una acció concertada amb altres agents de cooperació local.

- Tindrem com a marc de treball i com a horitzó de l'acció solidària fins el 2015 els «Objectius del Mil·lenni de les Nacions Unides», així com l'estat de les relacions internacionals i regionals del Nord amb el Sud.
- Mantindrem els recursos destinats a cooperació i solidaritat.
- Afavorirem una major concertació amb la societat civil tant en l'acció directa com en la sensibilització.
- Tindrem present la cooperació triangular en l'àmbit local: Aprofitar els agermanaments i vincles amb les ciutats. Eficiència en els recursos, aprofitament de les experiències adquirides i noves possibilitats de desenvolupament mutu.
- Impulsarem un programa de beques locals, especialment per a joves, per a cooperants, sota la coordinació del Fons Català de Cooperació i l'Agència Catalana de Cooperació, per realitzar estades pràctiques sobre el terreny.
- Impulsarem estratègies de participació dels municipis en l'àmbit internacional amb la creació de xarxes internacionals i la vertebració d'aliances entre poders locals.
- Fomentarem la relació amb els organismes de Nacions Unides, especialment amb l'Oficina del Mil·lenni, ACNUR, PNUD Mediterrània.
- Reorientarem la distribució de recursos municipals per enfortir el programes de sensibilització local.
- Prioritzarem els projectes que fomentin accions que garanteixin la sobirania alimentària, la justícia social, la perspectiva de gènere i els processos de pau i de drets humans.
- Fomentarem el comerç just i el consum responsable. Participació en la setmana de Comerç Just que s'organitza anualment.
- Impulsarem els partenariats i agermanaments amb ciutats del sud per avançar en un estratègia de codesenvolupament local.
- Participarem en les organitzacions supralocals de cooperació i les xarxes de cooperació i d'intercanvi. Fomentarem que s'hi apliquin els mateixos criteris d'actuació, participació i finançament de projectes que als ajuntaments.
- Participarem en xarxes de solidaritat amb pobles en conflicte com el sahrauí i el palestí

2. Pau i drets humans

- Conscienciar sobre la necessitat del diàleg com a eina de resolució dels conflictes, reivindicant, amb perspectiva de gènere, el protagonisme actiu de les dones en la seva resolució.
- Sensibilitzar la ciutadania per tal de fomentar una nova cultura de pau, entenent aquesta no solament com absència de violència, sinó fonamentada en els valors democràtics i de justícia social, en la distribució de la riquesa, en el respecte al medi ambient i la igualtat de gènere.

- Despertar l'interès per conèixer la realitat de les relacions Nord-Sud i els problemes estructurals que generen els conflictes bèl·lics. Possibilitar el trencament d'estereotips envers el Sud i envers les causes que provoquen aquests conflictes.
- Treballar transversalment amb totes les àrees per tal d'incorporar a totes les activitats i campanyes institucionals de l'Ajuntament els valors de foment de la Pau i dels Drets Humans.
- Treballar perquè els mitjans de comunicació d'àmbit local s'impliquin en el foment de la Pau i els Drets Humans multiplicant així el valor de les accions.
- Treballar per tal d'implicar al màxim la ciutadania i la societat civil que treballa en la difusió, sensibilització, recerca i acció de temes de foment de la pau. Així mateix, treballar amb les entitats culturals i recreatives perquè aquestes vegin la necessitat d'incloure aquestes activitats en les seves programacions.
- Inclourem fons específics sobre pau i drets humans en les biblioteques del municipi.
- Els municipi no signarà acords comercials amb aquelles institucions que no respectin el drets humans i utilitzin la guerra com a únic instrument per a la resolució de conflictes. Alhora tampoc establirà acords comercials amb aquelles empreses que no respectin els Drets Humans i aprofitin les situacions de conflicte per treure'n beneficis.
- Establir formes de col·laboració en la promoció de la Pau i dels Drets Humans amb altres institucions, com per exemple amb l'Oficina de Promoció de Pau i Drets Humans, del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, òrgan competent en la matèria.
- Donarem suport i, segons les condicions, ens integrarem a la Xarxa catalana sobre la tracta de persones, amb especial atenció a les persones víctimes de tracta amb finalitat d'exploració sexual.
- Desenvoluparem polítiques actives per fer front a les actituds racistes i xenòfobes, prioritzant les polítiques d'acolliment de nouvinguts i de persones pertanyents a minories ètniques, afavorint el trencament d'estereotips, fomentant la participació política dels nouvinguts/es en l'àmbit local, en les organitzacions polítiques.
- Donarem suport i, en el seu cas, ens integrarem a la Coalició europea de ciutats contra el racisme.
- Desenvoluparem el projecte de ciutat educadora i en aquest marc farem presents els valors de la cultura de la pau i el foment dels drets humans.
- Fomentarem el projecte Audiència pública de participació juvenil i de debat, en el que participin els instituts i les escoles de secundària que hi estiguin interessades.
- Donarem suport a la Xarxa d'escoles compromeses amb el món, facilitant la inclusió dels centres educatius i de les entitats de cooperació, pau i drets humans del municipi, com un espai de reflexió, coneixement i intercanvi d'experiències de realització de projectes conjunts per part d'escoles i instituts i ONG de cooperació, pau i drets humans.
- Celebrarem el Dia de la Diversitat i del Dia Internacional dels Drets Humans.
- Publicarem una sèrie de documents bàsics dels drets humans, com ara la Declaració Universal, la Carta europea de salvaguarda dels drets humans a la ciutat, la Convenció

dels drets dels infants o la de prohibició de qualsevol forma de discriminació envers les dones, en un format de lectura fàcil.

- Implementarem criteris de pau i drets humans en la contractació pública de béns i serveis per part dels ajuntaments.
- Aprovarem mocions en favor de la resolució pacífica dels conflictes i donarem suport a iniciatives ciutadanes adreçades a les mateixes finalitats.
- Enfortirem la col·laboració institucional en l'àmbit del foment de la cultura de la pau i dels drets humans.
- Establirem formes de col·laboració en la promoció de la pau i dels drets humans amb altres institucions, concretament amb altres ajuntaments, amb l'Institut Català Internacional per la Pau i amb la Generalitat de Catalunya.
- Participarem i donarem suport a organitzacions supralocals de promoció de la pau i els drets humans i a les xarxes de cooperació i d'intercanvi (Alcaldes per la Pau, Xarxa de pobles i ciutats pels Drets Humans, etc.).
- Donarem a conèixer i fomentarem el suport d'aquestes xarxes a tots els municipis de Catalunya.
- Col·laborarem amb la Generalitat de Catalunya i amb el teixit associatiu de drets humans en l'acolliment a Catalunya de defensors i defensores de drets humans amenaçats en altres països, en el marc del programa de protecció de defensors/es de drets humans de la Generalitat de Catalunya.
- Fomentarem la col·laboració entre ciutats en situació de post-conflicte i de construcció de pau.
- Col·laborarem en la lluita contra la impunitat i la recuperació de la memòria amb ciutats de països que surten d'un conflicte intern o d'una dictadura.
- Donarem a conèixer en l'àmbit local i donar suport a les campanyes mundials pel desarmament, fomentant la creació de grups locals de suport.

3.7 TERRASSA, AGENT DE LA CONSTRUCCIÓ EUROPEA

El caràcter incomplet i parcial, per neoliberal, de la integració europea està, per una banda, reduint la capacitat dels estats per fer front a la crisi per la via d'augmentar els ingressos (atesa la lliure circulació del capital), negant la possibilitat d'acudir al deute públic (atès el pacte d'estabilitat) i impedit la devaluació o altres tipus de política monetària (atesa la integració monetària). Per altra banda, i per això es tracta d'un procés incomplet, no s'han generat capacitats equivalents en l'àmbit de la UE. La Unió Europea, a manca d'una política fiscal comuna i una hisenda comunitària, no pot tampoc augmentar la recaptació ni endeutar-se per rescatar els municipis i el municipalisme, en tant que eina imprescindible per a la reactivació i reorientació de l'economia. Aquesta és la raó per la qual diem que, a mitjà i llarg termini, la sort del món local es juga, en bona mesura, en el procés de construcció europea. Cal una altra Europa, l'Europa social! El món local necessita d'una UE social, no d'un simple espai de lliure circulació de béns, capitals i altres factors de producció. La idea d'Europa només té futur si es tracta d'un model d'Europa social i no pas d'un simple espai de mercat i mercadeig.

En un terreny més concret, la lluita municipalista contra la crisi requereix també que les polítiques de la UE desenvolupin de manera més decidida una potent dimensió urbana. Els ajuntaments catalans han de prendre consciència d'aquesta situació i convertir-se en agents actius en el procés d'integració europea, per tal de condicionar-lo i traslladar-hi les preocupacions i necessitats del món local i dels ciutadans/es. I per facilitar-ho, la Generalitat de Catalunya i el govern central han de fer un reconeixement efectiu del paper que el món local pot jugar i ha de jugar en la construcció europea. Els municipis catalans, per la seva banda, han de tenir una posició proactiva en la construcció europea, sent els abanderats de la cooperació municipal a la UE i impulsors de noves idees i polítiques.

LES PROPOSTES D'ICV-EUIA A TERRASSA

Terrassa compta amb una llarga tradició de participació en xarxes de col·laboració amb municipis europeus. Cal reforçar aquesta política d'integració del món local europeu mitjançant la presència en diverses xarxes de ciutats europees mitjançant els programes que fomenten la relació entre municipis i els programes educatius, mediambientals, ocupacionals, de foment de la igualtat d'oportunitats, inserció social dels col·lectius més desfavorits (joves, dones, parats de llarga durada, immigrants extracomunitaris), rehabilitació de barris i zones urbanes, transport públic, amb un ús escrupolós dels fons obtinguts.

- Afavorirem els contactes amb organitzacions d'altres països, a fi i efecte d'acordar programes d'acció i reivindicacions conjuntes per una UE més social, radicalment democràtica i més compromesa amb els problemes locals.
- Actuarem de pont entre els ciutadans/es i la UE, fent tasques d'informació i acompanyament que permetin un major coneixement i una major preocupació solidària pel futur de la Unió i dels seus ciutadans/es.
- Facilitarem que els ajuntaments i els ciutadans/es facin ús dels mecanismes de denúncia i queixa davant de la UE (ja sigui el Defensor del Poble europeu, ja sigui la Comissió de Peticions del Parlament Europeu).
- Promourem els principis i requeriments de l'Estratègia Europea sobre Medi Ambient Urbà.
- Promourem el coneixement de la UE a Terrassa, especialment a nivell escolar: foment de l'estudi de diverses llengües i intercanvi d'estudiants, vetllant perquè d'aquestes possibilitats no en quedin excloses les escoles públiques.
- Impulsarem els moviments veïnals i les iniciatives ciutadanes d'abast europeu.

3.8. UNA ADMINISTRACIÓ PÚBLICA MODERNA I PROPERA A LA CIUTADANIA

Consolidar una administració que a més a més de servir amb objectivitat i imparcialitat als interessos generals, faciliti l'exercici dels drets i el compliment de les obligacions dels ciutadans i sigui una palanca del progrés social, constitueix una exigència social i un deure dels responsables públics i socials.

Aquí estan recollits els principis bàsics que haurien de ser l'eix motriu de tota l'Administració Pública: l'objectivitat, la imparcialitat, facilitar l'exercici dels drets i obligacions dels ciutadans i el progrés social.

Per aconseguir això cal una Administració Pública que sigui eficaç i eficient, que sigui àgil, i propera als ciutadans i a les ciutadanes, és a dir cal modernitzar-la.

Però que entenem per modernització? Des de ja fa molt de temps i des de llocs molt diversos s'està llençant el missatge que l'Administració Pública no pot funcionar si continua funcionant com a Administració Pública, que el que cal és introduir conceptes fonamentals de l'empresa privada i que cal externalitzar la majoria dels serveis públics, ja que la gestió privada és millor que la pública.

Segons aquestes opinions la política avui en dia és sobre tot gestió econòmica i els serveis públics s'han de regir pels mateixos paràmetres que les empreses privades.

Però ICV-EUiA creiem que no ens podem conformar amb això. Cal gestionar correctament els serveis públics i no disparar indegudament els seus costos. Però cal no oblidar, que l'administració pública ha de ser una palanca del progrés social, ja que si aquesta funció no la fa l'Estat en el seu concepte més general, qui ho farà? El que és evident, i així s'ha demostrat amb la crisi en la qual estem immersos, és que qui no ho farà és el mercat.

Cal ser més propers als ciutadans i a les ciutadanes, més àgils i més ràpids en donar solucions als nous reptes socials. Cal establir canals reals de participació ciutadana, fins i tot amb la presa de decisions.

Una administració pública local creativa i inclusiva en les seves respostes als reptes d'una societat cada cop més complexa i diversa. Com fer-ho? Mitjançant el diàleg, la facilitació de l'intercanvi de perspectives i recursos entre les diferents àrees i entre l'administració i el seu entorn, mitjançant la mediació i resolució alternativa de conflictes, perspectiva de gènere i treball transversal.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA:

- Elaborar un codi ètic que contingui els principis comuns i valors fonamentals de conducta dels càrrecs i servidors públics de l'Ajuntament així com del personal de les empreses externes que gestionin serveis a la comunitat.
- Impulsar una política de recursos humans a l'Ajuntament que potenciï la cultura de l'orientació i el servei al ciutadà/na i que garanteixi l'adequada planificació, la igualtat i competència dels processos selectius d'accés, el desenvolupament de la carrera professional dels empleats públic i la seva prevenció i protecció davant qualsevol risc laboral.
- Adaptar l'estructura organitzativa de l'Ajuntament a les necessitats i reptes d'una ciutat cada cop més complexa i diversa fomentant la col·laboració, la coordinació i el treball transversal i per projectes.

- Aprofundir en la simplificació i la racionalització de l'organigrama municipal, optimitzant al màxim els recursos tècnics i humans disponibles per tal d'assolir més elevats graus d'eficiència.
- Augmentar la coordinació política i la integralitat de les actuacions, dotant la Comissió de Govern d'autèntica capacitat de direcció col·legiada
- Establir compromisos concrets d'atenció, tramitació i resolució de tràmits i demandes ciutadanes. Caldrà garantir l'avaluació continuada i periòdica d'aquests amb sistemes que permetin incorporar les propostes i els suggeriments dels usuaris/usuàries dels serveis.
- Garantir la màxima participació dels ciutadans i ciutadanes en la presa de les decisions impulsant processos amb metodologies estructurades i adreçades a fer-la realment efectiva.
- Augmentar els recursos destinats a les Oficines Municipals de Districte (OMD) per garantir als ciutadans i ciutadanes l'accés a tota la informació i a la realització de la totalitat dels tràmits municipals.
- Fomentar la coordinació amb d'altres administracions públiques per tal de simplificar l'accés a la informació i els circuits de tramitació dels expedients administratius en què intervenen diverses administracions (local, autonòmica, estatal).
- Avançar en l'Administració electrònica incorporant tots els tràmits que es realitzen de manera presencial i, especialment, l'accés a la documentació generada en la tramitació dels expedients municipals així com l'estat i termini previst de resolució.
- Potenciar la formació i l'ús de les tecnologies de la comunicació i de les xarxes socials entre tota la ciutadania com a eina que faciliti l'accés a la informació i el coneixement generat des de l'Ajuntament, les entitats i les persones evitant els efectes de la fractura digital. Ampliar els punts d'accés a l'espai Wifi de l'Ajuntament.
- Finalitzar i desenvolupar el Pla d'igualtat de Gènere intern de l'Ajuntament de Terrassa tot garantint la presència d'un o una agent d'igualtat municipal Promoure les comissions d'igualtat de gènere a l'Ajuntament.

IMPULSAR I MILLORAR ELS PROCESSOS D'INFORMACIÓ I TRAMITACIÓ

- Cal facilitar al màxim l'accés dels ciutadans i de les ciutadanes a l'administració pública.
- Ampliar els processos de finestra única i Oficines de Gestió unificada entre les diferents administracions.
- Crear una xarxa telemàtica única compartida entre totes les administracions avançant en el concepte d'interoperabilitat.
- Establiment d'un sistema de comunicació (preguntes, queixes, suggeriments) directa a través d'Internet dels ciutadans/es amb l'administració i multiplicar la utilització de formularis electrònics i de signatura electrònica.

PEL SEGUIMENT DE LES EXTERNALITZACIONS DELS SERVEIS PÚBLICS

- Tot i que els serveis públics han de ser prestat per personal propi, quan de forma excepcional es faci a través d'una empresa externa, aquesta decisió s'ha de justificar degudament. El que no pot ser és que les externalitzacions de serveis públics signifiquin pitjors condicions sociolaborals per als treballadors/es que els presten i la pèrdua efectiva del control de la prestació del servei.
- Establir sistemes de seguiment i de control real dels serveis externalitzats.
- L'Ajuntament no recorrerà a ETT, ni empreses de serveis integrals, ni agències de col·locació amb ànim de lucre per cobrir les seves necessitats de personal.

EIX 4. PROGRAMES TRANSVERSALS

4.1 ELS/LES JOVES TAMBÉ FAN TERRASSA

La joventut és una etapa plena de ciutadania, en què les persones adquireixen i posen en pràctica els seus drets i deures socials. Entenem per joventut el procés a través del qual cada persona defineix el seu projecte vital dins el context social. En el context actual, caracteritzat per la precarietat laboral, les dificultats d'accés a l'habitatge, l'afebliment de la protecció social, etc., hi ha una major diversitat de trajectòries i, al mateix temps, majors dificultats per posar en pràctica l'exercici de la plena ciutadania.

Per tant, darrere la independència que suposadament defineix els adults hi trobem el veritable punt clau de la qüestió; l'accés als recursos socials, polítics, econòmics i culturals necessaris per exercir la plena ciutadania. Així, podem dir que el que converteix el jovent en ciutadans i ciutadanes no és la possessió d'una sèrie de drets, sinó activar-los en la pràctica. Volem exercir la nostra participació en la societat i també tenim dret a equivocar-nos, a aprendre, a gaudir del nostre oci, a desenvolupar el nostre projecte de vida de manera autònoma, a associar-nos, participar en la creació de la nostre ciutat, etc. Aquest procés només s'aconseguirà des d'un doble procés pedagògic, des d'una vessant activa, mitjançant el canvi de paradigma participatiu del jovent cap a posicions més orientades a la voluntat cívica de ser partícip en l'elaboració de les polítiques públiques; i des d'una vessant més passiva des del punt de vista del jovent, en la qual els organismes públics han de posar a la disposició d'aquest col·lectiu les eines necessàries per que els i les joves trobin la societat com a quelcom seu i trobin obertes les portes per participar.

Una societat més forta i més lliure és aquella que permet que la ciutadania s'impliqui en les decisions que repercuteixen en la cosa pública. Per això entenem la participació com una eina bàsica pel disseny, la realització i l'execució de cadascuna de les mesures que afectin als i les joves. En aquest sentit creiem que les polítiques de joventut necessàriament han d'estar protagonitzades per la pròpia gent jove.

Cal lluitar contra l'individualisme que ha portat a la gent jove a esdevenir un target o grup de consumidors enlloc de ser aquell col·lectiu capaç de ser idealista, crític i renovador, i que vegi el futur com un element encara per construir en una obra "dia a dia". Ser jove ha de comportar també el dret a pensar en el col·lectiu enlloc de en l'individu, de liderar la defensa d'allò que és públic i de tothom, de tenir una visió global i actuar en aquells conflictes que es tenen més a prop.

POLÍTiques D'EMANCIPACIÓ JUVENIL DES DE LA PROXIMITAT

Les persones joves som un col·lectiu majoritàriament immers en processos formatius, d'inserció laboral i d'emancipació domiciliària, dels quals deriven unes identitats i actituds similars, i unes necessitats generalment compartides. Les trajectòries personals dels i les joves, doncs, vénen fortament condicionades per una sèrie d'aspectes nuclears: habitatge, formació i treball. Això converteix la gent jove en un col·lectiu especialment vulnerable, que es veu agreujat amb la crisi d'aquests darrers anys, que es reflexa en el retrocés de la taxa d'emancipació juvenil i amb un atur juvenil que s'ha disparat. Aquesta situació empitjora encara més quan es tracta d'aquells sectors més vulnerables dins del jovent: dones, immigrants, persones amb necessitats educatives especials, etc.

Fer unes veritables polítiques de joventut significa, entre altres coses, fer unes polítiques realistes, que abordin els veritables problemes dels i les joves, que hi aportin solucions i que, a més, es facin conjuntament amb ells, des de la proximitat i des de la transversalitat, de manera que s'integrin les polítiques de joventut i s'apliqui la perspectiva jove en tots els àmbits que afecten les seves vides: la salut, la feina, la cultura, la formació, l'habitatge o la participació.

Elements com la qualitat del sistema educatiu i de la formació professional, l'adquisició d'hàbits saludables, la relació amb l'entorn, les possibilitats de mobilitat, el coneixement i l'ús dels diferents serveis al seu abast, la capacitat creativa o l'ús de la llengua com a factor de relació i cohesió social, són factors que contribueixen a la millora de les trajectòries vitals. I és en aquest sentit que l'habitatge, l'educació, l'ocupació i la cultura són una infraestructura que permet que el o la "jove" es continuï definint com qui té futur, com qui defineix el futur, com qui ha de viure el futur.

REGIDORIES DE JOVENTUT, AMB PRESSUPOST I PERSONAL PROPI

Sovint hi ha el debat de la necessitat o no de crear o mantenir regidories de Joventut. Des d'ICV-EUiA considerem que aquesta figura és bàsica per assolir la identificació de la gent jove com a col·lectiu amb necessitats i interessos diferenciats, per la fiscalització i seguiment de totes les polítiques de joventut des d'un sol punt de mira i per al desenvolupament d'aquestes en millors condicions.

Per començar, és important l'estructura tècnica perquè cal un servei que centralitzi les demandes de la joventut i també de les entitats juvenils; perquè cal que des del mateix servei es coordinin aquestes polítiques que es fan des de qualsevol àmbit administratiu i perquè cal pensar en clau jove i amb la lògica juvenil.

També és essencial la figura del polític/a, és a dir, del regidor/a de joventut perquè ha d'existir una interlocució clara i vàlida, perquè hem de fugir de paternalismes i enfortir la sensibilitat envers els i les joves. I això es podrà fer de manera molt més incipient des de la figura del regidor/a de joventut.

Les regidories de Joventut han de comptar amb pressupost propi per assolir els objectius plantejats, per al bon desenvolupament de les polítiques que es volen portar a terme. Sempre considerant indispensable que les altres regidories (habitatge, educació, etc.) incorporin el jovent com a destinatari de les seves polítiques, destinant, d'aquesta manera, una part de les seves partides pressupostàries.

ÀMBITS DE TREBALL

Definir les polítiques de joventut significa definir un model teòric que parteixi de l'anàlisi de la realitat i que doni solucions integrals; és a dir, abraçant tots els problemes plantejats per la gent jove, tant si són competència exclusiva de la Regidoria de Joventut com si no ho són.

1.Participació i associacionisme

Cal donar veu i vot al jovent del municipi per tal d'apropar les polítiques a la població i crear dinàmiques i processos per facilitar la intervenció dels/les joves en les polítiques de joventut, perquè continguin una alta intensitat democràtica per poder construir col·lectivament cultura participativa i facilitar que les persones joves puguin vincular-se i formar part dels processos de presa de decisió: personalment, per construir el propi projecte de vida, i col·lectivament, per incidir en les relacions i l'entorn que les envolta. En aquest sentit, és clau la predisposició de l'administració a cedir realment poder en la capacitat de decisió sobre els afers públics i a potenciar la coresponsabilitat en les actuacions. Les persones joves poden participar en les polítiques de joventut a través de la pròpia acció o de la interlocució i el diàleg amb l'administració pública, per prendre part en el disseny de les polítiques socials destinades a la població jove.

El foment de l'associacionisme i la participació, el reforç del teixit associatiu juvenil, l'establiment d'espais de dinamització i de relació entre les diferents entitats o grups de joves amb capacitat de prendre decisions i responsabilitats, la implicació de joves en la definició de les polítiques públiques, l'impuls de processos de creativitat i consum cultural, dotats de valors i significats educatius en els temps de lleure, promovent models culturals saludables, són alguns dels objectius que treballarem en les accions següents dins d'aquest eix de participació.

LES PROPOSTES D'ICV-EUIA

- Suport a l'associacionisme juvenil i a la seva coordinació a través del reconeixement de les plataformes territorials.
- Creació d'un programa per allotjament per a entitats juvenils a la ciutat.
- Creació del Servei d'Informació i Dinamització als centres d'educació secundària que promogui la participació als instituts.
- Més visualització de l'existència de les associacions juvenils.
- Establiment de convenis amb els mitjans de comunicació d'àmbit municipal perquè periòdicament hi hagi programes dedicats a la gent jove i a la tasca que duen a terme.
- Reserva d'un espai en cada publicació municipal pública dedicada a les associacions juvenils i a les activitats que duen a terme com una manera de donar-se a conèixer i fomentar la participació.
- Apostar per la creació de mecanismes de participació dels/les joves a fi que puguin decidir sobre aquells temes que els afectin.
- Potenciar la participació dels joves en els diferents marcs sectorials de participació i en els diferents processos de participació que obri l'Ajuntament en temes de ciutat.
- Fomentarem la participació del col·lectiu jove als processos participatius que des de l'Ajuntament es duguin a terme. Reconixerem el dret de vot als joves amb 16 anys d'edat a aquests processos participatius de manera que es desenvolupi la cultura democràtica i participativa d'aquests joves.
- Donarem suport a l'associacionisme juvenil de barri i a la seva coordinació a través del reconeixement de les plataformes territorials.
- Aprofitarem l'ús de les eines web 2.0 per establir uns canals de participació més propers a la realitat dels joves, i que afavoreixin la seva relació amb l'administració. Les noves plataformes digitals, xarxes socials i tecnologies de la informació i comunicació proporcionen al jovent unes eines de participació, que ja tenen assumides com a tal i incorporades a la seva vida quotidiana.
- Ampliarem i adaptarem els horaris dels equipaments públics per facilitar la participació.
- Instal·larem espais informatius als centres d'afluència juvenil: centres esportius, biblioteques, centres culturals, per tal d'acostar-hi la informació.
- Potenciarem i donarem suport a les entitats de lleure que realitzen tasques socials des del voluntariat.
- Donarem a conèixer a la resta de la societat el paper de les entitats juvenils com a democratitzadores de la nostra societat. Realitzarem activitats que es visualitzin a tot el municipi, en les que els i les joves siguin els principals protagonistes.
- Afavorirem espais específics per a joves on poder desenvolupar les seves activitats de manera autònoma i creant d'aquesta manera un espai de referència en el municipi.
- Fomentarem la participació de dones joves en espais de decisió local (consells municipals, consells de joventut...) amb accions positives.

- Implicarem als col·lectius joves i al Consell de Joventut en la participació ciutadana local en temes transversals: la via pública, els equipaments, el medi ambient, la cultura.
- Fomentarem l'associacionisme entre els col·lectius de persones joves migrades i promourem la seva participació en els espais locals de participació.
- Establirem vincles amb grups de joves amb interessos compartits creant espais de participació (formals o informals), on puguin trobar sortides a les seves inquietuds compartint projectes (xarxa de grups de música locals, xarxa d'artistes, xarxa de monitors i monitores, etc.).

2.Educació

L'educació és un procés a partir del qual les persones desenvolupen les seves aptituds com a individus i com a membres d'una societat. És un procés per anar assolint, al llarg de tota la vida, formes de coneixement.

La formació integral de la persona i l'educació en els valors s'han d'entendre en el seu sentit més ampli, que inclou des de l'educació acadèmica i en l'àmbit familiar fins a l'associacionisme, l'educació en el lleure, la formació en l'esport, la llengua i la influència dels mitjans de comunicació, entre d'altres. S'ha d'enfocar l'acció en la integració de tots els/les agents educatius en una política educativa conjunta. Per això s'ha d'agafar com a punt de partida l'adaptació del sistema educatiu i de tots els/les agents a les necessitats de la societat actual.

Cal entendre els/les joves no únicament com a receptors/es dels valors, sinó també com a veritables protagonistes en les tasques de sensibilització social, com a col·lectiu capaç d'aportar i de materialitzar les idees més innovadores en aquest camp.

Des d'aquest punt de vista l'educació ha de promoure valors com:

- a)** L'educació per les llibertats personals. L'educació ha de garantir la llibertat de la persona de manera que aquesta sigui autònoma per viure la seva vida i les seves experiències.
- b)** L'educació per la democràcia. La persona ha de poder viure lliurement en una societat, ser crítica amb el seu entorn i ser conscient dels seus drets i deures. D'aquesta manera pot involucrar-se en la societat.
- c)** L'educació per la salut, impulsant programes de salut amb la col·laboració de Centres d'Atenció Primària, per tal d'evitar malalties, trastorns,...
- d)** L'educació mediambiental. L'educació ha de promocionar les bases per poder viure en un món més sostenible que respecti el mediambient. Aquesta educació mediambiental s'hauria de promoure en tots els àmbits, tant el infantil com el juvenil, impulsant accions d'informació activa i comunicació que apropin els joves a les polítiques ambientals actuals, afavorint la participació activa dels joves en la cultura del mediambient i potenciant el seu paper de sensibilitzadors socials.
- e)** L'educació física. Fomentar l'esport com a element educatiu ajuda a desenvolupar les capacitats motrius i és una bona eina per fomentar el treball en equip.
- f)** L'educació laica per la igualtat i la diversitat. L'educació ha de fomentar la interculturalitat i el respecte a la pluralitat així com la igualtat formal i informal d'oportunitats per als dos sexes i el respecte a totes les orientacions sexuals. La coeducació és en aquest sentit, la

millor eina per dotar d'instruments que permetin eliminar les barreres del sexisme. És fonamental treballar per una escola pública laica, ja que és indispensable per a construir una escola inclusiva i amb respecte a la diversitat i respectuosa amb els drets de les dones.

La política municipal ha de vetllar per l'aplicació real d'aquests criteris però, a més, les polítiques municipals han d'enfortir i prestigiar el paper de l'associacionisme educatiu, així com el diàleg entre les associacions externes de l'escola com ara les associacions de pares i mares, fent-les partícips de la política educativa.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA

- Fer part de la presa de decisions en l'àmbit educatiu a pares i alumnes, de manera que aquests passin de tenir un rol passiu de recepció de les polítiques educatives, a tenir un rol actiu. Pares i fills han d'estar informats de la incidència que tenen les polítiques educatives per tal de comprendre els objectius d'aquestes polítiques i veure que la educació i l'escola és un element clau en el futur de l'alumne.
- Potenciar espais d'informació i assessorament juvenil als IES en temes com: formació, orientació laboral, educació sexual, etc...
- Regular els processos de requeriment i ús d'equipaments escolars en horari no lectiu. Ampliarem els horaris dels equipaments educatius on hi hagi aules d'estudi en èpoques d'exàmens. Especialment en horari nocturn.
- Obrirem els equipaments necessaris per al desenvolupament correcte del temps d'estudi: biblioteques, aules d'estudi, ciberespais, etc.
- Potenciar la pràctica de l'esport facilitant l'ús de les instal·lacions esportives escolars.
- Potenciar la xarxa d'ensenyaments artístics per a joves (música, art, dansa, teatre, etc...) de la ciutat.
- Fomentarem els valors coeducatius i el llenguatge i les pràctiques no sexistes ni racistes a l'escola.
- Oferirem formació als/les agents educatius de la ciutat (professorat, AMPAs, monitors/es, etc.) en coeducació i llenguatge i les pràctiques no sexistes ni racistes.
- Oferirem formació als/les agents educatius de la ciutat en les potencialitats de l'ús de les TIC i les noves xarxes 2.0.
- Obrirem línies d'incentivació estudiantil: premis, beques, etc. que fomentin noves inquietuds i interessos en el jovent.
- Realitzarem programes de tallers i cursos com una forma activa de temps d'oci juvenil, amb continguts d'interès juvenil.
- Facilitarem la mobilitat en transport públic fins als espais d'estudi propers: universitats, escoles, instituts ...
- Farem convenis de col·laboració entre el consistori i estudis post-obligatoris, així com pràctiques formatives o formacions concretes.
- Dotar de sales d'accés a noves tecnologies gratuïtes i públiques, com ara la connexió wi-fi.

- Vetllar per poder dotar de connexió wi-fi tota la població.
- Editarem guies digitals de recursos per a l'emancipació, de fàcil accés, difusió i actualització.
- Vetllarem pel desplegament dels Plans educatius d'entorn.
- Crearem espais d'informació i assessorament juvenil als instituts en temes de formació, orientació laboral, educació sexual, llibertats sexuals,...
- Realitzarem tallers d'habilitats socials i prevenció de la violència de gènere per a joves i adolescents.
- Impulsarem la creació d'associacions d'estudiants als centres de secundària i fomentarem la seva participació als Consells escolars.
- Realitzarem campanyes de prevenció i sensibilització entorn les relacions abusives.
- Fomentarem les aules d'inclusió social.
- Informarem sobre l'elecció de carreres i itineraris professionals des de la igualtat d'oportunitats

3. Cultura, Oci i Lleure

Apostem per la creació i el foment d'activitats i serveis de difusió cultural per apropar el jovent a la capacitat creativa i el gaudi cultural i artístic. L'accés a la cultura ha de ser un dret de les persones, en tant que considerem que tothom tenim dret al lleure.

Cal oferir una alternativa per tal de garantir el dret a un oci diferent –i així evitar el que avui ja està succeint: molts i moltes joves són condemnats/es a un model d'oci basat simplement en el consum, sense ni tan sols desitjar-lo.

És un deure cívic de les administracions i de la societat en general rebutjar la doble moral de permetre que l'únic model d'oci sigui l'actual, sense apostar per un canvi real i, alhora, criminalitzar joves que en són usuaris/es. Cal fer una aposta seriosa per millorar la qualitat del tipus d'oci existent, que no posi en risc la vida dels/les joves que el consumeixen, mitjançant mesures de prevenció, informació, sanitat, mobilitat i seguretat i ofertes culturals alternatives.

LES PROPOSTES D'ICV-EUIA

- Impulsarem el projecte “Fàbrica de la Cultura” en els espais actuals del *Condicionament Terrassenc* com a espai d'innovació cultural destinat a la creació artística de joves valors, d'agitació i difusió de la modernitat i centre de noves tecnologies de la creació.
- Ampliació dels horaris dels equipaments públics que facilitin la participació i la creació juvenil.
- Elaboració d'eines de promoció que permetin conèixer els descomptes en consum cultural.

- Ampliació de l'oferta i promoció d'oci existent quant activitats culturals a la nit: teatre, cicles de cinema, informàtica, sopars populars, esports nocturns, piscina de nit, Internet, concerts, tallers, clubs de lectura, jocs de taula, debats, etc.
- consolidació del servei d'autobús nocturn urbà les nits del cap de setmana, i estudiar la necessitat d'oferiment d'aquest servei entre setmana.
- Ampliació d'oferta de sales d'estudi nocturnes.
- Augmentar el control dels locals d'oci nocturn perquè compleixin la normativa vigent en quant a sortides d'emergència, qualitat dels productes, higiene i insonorització.
- Garantir l'obertura 24h de les biblioteques de la ciutat en els períodes d'exàmens secundaris i universitaris.
- Adaptar tots els equipaments de la ciutat a les necessitats dels col·lectius amb algun tipus de discapacitat.
- Apostar per les noves tecnologies. És necessari un pla d'adequació a les noves tecnologies de tots els espais i equipaments juvenils amb un pressupost adient.
- Garantir que en cada districte de la ciutat hi hagi equipaments esportius en parcs i places d'accés gratuït i on s'hi puguin desenvolupar diferents esports com bàsquet, futbol, tenis taula...
- Campanyes informatives per donar a conèixer els recursos existents per tirar endavant projectes culturals.
- Suport i promoció dels espais de creació jove perquè els i les joves de la ciutat tinguin al seu abast la possibilitat d'assajar, dur a terme tallers a la vegada que puguin participar en la seva gestió.
- Flexibilització horària i facilitat d'accés als equipaments municipals per facilitar la creació juvenil.
- Dotació de més recursos a les xarxes, plataformes i espais de creació que ja treballen en projectes culturals.
- Garantir l'accessibilitat als espais públics sense discriminació.
- incorporar joves creatius/es a les programacions culturals, des d'una política d'equitat i d'inclusió.
- Realitzarem programacions d'activitats estables d'oci alternatiu en espais municipals amb els i les joves del municipi.
- Difondrem i fomentarem els descomptes en consum cultural.
- Impulsarem equipaments on els i les joves puguin desenvolupar la seva disciplina, ja sigui musical (bucs d'assaig), artística (aules-taller), noves tecnologies (ciberespais), etc.
- Promourem xarxes d'intercanvi amb els municipis agermanats amb la ciutat.
- Realitzarem polítiques de promoció d'artistes joves locals.

- Vetllarem per la paritat de gènere en les programacions en els espais culturals.
- Realitzarem polítiques de normalització de pràctiques culturals juvenils acostant-les a d'altres sectors de la societat; cultures que s'han considerat marginals, com els grafitis, el rap, els discjòqueis o alguns estils musicals, les incorporarem a les programacions culturals.
- Impulsarem clubs de lectura juvenil o espais de tertúlia que fomentin l'interès per la lectura.
- Inclourem en les programacions culturals espais per a expressions artístiques d'altres cultures.
- Crearem la figura del mediador/a en casos en què l'ús de l'espai públic creï conflictes entre diferents col·lectius (com joves, veïnat i administració) com a mesura per millorar la convivència.
- Difondrem en els mitjans públics les activitats impulsades per les associacions.
- Fomentarem la conciliació entre els veïns i les veïnes i les diferents ofertes d'oci alternatives, mitjançant propostes com els Pactes per a la nit.
- Fomentarem festes i activitats tradicionals i populars entre el jovent.
- Oferirem formació artística per acostar la cultura al jovent, com tallers, conferències o cursos.

4. Treball: Atur, Precarietat i creació d'ocupació

El treball és un element central en la vida de les persones joves que estan en camí d'aconseguir l'emancipació, necessària per aconseguir autonomia personal i plena ciutadania.

L'escenari actual de crisi afecta especialment els i les joves, que amb un 40% d'atur dupliquen la mitjana de desocupació del conjunt de la població. Per aquest motiu considerem les polítiques d'ocupació, és a dir, les relacionades amb l'accés al món del treball, com una línia fonamental per afavorir els processos d'emancipació de les persones joves.

Partint de la consideració que les polítiques d'ocupació han d'ajudar el jovent en la construcció del seu projecte de vida, es planteja com a objectiu general millorar l'ocupació juvenil i, en concret, facilitar l'accés dels i les joves al món del treball, incrementar les seves possibilitats d'ocupabilitat i aconseguir la seva inserció laboral vetllant per les seves condicions de treball. Els ajuntaments són un actor protagonista, ja que tenen a les seves mans una part important de l'oferta de les polítiques actives d'ocupació.

Per aconseguir facilitar l'accés dels/les joves al treball cal fer especial incidència en una millora de la difusió dels recursos de formació existents al municipi, en l'obtenció de recursos d'altres institucions i en el suport especial del col·lectiu jove en la recerca de feina i orientació laboral.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA

- Reforçar els mecanismes d'informació i d'orientació de les borses laborals per a joves, per tal de que aquestes puguin realitzar la seva funció de forma dinàmica i efectiva per inserir al món laboral al col·lectiu jove.

- Potenciació de mecanismes d'informació i orientació laboral per a joves en coordinació amb els Punts d'Informació Juvenil, equipaments i centres educatius.
- Diversificar l'oferta de cursos de formació per tal de donar resposta a les demandes dels sectors que actualment tenen dificultats per cobrir determinats perfils professionals. Potenciació del Campus Professional Vallparadís com a mecanisme de formació de professionals.
- Aposta per l'economia verda, les energies renovables, i els sectors de la salut i l'atenció de les persones com a sectors que cal potenciar i com a potencials generadors d'ocupació.
- Coordinació dels sistemes d'orientació acadèmica i professional a l'educació secundària amb el servei públic d'ocupació per tal de promocionar el seu ús en la recerca de la primera ocupació.
- Reforçar la finestreta única per als treballadors i treballadores en recerca de feines mitjançant acords entre les diferents administracions i els diferents agents econòmics i socials.
- Adaptarem el màxim possible l'oferta formativa a la demanda del mercat laboral i intentarem que tots els programes incloguin pràctiques a empreses.
- Potenciarem els programes que ajudin a consolidar el teixit industrial i de serveis, i que afavoreixin el camí cap a un nou model productiu de la innovació, el coneixement i la diversificació econòmica.
- Garantirem que tots els/les joves que no continuïn estudiant, rebin una oferta dels centres de Programes de qualificació professional inicial (PQPI). Aquests centres han de basar la seva oferta formativa en la realitat econòmica de l'entorn.
- Enfocarem els programes de la Generalitat i els propis programes municipals a la formació adequada als nous jaciments d'ocupació (cura de les persones, tecnologia, sostenibilitat, sector serveis).
- Treballarem per evitar el fracàs escolar amb accions proactives.
- Desenvoluparem Plans d'igualtat a l'administració local i a les empreses del municipi que signin el protocol d'adhesió.
- Potenciarem els pactes per l'ocupació amb el teixit empresarial per dotar de llocs de treball estables i de qualitat per a la gent jove.
- Vetllarem pel bon funcionament dels programes impulsats per altres administracions, com és el cas del projecte Suma't.
- Assessorament i suport a la creació d'empreses per a joves emprenedors/es.
- Els ajuntaments han de ser exemplars i no han d'establir contractes amb empreses de serveis integrals o ETT, han de vetllar pel compliment de la legislació en matèria de riscos laborals i han d'introduir clàusules en els concursos públics perquè les empreses incloguin mesures de conciliació de la vida familiar i laboral.
- Mesures concretes per garantir la inserció laboral de les persones migrades, amb especial atenció a les dones.

5. Ús de l'espai públic, Mobilitat, Sostenibilitat

L'espai públic ha de poder ser utilitzat per tothom i per a diferents activitats i no excloure'n algunes en benefici d'altres, sense prohibir o limitar activitats típicament juvenils. Aquestes són un patrimoni de les ciutats que cal promoure, no limitar. El repte de la convivència a les ciutats passa per fer compatibles els diferents usos de l'espai públic a través del diàleg, la participació i la mediació dels ajuntaments quan així sigui necessari.

Les diferències generacionals no poden ser focus de conflicte, sinó que han d'esdevenir diàleg i intercanvi d'experiències que permetin la construcció d'una nova manera d'entendre l'espai públic: l'hem de dignificar i diversificar per tal que la joventut pugui fer-ne ús sense aixecar malestar ni suspicàcies. La convivència s'ha de basar en una ciutadania activa i responsable on l'individu, el/la jove en aquest cas, sàpiga fer un bon ús de l'espai i les infraestructures que conformen la ciutat.

LES PROPOSTES D'ICV-EUIA

- Ampliar les franges horàries del transport públic entre setmana, tendint a adequar-se a l'horari de Rodalies RENFE i FGC i oferir el servei urbà de bus les 24h les nits de divendres i dissabte, tot estudiant la necessitat d'oferir algun servei urbà nocturn entre setmana.
- Potenciar un model de mobilitat sostenible basat en la utilització del transport públic de qualitat, en la facilitació dels desplaçaments en bici i a peu i amb mesures de pacificació del trànsit.
- Ampliació i millora de la xarxa de carrils bici per tal que tota la ciutat estigui connectada i sigui segura. La pacificació de la circulació en carrers secundaris (zones 30) possibilita la circulació de vehicles a motor i bicicletes sense necessitat de carrils segregats.
- Afavorir recorreguts que permetin la connexió entre la xarxa de carrils bici i els transports públics; metro del Vallès i trens de Rodalies RENFE.
- Ampliació de la xarxa d'aparcament gratuït per a bicicletes a tota la ciutat, donant un especial servei en totes les zones de gran afluència; equipaments, eixos comercials, zones d'oci... i garantint la reserva de places per a bicicletes en els aparcaments públics.
- Crear una xarxa d'aparcaments segurs per a bicicletes en tots els equipaments municipals, centres d'estudi i altres llocs freqüentats per la gent jove.
- Potenciació del parc públic de bicicletes de lloguer en l'àmbit municipal així com la creació de sistemes de protecció.
- Potenciar campanyes de sensibilització ciutadana sobre seguretat viària i bicicletes, dirigides als usuaris i usuàries de la bici, però també a conductors i conductores de cotxes, a professionals del volant i al sector de les autoescoles.
- Tindrem present en el disseny de les places i els carrers els usos per a pràctiques juvenils, com el patinatge amb patins o monopatí, la bicicleta o el joc esportiu no federat.
- Crearem espais als barris que fomentin activitats alternatives d'interès juvenil per evitar l'immobilisme en el seu temps d'oci i incentivar l'ús i aprofitament del seu entorn més proper.
- Farem promoció del transport públic entre els col·lectius juvenils, amb tarifes joves a preus reduïts, augmentarem l'edat de la T-Jove i instaurarem facilitats en les formes de pagament.

- Fomentarem la mobilitat dels joves amb la resta de ciutats de la comarca amb la inclusió de Terrassa a la segona zona tarifària.
- Impulsarem activitats d'educació ambiental als centres educatius, les associacions juvenils i els equipaments i serveis municipals.
- Estudiarem la creació d'espais webs municipals on establir xarxes per compartir cotxe.

6. Habitatge

L'habitatge ocupa un lloc central en les polítiques per a l'emancipació de les persones joves. El desenvolupament d'un projecte de vida autònom implica la possibilitat de crear una llar pròpia. L'accés a l'habitatge és un factor fonamental en la construcció d'itineraris vitals i, per tant, de la ciutadania. En el context actual, però, l'accés a l'habitatge no és un dret garantit a la majoria de persones joves.

Les actuacions estan destinades a facilitar l'accés dels/les joves a un habitatge digne, adequat a les seves necessitats específiques i en unes condicions econòmiques raonablement assequibles. Per això, s'han de promoure iniciatives que són complementàries entre elles i s'han de combinar diferents fórmules de suport, en funció de les necessitats específiques de cada usuari. Així, a la informació i orientació s'hi afegeixen les promocions directes d'habitatges socials, la mediació per al lloguer i la cerca de vies alternatives que incideixen en noves mesures encaminades a facilitar l'accés a l'habitatge; tot això contribueix a la millora estructural del mercat de l'habitatge a la ciutat.

La finalitat de les polítiques d'habitatge ha de ser garantir aquest accés. És imprescindible impulsar una política d'habitatge pròpia que sàpiga adaptar-se a les noves necessitats de les persones joves. En primer lloc, ajudant la gent jove a salvar el desconeixement que la distància al mercat de l'habitatge ha anat imposant: l'assessorament i la intermediació són un primer pas.

LES PROPOSTES D'ICV-EUIA

- Potenciació de la Borsa d'Habitatge Jove com a mecanisme d'acompanyament i suport a l'accés de l'habitatge de lloguer.
- Garantir un percentatge mínim d'habitatge per a joves en les promocions promogudes per l'Ajuntament i destinades a les persones amb rendes més baixes.
- Promoció d'habitatge de lloguer públic a preus assequibles
- Reservarem un 50 % de les noves promocions en habitatge social. Almenys la meitat d'aquesta reserva ha de ser de lloguer i pensada per donar resposta als col·lectius en risc d'exclusió i problemàtiques diverses (joves, famílies monoparentals, discapacitats, etc.).
- Promourem un cens d'habitatges desocupats per activar-ne la seva ocupació. Impulsarem la intermediació i el lloguer com a mitjà per fer aflorar al mercat els habitatges desocupats.
- Realitzarem campanyes informatives d'aquestes promocions adreçades a la ciutadania per garantir la igualtat d'oportunitats.
- Assessorarem i orientarem els/les joves en el procés de tramitació dels ajuts públics.
- Garantirem concursos públics i transparents de les promocions.
- Establirem una xarxa informativa per compartir pis.

- Realitzarem un pla integral de renovació de zones urbanes degradades, fomentant l'ocupació i la renovació d'aquestes per part de joves.
- Lluitarem contra el mobbing immobiliari i controlarem les pràctiques abusives exercides per algunes persones propietàries.
- Tindrem present la reserva de sòl per fer convenis amb les entitats o institucions que correspongui per tal de cobrir les necessitats de residències estudiantils als nuclis universitaris.

7. Salut

La salut és un valor en ella mateixa i, per tant, ha de ser abordada en un sentit positiu, com un més dels elements centrals de la formació integral de la persona. És essencial que la gent jove tingui un paper protagonista en aquest àmbit, no únicament com a informadors qualificats per assessorar altres joves –educació entre iguals–, sinó també com a protagonistes de la seva pròpia salut, per la qual cosa cal potenciar que siguin bons coneixedors/es del seu propi cos.

Les accions en aquest àmbit s'han de centrar en la promoció de la salut, la prevenció de conductes de risc i la reducció de danys. I s'han de preveure estratègies d'intervenció comunitària, d'apropament a les persones joves i d'orientació integral que donin resposta a les necessitats d'informació, formació i atenció especialitzada dels/les joves.

En temes de salut és prioritari apropar els/les joves, tant com sigui possible, al màxim d'informació i assessorament en temes de salut. En aquest sentit, és important la implicació dels centre d'ensenyament i d'altres agents educatius. Cal donar suport humà i assistencial als/les joves que tenen problemes de salut. En definitiva, tot aquest plantejament s'ha de sumar a la feina que està portant a terme l'atenció primària de la salut.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA

- Promourem els drets sexuals i reproductius entre la gent jove per tal de gaudir d'una salut sexual i afectiva saludable.
- Promourem campanyes de prevenció de malalties de transmissió sexual i embarassos no desitjats.
- Promourem programes de suport i prevenció de malalties relacionades amb models socials erronis. Prevenció especial en el col·lectiu adolescent davant de malalties com l'anorèxia i la bulímia.
- Promourem campanyes específiques de respecte a l'orientació sexual de les persones.
- Crearem serveis d'assessorament de salut jove, independents d'aquells on s'atenen les persones grans, per aconseguir l'accés de la informació als/les joves en un espai on es trobin còmodes i no se sentin vigilats/es o assetjats/es.
- Aprofitarem les potencialitats que ens aporta l'entorn 2.0 per apropar al col·lectiu jove a la informació i l'assessorament sense incomoditats en tot el referent a la salut física, psicològica i sexual.
- Instal·larem màquines expenedores de preservatius a tots els equipaments juvenils i als centres educatius de la ciutat.

- Impulsarem Espais de salut sexual i reproductiva, separats dels Centres d'Atenció Primària, amb especial atenció a la sexualitat juvenil.
- Proposem la creació de Taules de polítiques de salut per a la gent jove amb la participació activa de les entitats juvenils, que permetin, entre d'altres mesures, dissenyar, editar i distribuir campanyes periòdiques de conscienciació, basades en una informació útil que afavoreixi la prevenció i millora de la salut dels/les joves, tant en l'àmbit de ciutat com dels barris.
- Realitzarem campanyes informatives i de sensibilització en relació a la prevenció d'accidents de trànsit.
- Realitzarem tallers d'educació viària als centres de secundària.
- Elaborarem programes de suport als drogodependents/es.
- Promourem campanyes de prevenció de riscos en el consum de drogues, per tal d'assegurar que la gent jove tingui la informació necessària per decidir si vol o no consumir.

8. Cohesió social i convivència

Les polítiques de joventut han d'impulsar totes les accions que facilitin la construcció i l'afirmació de la identitat personal, la capacitat de construcció de projectes vitals i la participació en projectes col·lectius. No hi ha un únic model de joventut, sinó que hi ha moltes joventuts possibles.

Aquesta mirada ha de permetre bàsicament que les polítiques de joventut siguin polítiques d'inclusió social, que treballin contra les desigualtats que generen les relacions de poder econòmic, social, cultural i de gènere entre els grups socials i que incideixen especialment en la gent jove, ateses les característiques actuals d'un mercat de treball que demanda cada cop més credencials educatives, alhora que condemna els/les joves a la temporalitat crònica, allargant així processos vitals i provocant trencaments que augmenten significativament els riscos d'exclusió social entre les capes més joves la societat.

Treballem per la realització d'accions encaminades a fer més visible la diversitat com a característica diferenciadora de la condició juvenil. Considerem la diversitat des d'una òptica àmplia, en la mesura que es produeixi per raó de gènere, procedència geogràfica, cultura, condició física, etc., al mateix temps que considerem indispensable el respecte entre els uns i els altres i la solidaritat amb tot el que ens envolta. Lligat amb la diversitat, plantegem especialment la qüestió d'igualtat d'oportunitats entre home-dona, per a joves nouvinguts/es i per a joves amb discapacitat. En tots els casos tractem de fer palès aquest mosaic de diversitat juvenil en el marc de la política de joventut que es desenvolupa.

LES PROPOSTES D'ICV-EUIA

- Establiment de mecanismes de coordinació entre els diferents serveis d'educació i promoció social que actuen en un mateix territori per garantir una atenció integral a joves amb risc d'exclusió social.
- Elaborar una campanya de promoció de l'associacionisme juvenil i d'acolliment a joves nouvinguts d'origen immigrant que fomenti la participació d'aquests en entitats juvenils per tal que puguin crear nous vincles socioafectius amb persones que ja fa temps que viuen a la ciutat.

- Els espais públics comuns han de permetre la interacció entre els diferents joves. Els parcs, espais esportius, les biblioteques o els centres cívics han de tenir un horari flexible i fomentar punts de trobada.
- Promourem el desenvolupament de projectes de convivència intercultural entre la gent jove que potenciïn i millorin les accions que ja es duen a terme de manera participativa, global i integradora, tant a dins dels centres educatius com en el seu entorn.
- Desenvoluparem un programa global d'atenció i suport específic per a joves extutelats.
- Elaborarem mesures específiques de plans d'acollida per als infants i joves nous/es.
- Promourem i incentivarem la participació de joves nous/es a les entitats juvenils del municipi.
- Subvencions i suport a les activitats de lleure (casals, campaments, etc.) amb la finalitat d'oferir preus assequibles per contribuir a la conciliació familiar i laboral de les famílies, fomentar un lleure educatiu d'infant i joves i promoure la feina de cohesió social que fan les entitats de lleure.
- Establirem ajuts per afavorir l'accés de joves amb necessitats educatives especials a les diferents activitats de lleure i educatives impulsades al municipi.
- Garantirem la participació social dels/les joves d'ètnia gitana.
- Promourem activitats de sensibilització als centres educatius sobre els diferents tipus de discapacitats.
- Garantirem l'accés i la participació social dels/les joves discapacitats/es.

4.2 POLÍTIQUES DE GÈNERE I USOS DEL TEMPS: PER UNA TERRASSA DE DONES I HOMES, LLIURES I IGUALS

El municipi ha d'emprendre polítiques actives per tal de contribuir a la superació d'aquells impediments que dificulten el ple exercici dels drets socials, polítics, econòmics i culturals de les dones i els homes, i permetre el dret a l'exercici efectiu de la plena ciutadania. Els poders públics han d'adoptar totes les mesures necessàries per a remoure i eliminar els obstacles i les barreres per raó de sexe, per tal que totes les persones desenvolupin amb llibertat les seves capacitats, i que dones i homes participin en condicions d'igualtat efectiva en la vida política, social, econòmica i cultural.

Les polítiques públiques han d'anar adreçades a afirmar i garantir l'autonomia i la llibertat de les dones per tal que puguin realitzar i desenvolupar les seves capacitats i dirigir la seva vida. A tal efecte, els poders públics han d'establir les condicions per a eliminar la discriminació de les dones i han de promoure el seu apoderament.

La proximitat de les polítiques municipals són instruments privilegiats per transformar les condicions de vida les persones de forma immediata i visible. Aquesta proximitat és fonamental per a la consecució d'una societat de dones i homes lliures i amb projectes vitals autònoms.

Així doncs, per assolir aquest objectiu cal intervenir en la quotidianitat. El municipi és l'àmbit de la quotidianitat. Però alhora l'espai quotidià és un dels espais en els que es mantenen fortes desigualtats derivades de la separació dels àmbits públic i privat, i de l'assignació de rols socials en funció del sexe.

Cal per tant, en primer terme, lluitar contra les situacions extremes que són fruit d'aquesta divisió de rols, especialment contra la feminització de la pobresa i la violència masclista.

També cal intervenir en els elements estructurals, per garantir la igualtat d'oportunitats, donar veu a les dones a través del foment de la seva participació en l'esfera pública, i construir un municipi que reconegui totes les tasques necessàries per la societat, independentment de que siguin realitzades per homes o per dones.

ICV-EUiA són l'única força que es declara obertament feminista, el que significa mostrar el nostre compromís de lluitar contra les desigualtats que encara existeixen entre homes i dones. Aquest és el nostre compromís, polític i personal, i el defensem a totes les institucions.

Nosaltres fugim de les polítiques assistencialistes, populistes, clientelistes i proteccionistes. Des d'ICV-EUiA, defensem la veritable participació de la ciutadania, a través de processos participatius oberts a tothom que malgrat ser liderats per la Regidoria de polítiques de Gènere, desenvolupen polítiques tant per a dones com per a homes, i per tant, esdevenen un benefici per a tota la ciutadania.

En aquest sentit, cal continuar la doble estratègia a l'hora de portar a terme les polítiques municipals de gènere:

La visibilitat. Cal continuar difondre les polítiques de gènere que es porten al municipi tenint en compte les necessitats específiques de les dones, cal donar a conèixer les aportacions de les dones a la ciutat, i cal crear indicadors que identifiquin els biaixos de gènere que poden provocar determinades polítiques públiques. Hem de continuar potenciant l'associacionisme femení i els diferents òrgans de participació.

La transversalitat. Cal continuar implementant el Pla Transversal de Gènere per tal que totes les actuacions acabin incorporant la perspectiva de gènere com una prioritat que travessi totes les polítiques amb un compromís polític de totes les regidories i persones implicades.

L'actual context de crisi econòmica, les retallades en drets laborals i socials, i les altes taxes d'atur – sobretot femení –, fan que les propostes per sortir de la crisi i per pal·liar-ne els seus efectes, siguin la prioritat de la nostra coalició. Des d'ICV-EUiA apostem per generar nova ocupació amb valors de sostenibilitat ambiental i d'equitat de gènere, mitjançant la formació ocupacional i contínua de les dones en els nous sectors econòmics emergents, i potenciant la contractació amb accions positives.

La crisi ha generat nous focus d'exclusió social i ha empitjorat la situació dels que ja existien. L'exclusió social femenina i la feminització de la pobresa augmenten als nostres municipis. D'aquí la importància d'incloure la perspectiva de gènere en totes les polítiques d'inclusió social que es portin al municipi i garanteixin la lluita contra aquestes situacions de manera transversal.

A la situació de crisi s'hi suma el canvi de Govern a Catalunya. CiU amb les seves primeres accions, ja ha demostrat que les polítiques de gènere no formen part del seu programa ni de les seves prioritats. Així doncs, volem garantir els avenços aconseguits en polítiques de gènere, durant els 7 anys de govern d'esquerres. ICV-EUiA no acceptarem donar cap pas enrere en matèria de polítiques de gènere i Exigim i exigirem que no hi hagi cap involució en aquest terreny, així com la complerta aplicació de les lleis aprovades en matèria de gènere pel govern d'esquerres.

Demaneu l'aprovació de la llei per a una nova ciutadania i per a la igualtat efectiva de dones i homes i la restitució del Pla estratègic sobre els usos i gestió dels temps a la vida quotidiana.

El dret de les dones a viure sense violència, és un dret que malauradament continua vulnerant-se en un grau alarmant. La creació de Centres de Servei i Informació a les Dones (SIADs) ha estat un gran pas endavant en aquesta lluita. ICV-EUiA defensem la continuació dels "Contractes Programa" signats entre l'Institut Català de les Dones i els ens locals, que garanteixen el suport econòmic a aquests serveis des de la claredat i la transparència.

El dret a participar en igualtat de condicions a la societat, és un dret que les dones encara no hem aconseguit gaudir plenament, degut a les sobrecàrregues laborals i familiars que suportem, així com als estereotips socials. Des d'ICV-EUiA, defensem que s'han d'implementar i/o consolidar espais de participació i fomentar-ne l'associacionisme.

LÍNIES ESTRATÈGIQUES D'ACCIÓ

Una ciutat més equitativa entre dones i homes

El foment de l'equitat i la igualtat d'oportunitats és un objectiu bàsic en el context territorial. Per a ICV-EUiA aquesta igualtat ha d'abastar tots els àmbits: l'accés a la salut, a la cultura, al món laboral, etc i també els serveis públics necessaris per acomplir tasques que majoritàriament han recaigut sobre les esquenes de les dones.

Una Ciutat on les dones també participin i decideixin.

El dret a participar en igualtat de condicions a la societat, és un dret que les dones encara no hem aconseguit gaudir plenament, degut a les sobrecàrregues laborals i familiars que suportem, així com als estereotips socials. Volem promoure el dret de tothom i, especialment de les dones, a viure i participar de les ciutats, gaudint plenament de l'espai públic sense restriccions i promovent la presència social de les dones en tots els àmbits. I per això, des d'ICV-EUiA creiem que és imprescindible que les dones participin en totes les decisions de la ciutat.

En aquest sentit, cal dissenyar ciutats i pobles on l'urbanisme, els horaris, l'educació, la mobilitat, on les prioritats públiques i privades tinguin en compte els treballs que recauen majoritàriament sobre les dones, i tendeixin a repartir-los i a coresponsabilitzar-hi als homes.

Ciutats i pobles més inclusius, també per les dones.

L'exclusió social femenina al municipi és especialment greu per la seva invisibilitat. Cal combatre les l'exclusió de les dones a la ciutat, especialment entre aquelles dones en situacions de vulnerabilitat per invisibles i ocultes per no aparèixer a estadístiques o estar fora dels circuits de l'ocupabilitat, etc., Per ICV-EUiA només s'hi pot lluitar amb unes polítiques públiques que visibilitzin les dones en situació de vulnerabilitat, tot fomentant la seva participació econòmica, social i cultural.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA:

Ocupació i promoció econòmica

- Continuar garantint l'orientació per a la inserció laboral des del Servei d'Inserció laboral en Igualtat d'Oportunitats de la Regidoria de Polítiques de Gènere.
- Implantar plans d'ocupació destinats a dones, tenint en compte també dones amb formació mitja i alta.
- Reforçar les polítiques d'acció positiva per a les dones, en els programes formatius de les escoles taller.
- Continuar potenciant la formació en noves tecnologies per lluitar contra la fractura digital de les dones.
- Potenciar la formació i regularització de les dones que treballen en àmbits tradicionalment invisibilitzats, com els relacionats amb la cura i les tasques.
- Continuar desenvolupant cursos de millora de les habilitats sociolaborals i recursos personals adreçats a les dones.
- Continuar promovent els programes de promoció d'emprenedoria femenina.
- Posar en marxa el Punt per a la Igualtat a les Empreses per tal de promoure l'elaboració de Plans i/o mesures d'igualtat entre les mitjanes i petites empreses.
- Promoure cursos de formació, tallers, xerrades adreçats a les dones per tal de potenciar el coneixement dels drets laborals.

Inclusió de la perspectiva de gènere en les polítiques locals

- Aplicar i desenvolupar el Reglament Municipal per a la Igualtat de Gènere de l'Ajuntament de Terrassa per tal de garantir la incorporació de la perspectiva de gènere en totes les polítiques i actuacions.
- Continuar desenvolupant el Pla Transversal de Gènere per tal de fomentar l'equitat de gènere al municipi, tot garantint el compromís pressupostari de totes les regidories implicades en la seva execució.

- Finalitzar i desenvolupar el Pla d'igualtat de Gènere intern de l'Ajuntament de Terrassa tot garantint la presència d'un o una agent d'igualtat municipal.
- Elaborar la Carta dels Drets de les Dones de Terrassa.
- Garantir que tots els mitjans de difusió de l'ajuntament transmetin valors com la defensa de l'equitat i el reconeixement de les aportacions de les dones de la ciutat.
- Vetllar perquè la perspectiva de gènere estigui incorporada en el Programes i Projectes derivats de la Llei de Barris, tal i com explicita la llei.
- Continuar potenciant l'Escola en Perspectiva de Gènere com a garantia de la formació en gènere adreçada a professionals, estudiants i ciutadania en general.
- Fomentar la investigació en gènere en tots els àmbits i disciplines. Continuar promovent la Beca d'investigació Maria Verger.
- Oferir formació en perspectiva de gènere i coeducació al personal dels diferents àmbits educatius municipals per tal de promoure la coeducació en les practiques educatives.
- Promoure la formació en igualtat d'oportunitats entre homes i dones entre les famílies i AMPA dels centres educatius.

Foment de la participació i l'associacionisme de les dones

- Donar suport a l'associacionisme de les dones i les seves activitats i al moviment feminista de la nostra ciutat.
- Desenvolupar un Pla Estratègic per fomentar la participació activa de les dones.
- Continuar potenciant els diferents espais de participació, debat i intercanvi de la ciutat (coordinadora grups, associacions i entitats de dones, Consell Municipal per a la Igualtat, Comissió 8 de març etc ...)
- Continuar donant suport a la Fira d' Entitats per a la Igualtat.
- Promoure cursos i tallers sobre apoderament i lideratge femení .
- Potenciar la presència de la visió i els sabers de les dones en la seva diversitat. Continuar editant la revista Terrassenques i consolidar el programa de TV Terrassenques.

Eradicació de la violència masclista

- Continuar vetllant per garantir el desplegament de les mesures d'àmbit local previstes a la Llei del Dret de les Dones per l' eradicació la Violència Masclista.
- Continuar duent a terme campanyes de sensibilització ciutadana i elaborar estratègies de comunicació i difusió que contribueixin a modificar la percepció social a l'entorn de la violència masclista.

- Incrementar l'oferta de formació i inserció laboral a les necessitats i les possibilitats de les dones que pateixen o han patit violència masclista, tenint en compte la diversitat cultural de les dones
- Creació de nous programes de formació per al professorat i tallers de prevenció entre l'alumnat dels centres educatius amb l'objectiu de desenvolupar estratègies per fer front a les situacions de violència que es plantegin en el marc educatiu.
- Divulgar el *Protocol per a l'Abordatge Integral de la Violència Masclista en l'àmbit de la Parella* entre els Consells de Districte i entitats i associacions de la ciutat.
- Impulsar la creació de la Taula local contra la Mutilació Genital Femenina. Elaboració d'un Protocol per a la prevenció de la MGF.
- Elaborar un Protocol Municipal contra les agressions sexuals.

Inclusió social

- Donar suport a les dones nouvingudes elaborant mesures específiques en els plans d'acollida que tinguin en compte la seva diversitat, per tal d'evitar que les múltiples discriminacions que poden patir, tot visibilitzant les seves aportacions culturals, econòmiques i socials.
- Donar suport i potenciar la coordinació amb les associacions de dones migrants amb l'objectiu d'impulsar la seva participació social i política en la construcció de la ciutat.
- Continuar desenvolupant programes per al foment de la igualtat d'oportunitats entre home i dones en el mercat laboral per a la inserció de dones magrebines.
- Atendre les necessitats específiques de les dones a tots els equipaments i serveis municipals, tenint en compte especialment al col·lectiu de dones grans.
- Impulsar accions de reconeixement de la diversitat femenina que facin visibles les perspectives i necessitats diverses.
- Promoure la participació de les dones gitanes.
- Continuar promovent el suport de la participació i l'apoderament de les dones vídues, sobretot de les vídues grans.
- Promoure la creació de grups de debat de dones i assegurar la seva presència i representació en la Taula de la discapacitat.
- Incentivar la formació entre les dones amb discapacitat més enllà de l'etapa de l'educació obligatòria.
- Preveure mesures que afavoreixin la incorporació al treball de les dones amb discapacitat.

Cura i corresponsabilitat

- Continuar desenvolupant campanyes que promoguin entre homes i dones noves actituds i plantejaments pel que fa al repartiment del treball domèstic i als rols tradicionals masculins/femenins en la vida quotidiana.
- Afavorir que totes les persones que integren els diversos grups familiars puguin conciliar els seus temps i rols familiars amb la resta d'espais i activitats de la vida quotidiana: personals, laborals i de participació en la comunitat.
- Prevenir, detectar i atendre situacions i famílies d'elevada vulnerabilitat: infants en alt risc social, dinàmiques de violència intrafamiliar i famílies en situació d'exclusió severa.
- Desenvolupar recursos i serveis per a les persones que cuiden altres persones dependents, per prevenir riscos de la salut derivats de les tasques de cura.

Lluita contra l'exploració sexual

- Vetllar per l'aplicació de la legislació internacional vigent, especialment el Protocol de Palerm, per atendre les persones en situació de tràfic i d'exploració sexual i poder garantir el seu accés a aquests recursos. Desenvolupar estructures i mecanismes adequats per acollir i atendre les dones afectades.
- Fomentar les polítiques d'inclusió social i d'apoderament de les treballadores del sexe al municipi, evitant que la forta penalització moral associada a aquest treball agreugi la situació de vulnerabilitat en la què es troben.
- Comprovar les garanties i la qualitat dels serveis i recursos que s'ofereixen a les dones que busquen sortir de la situació d'exploració per evitar els riscos que significa iniciar un procés de denúncia i recuperació.

Polítiques d'usos del temps

L'actual model temporal que regeix la nostra societat té com a centre el temps de treball laboral al voltant del qual s'organitzen la resta dels temps i que sovint resten invisibilitzats i per tant, son escassament reconeguts i valorats. És evident que aquest model genera desequilibris i desigualtats sent les de gènere les més evidents. Cal doncs avançar cap a un nou model temporal que resolgui les tensions provocades per l'actual desequilibri entre els diferents temps de vida de les persones i respongui a les noves demandes de la ciutadania que aquest fet provoca. Per a ICV-EUiA les polítiques del temps són una oportunitat per a millorar la qualitat de vida de les persones i per tant, aconseguir un major benestar personal i social ja que el seu objectiu es reorganitzar els temps resolent els actuals desajustos i desequilibris. Sabem que son els municipis, per la seva proximitat a la ciutadania, els espais més adients per gestionar les polítiques del temps i oferir respostes més adaptades a la diversitat amb els conflictes i els nous reptes relacionats amb els usos i la gestió dels temps del dia a dia. Disposar i gaudir de temps ha de ser un dret de ciutadania. En aquest sentit, ICV-EUiA plantejem un seguit de propostes encaminades a consolidar les polítiques iniciades, de forma pionera, en l'anterior mandat.

LES PROPOSTES D'ICV-EUiA

- Potenciar i consolidar el programa Usos del temps.
- Aplicar i desenvolupar les mesures del Pla Estratègic per als Usos i la gestió del temps a Terrassa.
- Assolir el Pacte del temps a Terrassa entre l'Ajuntament i les diferents institucions i entitats de la ciutat amb l'objectiu de desenvolupar actuacions consensuades sobre la reorganització dels temps des de tots els àmbits.
- Portar a terme una campanya de sensibilització ciutadana sobre la reorganització del temps a la ciutat.
- Difondre el Pla Estratègic dels Usos i la gestió del temps de Terrassa entre les entitats, associacions i ciutadania en general.